

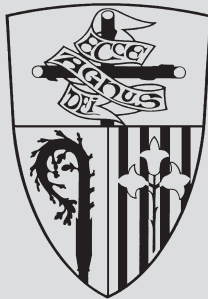

**Bisbat
de Lleida**

Butlletí oficial

2021

**T. CXXVIII
N. 7-8-9-10-11-12**

**BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
BISBAT DE LLEIDA**

T. CXXVIII - N. 7 - 8 - 9 - 10 - 11 - 12

Juliol - Agost - Setembre - Octubre - Novembre - Desembre 2021

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Introducció	207
Actuacions Episcopals:	
Nomenaments	209
Convenis i acords	
Cessions, Contractes i Vendes	211
Autoritzacions	
Autoritzacions habituals	213
Ministeri extraordinari de l'Eucaristia	214
Servei de Reprografia de l'arxiu diocesà.....	215
Visites Pastorals	
Visita Pastoral a Castelldans	216
Comunicacions del Sr. Bisbe	
Cartes i comunicats diversos.....	217
Organismes col·legiats:	
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 15 d'octubre de 2021	223
Consell Diocesà Assumptes Econòmics	
Sessió del dia 13 d'octubre de 2021	228
Sessió del dia 16 de desembre de 2021.....	233
Vicaria General:	
Preparació del Sínode dels Bisbes	236
Vicaria Judicial:	
Informe de l'any 2021	243
Secretaria General - Cancelleria:	
Cessaments.	244
Indicacions per a redactar convenis o contractes	244
Documentació administrativa de la Diòcesi.....	246
L'Arxiu Diocesà com a eina útil i actualitzada	249
Visita ad Limina.....	251
Mesures sanitàries per evitar el contagi Covid-19	262
Vida Diocesana	
Necrològiques	
Mn. Jesús Pelegrí Macarulla	267

Mn. Josep Antoni Lapena Gombau	268
Mn. Jesús Mateu Beà.....	269
Mn. José Bruned Brota.....	270

Recull de notícies de la Diòcesi

2n semestre 2021	271

Gloses dominicals del Sr. Bisbe

2n semestre 2021	320

Conferència Episcopal Tarraconense

Comunicats de la CET:

Comunicat de la reunió núm. 246.....	351

Conferència Episcopal Espanyola

Assemblea Plenària:

Reunió del 15 al 19 de novembre de 2021	353

Santa Seu

Sant Pare:

Missatges

Missatge conjunt amb Sa Santedat Bartolomé I, Patriarca Ecumènic i la Sa Gràcia Justin Welby, arquebisbe de Canterbury.....	361

Oficina de Premsa:

Butlletí de l'Oficina de Premsa	365

Introducció al Butlletí Oficial del Bisbat

Segon semestre de 2021

En aquest Butlletí ens tocava parlar dels estralls de la pandèmia, que esperem que estigui a les acaballes. També volíem explicar la iniciativa del Sínode convocat pel Papa Francesc. Però quan estem acabant el Butlletí, la vida ens dona una nova sorpresa i esclata una guerra.

Tot i que sembla una frase d'una altra època, l'atac de Rússia a Ucraïna, ens ha sorprès, ens dol i esperem que les conseqüències no siguin tan tràgiques com sembla en el moment en què tanquem aquest Butlletí.

Malgrat tot, la vida continua, no podem perdre l'esperança i les activitats diocesanes no s'han aturat malgrat tot.

*Delegació de Mitjans de Comunicació Social
del Bisbat de Lleida.*

Actuacions Episcopals

Nomenaments

Juliol

Dia 13

Mn. Joaquim Vicent Blas Pastor, nomenat adscrit de les parròquies de Sant Bartomeu, apòstol, d'Alpicat i Mare de Déu de Montserrat de Lleida.

Mn. Manel Mercadé Melé, nomenat rector de la parròquia de Sant Bartomeu, apòstol, d'Alpicat, continuant com a rector de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida.

Mn. Alexandru Balatchi, nomenat rector de la parròquia la Mare de Déu de la Mercè d'Almacelles.

Mn. José Wilson Marín Castaño, nomenat rector de les parròquies de Sant Josep Obrer del Pla de la Font, Mare de Déu del Roser de Gimenezells, i l'Assumpció de la Mare de Déu de Sucs.

Mn. Víctor Martínez Mateu, nomenat Responsable de l'Àrea de Cooperació Pastoral de Formació.

Mn. Casildo Rodríguez Bravo, nomenat Membre de l'Equip de Pastoral del Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia.

Dia 14

Joan Carles Nicuesa Vilardell, nomenat Delegat Episcopal de Càritas Diocesana de Lleida,

Joan Carles Nicuesa Vilardell, nomenat Delegat Diocesà de Pastoral Caritativa i Social.

Setembre

Dia 1

P. Luis Antonio Mur Lalaguna, sdb, nomenat Vicari de les parròquies de Sant Josep Obrer i Sant Agustí de Lleida.

Mn. Luis Sallán Abizanda, nomenat Responsable diocesà del Sínode convocat pel Sant Pare Francesc sobre el tema: Per una Església Sinodal: Comunió, Participació i Missió.

Octubre

Dia 21

Joan Ramon Saura i Aranda, nomenat President de la Fundació Verge Blanca.

Desembre

Dia 13

Yolanda Soria i Villalonga, nomenada Directora de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Jordi Curcó Pueyo, nomenat Sotsdirector de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Francisco Javier Terrado Pablo, nomenat Secretari de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Xavier Martí i Campistol, nomenat Tresorer de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Francesca Agustí i Farreny, nomenat vocal de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Anna Maria Gaya i Fuertes, nomenat vocal de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Juan Luis Salinas Sánchez, nomenat vocal de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Josep Segués i Lladonosa, nomenat vocal de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Mn. Gerard Soler i Quintillà, nomenat consiliari de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Joan Viñas Salas, nomenat Director honorífic de l'Acadèmia Mariana de Lleida.

Convenis i Acords

Durant el segon semestre de l'any 2021 s'han realitzat les següents cessions, convenis o contractes, que s'especifiquen tot seguit.

Cessions

15/10/2021 **Cessió d'ús a la Fundació Verge Blanca per part de la Parròquia de Santa Maria Magdalena.** Se cedeix l'ús de la 'Sala Andrea' situada a la Parròquia per a poder desenvolupar l'activitat de reforç escolar. Van signar Mn. Carles Sanmartín en qualitat de rector i el senyor Joan R. Saura i Aranda, president de la Fundació Verge Blanca.

30/11/2021 **Cessió gratuïta de l'ermita de Sant Joan de Carratlà per part de la Parròquia de Sant Antolí d'Aitona a l'Ajuntament d'aquest municipi,** donat que la parròquia considera convenient de co-adjuvar amb la tasca de l'Ajuntament d'Aitona de potenciar els elements patrimonials del municipi, tot permetent la visita pública, i que l'ajuntament està interessat que l'ermita serveixi també com a instrument de promoció cultural i turística, tenint la voluntat de dur-hi a terme obres de rehabilitació. Totes dues parts han convingut de forma expressa que la durada d'aquesta cessió abasti fins el 31/12/2028.

Convenis

08/09/2021 **Conveni específic de col·laboració entre el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Fundació Bancària Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona "La Caixa" i el Bisbat de Lleida.** Per a la restauració de l'Església de Sant Llorenç de Lleida, en el marc del programa Temps de Gòtic. Van signar l'Excm. I Rvdm. Mons. Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, la senyora Elisa Maria Durán Montolió, directora general adjunta de la Fundació Bancària Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona "La Caixa", i senyora Elsa Ibar Torras, directora general del Patrimoni Cultural del Departament de Cultural de la Generalitat de Catalunya.

31/12/2021 **Conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Lleida i la Parròquia de Santa Maria Magdalena,** per la cessió d'ús d'un local d'aquesta, que serà utilitzat per l'Associació de Veïns i Veïnes del Clot i Confluències, i el Grup de Dones d'aquest barri, de manera que es puguin acollir en ell les activitats que desenvolupen les esmentades entitats. El conveni té una durada que s'estableix inicialment en un període de tres anys, prorrogables.

Contractes

12/11/2021 **Contracte de prestació de serveis** consistent en els treballs d'arquitecte tècnic per a la redacció de l'estudi de seguretat i salut, programa de control de qualitat de materials, direcció de l'execució d'obra i coordinació en matèria de seguretat i salut durant l'execució de les obres de restauració de l'Església de Sant Llorenç de Lleida. Van signar Mn. Francisco Xavier Jauset Clivillé a representació del Bisbat de Lleida en qualitat d'Ecònom Diocesà i el senyor Joan Olivart i Palau, Arquitectes Tècnics i Enginyers de l'Edificació de Lleida.

22/11/2021 **Contracte de prestació de servei** consistent en els treballs d'arquitecte per a la redacció del projecte bàsic i d'execució i direcció facultativa de les obres de restauració de l'Església de Sant Llorenç de Lleida. Van signar Mn. Francisco Xavier Jauset Clivillé en representació del Bisbat de Lleida, en qualitat d'Ecònom Diocesà i la senyora Marta Torras Isla, arquitecta; el senyor Carles Pubill Pociello com a administrador de l'empresa Vint Arquitectura,SLP.

Vendes

S'autoritzen les següents vendes:

13/01/2021. Venda d'un habitatge amb magatzem propietat de la Parròquia de Santa Cecília Màrtir de Senet, a la senyora Maria Ramona Palacin Peguera. Va signar com a representant de la Parròquia Mn. Manuel Serradell Adell.

26/01/2021. Venda d'una peça de terra, propietat de la Parròquia de Sant Fructuós Màrtir de Perves, al senyor Jorge Monpeat Latorre. Va signar com a representant de la Parròquia Mn. Manel Serradell Adell.

16/04/21. Venda d'una peça de terra, propietat de la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar, a Joan Guillem Vidal Heras. Va signar com a representant de la Parròquia Mn. Francisco Javier Navarro Llesta.

24/09/21. Venda i agrupació d'un habitatge amb magatzem propietat de la Parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu d'Almenar, a la senyora Marta Mòdol Navarro i el senyor Daniel Fargues Gimeno. Va signar com a representant de la Parròquia Mn. Francisco Javier Navarro Llesta.

Per tal que hi hagi constància de que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 3 de gener de 2022.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Autoritzacions

Monsenyor Salvador Giménez Valls, Bisbe de Lleida, durant el segon semestre de l'any 2021 ha autoritzat la realització de les següents gestions en la data que s'indica.

- 31/08/2021 Autoritzacions excepcionals per a exercir com a Ministres Extraordinaris de la Comunió.

- 21/09/2021: Autorització a l'**Associació de Caritat de Sant Vicens de Paül** per realitzar les adaptacions pertinents per a insonoritzar els espais que usa en els locals ubicats en el que fou la Parròquia de Sant Andreu. Pel Bisbat signa l'autorització el Vicari General.

- 13/05/2021: Autorització a **Mn. Joan Bisart Àlava**, sacerdot d'aquesta diòcesi, per a què pugui dedicar-se en el seu apostolat a la Fraternitat Sacerdotal Sant Joan d'Àvila a partir d'aquesta data, amb la finalitat que senyalen els seus propis Estatuts a l'article 2.1.

- 18/10/2021 Autorització a l'**empresa ECOGEO** de Valladolid, per a realitzar un reportatge fotogràfic de l'interior de l'edifici del Palau Episcopal que sigui representatiu del mateix, encarregat per la Generalitat de Catalunya per tal d'actualitzar la seva documentació gràfica de 217 elements del patrimoni cultural català. S'autoritza a fer-ne fotografies que captin estrictament el caràcter artístic dels espais comuns, considerant que la resta són oficines o espais privats.

- 21/10/2021 Autorització a l'**Ajuntament de Sant Esteve de la Sarga** per tal que pugui continuar els tràmits de sol·licitud de declaració de Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) davant el Consell Comarcal del Pallars Jussà.

- 21/10/2021 Autorització per a actualitzar l'abonament de la reprografia de l'Arxiu Diocesà de Lleida.

Per tal que hi hagi constància de què així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 3 de gener de 2022.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Ministeri extraordinari de distribuir l'Eucaristia als malalts i a les celebracions litúrgiques

Atesa la petició de la Comunitat Mater Salvatoris de Lleida, referent a la conveniència de designar algunes religioses de la mateixa per a poder exercir el ministeri extraordinari de distribuir l'Eucaristia als malalts i a les celebracions litúrgiques, el Sr. Bisbe de la Diòcesi, Mons. Salvador Giménez Valls, es va complaure en autoritzar les religioses que s'indiquen, com a Ministres Extraordinaris de la Comunió, d'acord amb la normativa de l'Església (cc. 230.3 i 910.2), per un trienni comptat a partir d'abril de 2021.

Amb l'ajuda de la Gràcia de Déu, s'esforçaran en donar a tots un clar testimoni de fe i de vida cristiana, i procuraran que els fidels cristians als qui serveixin visquin intensament aquest ministeri d'unitat i d'amor que se'ls hi confia.

Lleida, 31 d'agost de 2021

Relació de persones autoritzades a exercir com a Ministres Extraordinaris de l'Eucaristia amb data 31 d'agost de 2021

- M. Elena Obando Bigeriego
- M. Leticia Jiménez Van-Kuijk
- M. María Cortés Novales
- M. María Cristina Parejo González de Castejón
- M. Amelia Lora-Tamayo d'Ocon

Servei de reprografia de l'arxiu diocesà de Lleida

Amb data 21/10/2021 s'aprova l'actualització de les tarifes de reprografia de l'Arxiu Diocesà de Lleida.

Imatges digitals impreses en paper o en suport digital (reproducció de documentació escrita).

- . 1 imatge.....0.30 €
- . Hora de feina.....6.00 €

Imatges digitals (reproducció de documentació gràfica).

- . 1 imatge.....2.00 €
- . Hora de feina.....6.00 €

La documentació s'entregarà via mitjans electrònics (correu electrònic, "wetransfer", unitat USB facilitada per l'usuari).

Reproducció d'imatges amb drets d'explotació

- . 1 imatge.....2.00 €

Certificacions.

- . 1 certificat3,00 €

Si s'envia per correu postal, els ports aniran a càrrec de l'usuari.

Tota persona que utilitzi aquest servei, ja sigui per ús acadèmic o altruista, haurà de signar un contracte de reproduccions d'imatges.

****Per qualsevol dubte pregunteu al personal de l'arxiu.

Visita Pastoral

El Bisbe Salvador va realitzar el divendres 24 de setembre i el diumenge 26 de setembre la visita pastoral a la comunitat cristiana de Castellldans. Els actes van començar amb els rituals propis de la recepció en la porta de l'Església per la comunitat presidida pel seu rector, mossèn Lucas.

Al llarg de la trobada el Bisbe va visitar les diferents àrees de pastoral parroquial així com els béns immobles de la parròquia. En record dels difunts va pregar un respons al cementiri. La visita va cloure amb una missa solemne en la qual quatre nenes van rebre la primera comunió. Després el prelat va tenir una presa de contacte amb el Consell Pastoral de Castellldans.

Comunicacions del Sr. Bisbe

Fons de solidaritat contra la Covid-19

Lleida. 3 de juliol de 2020

Estimats diocesans:

A l'evangeli de sant Mateu llegim una frase de Jesús que ens sorprèn, ens fa pensar i ens situa en la recerca d'una major autenticitat cristiana: “Quan facis almoïna, que no sàpiga la teva mà esquerra el que fa la dreta” (6,3). Ens indica, doncs, el camí d'una major gratuïtat en les nostres accions amb l'objectiu d'eliminar la vanitat personal i, al mateix temps, de no buscar la reciprocitat en la dedicació als altres. Massa cops ens agrada que els altres reconeixin la nostra generositat, que ens situïn en un llistat de benefactors o que agraeixin el servei donat. De vegades les orientacions de Jesús queden lluny de les nostres preferències. El pensament acaba recordant que l'autèntica recompensa només es pot esperar de Déu.

Des d'un punt de vista humà és comprensible la pretensió de la publicitat però dista molt de coincidir amb la indicació del Senyor. Tot cristià que busca el camí d'una major exigència haurà d'adaptar sempre la seva vida als mandats del Mestre i evitar la temptació de l'autocomplaença o de l'excessiu reconeixement dels altres.

Malgrat el que acabem de dir, i sense voler banalitzar les paraules de l'evangeli, em sento obligat a donar les gràcies a tots aquells que en les petites coses diàries s'esforcen en l'ajuda constant als seus germans –sobretot en aquests moments tan durs–, encara que s'adonin que són ajudats. I que ho fan sense buscar l'aplaudiment o el reconeixement, sovint amb discreció o en el silenci més absolut. Us n'explico un exemple senzill que s'ha produït entre nosaltres, tot i que ben segur que n'hi ha molts més que desconec, però que també són vistos per Déu des del cel. Ell sabrà tornar amb escriure l'atenció al proïsme.

El passat 17 de juny es va fer donació d'una quantitat de diners a nou entitats de la **Xarxa Sociocaritativa del Bisbat**. La suma total va sobrepassar els 82.000 euros i la iniciativa va voler seguir la idea del Papa Francesc quan va convidar tots els sacerdots a lliurar part de la seva gratificació mensual a un fons de solidaritat que redueixi una mica els efectes sanitaris, socials i econòmics de l'actual pandèmia. A finals d'abril es va enviar una carta a tot el presbiteri per exposar-ne la idea i el resultat va ser satisfactori. Religiosos i laics també van aportar els seus donatius. La mateixa Xarxa va elaborar uns criteris per distribuir equitativament la quantitat recollida seguint uns senzills projectes d'actuació amb la corresponent memòria explicativa.

Tot i la magnitud de la pandèmia i la gran quantitat de sofriment acumulat per tot arreu a causa de les morts, malalties i solitud, va aflorar la generositat del cor. Per descomptat, és una petita gota d'aigua en l'immens oceà del dolor. Però beneïda sigui! Si som capaços de lluitar contra la indiferència de la pobresa o contra l'oblit dels que sol·liciten atenció, haurem mostrat la cara més propera de Jesucrist.

Vull agrair a tots els membres de la Xarxa la seva dedicació i treball constants. Ho fan, en aquests últims mesos, sense descans i sense tancar les portes a ningú. Gràcies també als que han contribuït amb la seva aportació a aquest fons solidari. Gràcies a totes les comunitats cristianes per estar atentes a pal·liar tant dolor. I un agraïment especial als sacerdots iniciadors d'aquesta campanya econòmica que, al costat del seu lliurament, oracions i acompanyament final, fan augmentar molt més la credibilitat de la seva missió. Em consta que els beneficiaris ja han reconegut la bona feina. Que Déu us ho pagui!

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els preveres, diaques i membres de vida consagrada.

Lleida, 1 de setembre de 2021

Benvolguts germans i germanes:

En aquest temps tan convuls per la situació sanitària i per la sensació personal de manca d'una resposta adequada a les exigències del ministeri sacerdotal i al compromís de la vida consagrada, no podia faltar la paraula del bisbe, que, com feien els Apòstols en els primers moments de l'Església, encoratgi l'entusiasme evangelitzador, enforteixi l'esperança i consolidi la comunitat cristiana en tots els aspectes tal com el mateix Senyor ens ho demanava.

En el primer escrit del curs present, adreçat a tots els cristians (en el **Full** i en la premsa local) demanava enfortir l'esperança en uns moments en què la pandèmia del COVID-19 encara feia estralls entre nosaltres i ens podia dur a la temptació del desànim. A tots vosaltres, experts en saviesa cristiana, us demano que mai no us oblideu de la vostra missió d'atansar

Crist a totes les famílies perquè encarin de la millor manera possible aquesta situació tan singular. Que tots vosaltres visqueu amb intensitat l'esperança cristiana i la sapigueu encomanar a les persones del vostre entorn.

Aquesta petició general i fonamental es podria resumir en aquests punts que concreten els meus desigs i les meves orientacions.

1. Es fonamental l'atenció al Poble de Déu en totes les activitats que enforteixin la vida personal i comunitària: les celebracions, el servei als més necessitats, l'acompanyament i l'escolta tenint com a vehicle la formació en la Paraula de Déu. Mai no insistirem prou en el lliurament de cadascú al ministeri que ens ha estat confiat. Esmentar això pot semblar reiteratiu i el desig d'actuar en allò que és essencial "com sempre ha fet l'Església" ens pot embolcallar en la rutina i en la indiferència. Malgrat els possibles riscos, cal que ho escoltem un cop més i que ens ho diguem altra vegada els uns als altres per evitar els individualismes i caminar per la senda de l'eclesialitat.

2. Es imprescindible la unitat i la fraternitat en el presbiteri i en la Vida Consagrada. Comptem amb la gràcia del Senyor que ens mou al compromís de l'ajuda mútua, de la col·laboració i de la formació. Examineu la vostra responsabilitat en aquest camp d'actuació. No som simples funcionaris que desenvolupen una acció aparent i freda, som servidors que busquem créixer perquè els altres creixin també en les virtuts cristianes. Tingueu cura de la vostra espiritualitat, preocupeu-vos de l'àmbit espiritual dels vostres germans. Assistiu als recessos mensuals, programeu exercicis espirituals anuals.

3. És important la presència de tots vosaltres en las jornades de formació presbiteral que tindran lloc a la Casa de l'Església els dies 27 i 28 d'aquest mes. Reflexionarem sobre la sinodalitat, participant en la iniciativa del Papa amb motiu del Sínode dels Bisbes de l'any 2023. Hi haurà també un altre tema essencial: la catequesi i la seva necessària col·laboració de tots els membres de la comunitat, actuant els seus responsables com a autèntics animadors.

La reflexió sobre el primer tema permetrà que tots els catòlics, sobretot els qui tenen alguna responsabilitat pastoral, actuïn sempre en clau sinodal. No es tracta només d'aprendre el contingut de la sinodalitat sinó que sapiguem també concretar en la nostra acció aquesta manera d'actuar. Església és sinònim de Sínode, de caminar junts en comunitat. Analitzem i preguntem-nos si la nostra diòcesi ho fa així i si podem afegir noves iniciatives a aquesta proposta.

La reflexió sobre la catequesi no vol ser només recurrent com un tema essencial en la nostra acció pastoral. Ja ho hem sentit altres vegades. Es quelcom més, és una nova crida a la preocupació per transmetre la fe en aquest moment de dificultat. Promoveu la responsabilitat dels catequistes

a cada parròquia, feu-vos presents en les sessions de catequesi i acompanyeu els laics en aquesta activitat fonamental. Que no se sentin mai sols. Animeu els pares, coneixeu les famílies, estudeu i apliqueu el Directori per a la Catequesi.

4. Es una exigència tornar la confiança, l'alegria de la fe i l'esperança a l'interior de totes les comunitats cristianes (parroquials, religioses i moviments apostòlics) en aquests moments tan difícils. En aquesta mateixa línia vull deixar constància de les moltes iniciatives i projectes positius que heu per emprès al llarg dels anys a la nostra diòcesi. Ara insisteixo en la recerca de la purificació de les motivacions de la nostra responsabilitat, per això faig una crida a les pròpies conviccions basades en el goig de la fe i del ministeri; no volem actuar per meres aparences, per “quedar bé”, o amb la permanent tristor en el rostre. Busquem la major exigència pastoral. Recordeu els consells de sant Pau a les primeres comunitats. No va abandonar mai, va encoratjar sempre al seguiment i a l'encontre amb Crist, no es va cansar mai de predicar.

5. És una tasca gratificant i servicial col·laborar amb les peticions pastorals i administratives del bisbat. En primer lloc, responent a les indicacions elaborades en l'actual **Pla Diocesà de Pastoral**, perquè continuarem junts en la reflexió i en les diferents propostes que millorin la nostra atenció a la comunitat cristiana. Ajuda al servei i tracta de formar en criteris comuns d'actuació. En segon lloc, i a un altre nivell d'importància, procureu complimentar les dades que la Cúria us demana. Us recordo una cosa molt puntual per a aquest curs: en aquest moment treballem preparant l'informe de la diòcesi per a la propera *Visita ad limina Apostolorum*, fixada per la Santa Seu per al mes de gener de 2022.

6. Amb la vostra col·laboració mantindrem el Fons de Solidaritat COVID-19, creat el curs passat i que va suscitar molts elogis en tots el àmbits de la nostra societat. La suma total es va fer arribar a la Xarxa d'Entitats Cristianes d'Acció Social i Caritativa que ho van aprofitar per a potenciar la seva ingent i permanent activitat. Amb una aportació inicial del bisbat, s'hi afegiran els donatius que lliurement arribin i amb una duració de tot el curs que ara comença.

7. Us recordo les dates significatives dels esdeveniments diocesans als quals quedeu convidats. Us demano que feu extensiva la invitació a la resta de la comunitat:

30 de setembre (a la tarda), Festa de l'enviament, a la catedral.

17 d'octubre (a la tarda), Obertura del Sínode dels Bisbes (nivell diocesà) en la catedral.

12 d'abril, Dimarts Sant (a la tarda) Missa Crismal.

28 de maig, Assemblea diocesana en la Casa de l'Església.

No dubteu mai del meu agraïment pel vostre servei. Ho faig en nom de tota la diòcesi. Alguns porteu molts anys de dedicació que només el Senyor sabrà recompensar. Des de la vostra llunyana ordenació o consagració heu posat la il·lusió evangelitzadora en primer lloc. Continueu així i que la força del Jesucrist augmenti el vostre entusiasme. En aquests moments dramàtics de la nostra societat el que més importa és la unió i la confiança en el Senyor. Només amb aquesta actitud podrem participar i transmetre l'esperança que neix de la Resurrecció. Concretateu-ho i enfortiu els vostres moments de pregària, celebren els sagraments amb la major dignitat possible, practiqueu la caritat de manera constant.

Units en pregària,

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

A tots els membres de l'església catòlica de Lleida.

Lleida, 7 d'octubre de 2021.

Benvolguts germans i germanes:

El passat mes de maig el papa Francesc va convocar el Sínode de Bisbes a celebrar l'any 2023. En aquesta ocasió, degut al tema **Per una Església sinodal: comunió, participació i missió**, el mateix Papa ens ha demanat que tots els catòlics puguem donar la nostra opinió i que, com a diòcesi, participem durant aquest primer any de les reflexions sinodals i aportem les nostres conclusions.

El primer acte diocesà d'aquest Sínode serà la celebració de la Missa el diumenge, 17 d'octubre, a les 5.30 h. de la tarda, a la catedral. Així ens ho demana el Papa. Ho faran totes les diòcesis del món.

Estic convençut que tots teniu prou informació al respecte i que el goig que ens transmet aquesta celebració és immens perquè ens ajudarà a fer unes comunitats, una diòcesi, més participatives, més renovades i aprofundirà en la corresponsabilitat de tots el membres del Poble de Déu.

Amb aquesta nota em poso en contacte amb tots vosaltres per convidar-vos a participar d'aquesta celebració i demano als mossens que us encoratgin a fer-vos presents a la catedral. Tenim el proper cap de setmana per avisar i animar a tothom a aquesta crida del bisbe. Hem programat aquest acte a la tarda perquè a les parròquies no hi ha celebracions en aquesta

hora. **En tot cas us demanem suspendre les que teniu concertades abans de les 20 hores.** La finalitat d'aquesta mesura és que tots us sumeu a l'obertura diocesana del Sínode.

Crec que puc comptar amb tots vosaltres per compartir l'alegria d'aquest esdeveniment celebratiu. Tindrem ocasió també d'explicar el contingut i les indicacions que ens fa la Secretaria del Sínode per ajudar en la participació durant els propers mesos, fins al mes d'abril que clourà la fase diocesana.

El Papa obrirà el Sínode al Vaticà el diumenge, dia 10. Molts ho seguiran per la televisió. Nosaltres utilitzarem aquest cap de setmana per convidar a tothom a la nostra celebració. Complirem les normes i mesures que les autoritats han establert per la pandèmia.

Rebeu la meva benedicció.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Reconeixement als sacerdots que han complert els 75 anys

Lleida, 17 de desembre de 2021

És un costum del nostre bisbat, des de fa molts anys, el reconeixement i la gratitud vers els sacerdots que han complert els 75 anys.

No ho havíem recordat abans pel motiu de les mesures sanitàries establertes i preveient que aquestes podien canviar donada la incidència dels contagis de COVID-19, de manera que esperàvem a estar més a prop de la data indicada per saber el que havíem de fer. Sembla que amb les actuals ja ho podem anunciar. En el cas que augmenti el nivell dels contagis i s'haguessin de dictar noves normes que ho impedissin, us avisaríem de la modificació o suspensió de l'acte.

Amb tot, així tenim previst celebrar-ho aquest any: El proper dimecres, dia 22 de desembre, a les 12 del migdia, ens reunirem en la sala d'actes de la Casa Sacerdotal per a tenir uns moments de pregària, alegrar-nos amb la felicitació del Nadal i fer-los-hi present un senzill obsequi. Se suprimirà el refrigeri.

Esperant el moment de poder-nos trobar llavors, rebeu la salutació del vostre bisbe.

† Salvador Giménez Valls,
Bisbe de Lleida

Organismes col·legiats

Consell Presbiteral

Sessió del dia 15 d'octubre de 2021

Essent les onze del matí del dia quinze d'octubre de dos mil vint-i-u, a la Casa de l'Església es reuneix el Consell Presbiteral del Bisbat de Lleida per tractar els temes exposats a la convocatòria corresponent. Hi són presents els següents membres:

Mons. Salvador Giménez Valls, que presideix la sessió, Mn. Luis Sallán Abizanda, (Vicari General), Mn. Gerardo Soler Quintillà, Mn. Jaume Pedrós Solé, P. Jordi Clot Puig, Mn. Victor Martínez Mateu, Mn. Manel Mercadé Melé, Mn. Josep Mª Escorihuela Pujol, Mn. Josep Moré Estopá, Mn. Joaquim Blas Pastor, Mn. Sibangbeu Louan (Robert) i Juan Luis Salinas Sánchez que actua com a secretari. El P. Antoni Riera Figueras, sj, ha excusat la seva assistència per tenir tasques ineludibles en el Col·legi Claver. Modera la sessió Mn. Josep Moré Estopá.

El Sr. Bisbe felicita a les Carmelites descalces del Monestir del Sagrat Cor de Lleida, amb motiu de celebrar-se en aquesta data la festivitat de Sta. Teresa de Jesús, la seva fundadora.

1. S'inicia la sessió fent el res de l'Hora Tèrcia.

El Sr. Bisbe saluda els presents i agraeix l'assistència a la sessió del Consell i la generositat en atendre la convocatòria, tot i que és preceptiu assistir-hi. Tot seguit comenta i presenta el Sínode, i diu que es farà els possibles per conjugar els treballs de reflexió proposats per aprofundir en la temàtica de la sinodalitat proposada per aquest sínode, amb els del Pla Diocesà de Pastoral. Els mostra el recordatori amb la pregària a l'Esperit Sant que s'entregarà a la missa d'obertura de la fase diocesana el proper diumenge a les 19:30h.

Presenta el llibre pels recessos dels capellans, escrit per Mons. Blàzquez i editat per la C.E.E.

Sobre la primera sessió dels recessos dels capellans, el proper dilluns dia 18/10/2021, s'acorda fer-ho a l'oratori de la Casa de l'Església per tal de poder retransmetre-ho per *Youtube*, de manera que els mossens que no hi puguin assistir-hi i es quedin a la Casa Sacerdotal, el puguin seguir.

El Sr. Bisbe informa que encara no està clara la realització del projecte de la Casa Sacerdotal perquè ell vol que hi hagi les autoritzacions administratives i tècniques necessàries per escrit, trobar el finançament i una empresa que se'n faci càrrec invertint en el projecte.

2. S'aprova l'acta de la sessió anterior (24/05/2021). Pel que fa a la revisió dels acords que hi pogués haver, tota vegada que no es van produir no cal fer cap revisió.

3. Projecte de treball sobre el Sínode.

El Vicari General comenta com ha estat la feina que s'ha fet per tal de preparar, a nivell diocesà, el treball sobre la sinodalitat que ha demanat el Sant Pare per realitzar el Sínode dels Bisbes per parlar d'aquest tema. Diu que s'han produït les reunions de la Comissió pel Sínode i de caps d'àrea, i la trobada de tres arxiprestats, tractant en totes elles com fer el treball preparatori pel Sínode.

S'ha vist que la proposta del Sínode és una proposta de conversió de com s'ha de viure per tal de poder anunciar l'Evangelí i com està la connexió de cadascú a la comunitat. En aquestes reunions s'ha vist que els mossens estan en sintonia amb el que planteja el Sínode, cosa que no passa amb alguns laics que enlloc de compartir el que fan i estar oberts a admetre col·laboració en la tasca que porten a terme, viuen la dedicació i la feina que se'ls ha encomanat en clau d'exclusivitat sense admetre comunicar-la, sent, així, que en allò que ells fan no pugui haver ningú més o que no vulguin compartir amb d'altres el necessari per portar-la a terme.

També es constata que la feligresia té molta edat i, pel general, no admet canviar els seus hàbits. A més a més, en aquestes constatacions apareix la dificultat que es deriva de la no participació dels laics en els aspectes quotidians de les parròquies, la no incorporació viscuda en una comunitat i en la vida de l'Església, sense arribar a parlar de la realitat dels allunyats, amb l'aparició de les dificultats inherents, i la seva repercussió en la manca de corresponsabilitat.

L'objectiu del Sínode és reconèixer la diversitat i pluralitat de l'Església i veure com adaptar-se a la realitat. Veient això, es constata que els objectius del Pla Pastoral i les accions a realitzar són plenament sinodals (de fet ja s'han començat a fer les passes necessàries per aconseguir l'acoblament dels objectius de tots dos documents i les activitats per aconseguir-los).

El Vicari General presenta el **Qüestionari diocesà per treballar en grups**, el qual formula les mateixes preguntes que el document oficial **Documento Preparatorio: Por una Iglesia sinodal: comunión, participación y misión** confeccionat per la Secretaria General del Sínode, redactades, però, de manera que siguin més comprensibles i inserides en la vida real i quotidiana.

Aquest document preparat se sotmet a revisió i el Vicari General pren nota de les modificacions proposades.

El qüestionari, una vegada s'hagin incorporat les aportacions fetes en la revisió, s'entregarà a totes les comunitats que, havent-lo treballat, hauran de retornar les respostes abans de finals de març (tret que s'hagi de canviar la data segons el calendari que proposi la C.E.E.).

En aquest sentit, s'indica que els capellans s'haurien de llegir les preguntes proposades per la Secretaria General del Sínode al qüestionari original abans de fer el treball amb llurs comunitats, per tal de copsar el sentit autèntic del que es pregunta. El document adaptat a la nostra diòcesi que es revisa en aquesta sessió, està pensat pel treball de reflexió que hauran de fer els diferents grups diocesans i les comunitats parroquials, en tant que els sacerdots, reunits en la trobada de l'arxiprestat corresponent, hauran de respondre el qüestionari oficial.

Es proposa que els dies de memòria lliure es faci la missa pel Sínode i s'accepta.

Així mateix, se suggereix que una vegada fet el document final de la diòcesi i enviat a la C.E.E., aquesta fotografia diocesana excepcional es tingui com a referència i serveixi per a millorar l'actitud i l'estil de vida dels membres de l'Església de Lleida i d'aquesta mateixa.

En el desenvolupament d'aquest sínode es tracta d'ajudar a aprendre més que d'ensenyar. És evident que tot el treball és pastoral i que no afecta a res de caire doctrinal i de fe. És important recollir el que es digui, parlant tothom i amb llibertat, evitant que es produeixin desencisaments en aquelles persones a les que se'ls hagués desvetllat expectatives falses.

El Vicari General presenta la versió digital d'aquest document projectant-la en la pantalla, la qual està preparada per a poder-la oferir des de la pàgina web del Bisbat, amb la finalitat que es pugui respondre per aquelles persones que vulguin aportar les seves opinions a nivell individual. És, exactament, el mateix qüestionari que el que s'ha estat revisant i corregint. Els membres del consell fan algunes observacions referents a la seguretat del qüestionari digital, de manera que s'eviti que persones que vulguin boicotejar-la o provocar que hi hagi un allau de respostes en el sentit interessat d'alguna organització o particular, puguin accedir-hi, deformant el que serien les dades autèntiques sobre l'Església sorgides de l'opinió sincera dels que haurien participat. El Vicari General reconeix la possibilitat que així passés i diu que caldrà prendre les mesures tècniques necessàries per a evitar-ho.

El Sr. Bisbe demana que es donin idees sobre la celebració de la Missa d'obertura diocesana del Sínode que es realitzarà el proper diumenge, dia 17 d'octubre de 2021. Un membre proposa que amb les lectures del diumenge es faci la missa del Sínode. Es diu que l'estola sigui de color verd i que es beneixi amb el leccionari.

El degà de la catedral comenta que abans de la missa es farà la benedicció de la restauració del calvari de la catedral. Alguns membres del consell donen la seva opinió en sentit contrari a la realització d'aquesta benedicció, adduint que no és el moment oportú doncs la missa d'obertura del Sínode té prou entitat per ella mateixa i no es veu apropiat incorporar aquesta benedicció que es pot fer en un altre moment que sigui més adient.

Es demana que a la comissió que faci el buidat de les respostes hi hagi paritat entre mossens-laics i entre dones-homes.

4. Reflexió sobre la composició dels arxiprestats i l'existència d'Unitats Pastorals.

El Sr. Bisbe proposa deixar-ho per una altra sessió donat que és complex i no queda gaire temps, demanant als membres que ho segueixin reflexionant per parlar-ho amb més profunditat. Comenta les diferents unitats pastorals que, segons sembla, s'han consolidat (Sta. Teresa Jornet-Sda. Família, el Carme-S. Joan, Sta. Maria Magdalena-el Pilar, Alguaire-Almenar, El Pont de Suert-Vilaller...)

5. Valoració de les Jornades de formació per al clergat.

Es comenta que la participació va ser molt baixa i que caldria implicar-se més (donat que és una formació específica que només es té una vegada a l'any). S'han de revisar les actituds amb les que alguns mossens van a aquestes reunions, els quals, per exemple, van passar molta estona parlant per telèfon o escrivint per *WhatsApp*.

Els temes escollits van estar ben desenvolupats i eren molt adequats i adients per a la situació concreta d'aquest moment de preparació del Sínode.

El Sr. Bisbe informa sobre l'arribada del P. Oliver Santacruz i la destinació a la qual se l'enviarà (fer equip amb Mn. Navarro i Mn. Forné). Un membre del Consell demana que es tinguin en compte anteriors acords d'aquest Consell en el sentit de que durant un temps inicial, a aquests mossens no se'ls doni responsabilitat pastoral fins que s'hagin integrat.

Surt el tema de les vocacions i la manca de sacerdots. Demanant que, a més a més de la pregària a Déu, es donin idees de com poder sortir endavant i fer nàixer vocacions. Davant de determinats rumors sobre la modificació o supressió dels seminaris de Catalunya, el Sr. Bisbe comenta que no hi ha res de tot això que es diu. Sobre aquest tema, i veient que alguns mossens volen aportar més idees, el Sr. Bisbe comenta que podrà ser tema d'una nova sessió del consell.

També parla, el Sr. Bisbe, de l'estat de l'ensenyament a les escoles religioses i de la classe de religió i informa de les reunions que s'han produït darrerament.

Comenta sobre una enquesta que han volgut fer des d'un diari sobre els abusos de sacerdots a menors, a la que els bisbes de la Tarraconense han respost que només l'acceptarien si l'enquesta fos científica i sobre tots els àmbits en els que s'han donat abusos (famílies, gimnasos, centres educatius i esportius de titularitat laica, casernes...).

El Sr. Bisbe demana que es pregui per les diferents situacions que han anat sortint a aquesta sessió.

Essent les dues del migdia, s'aixeca la sessió després de resar l'Ave-maria i el Glòria al Pare.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 13 d'octubre de 2021

Essent les cinc de la tarda del dia tretze d'octubre de dos mil vint-i-u, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: el Sr. Bisbe, Mn. Luis Sallán Abizanda, Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, Sr. Josep Pàmpols Solana, Sr. Ramon M. Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Sra. Júlia Chesa Pascual, Sr. Xavier Barrull Melcior, Sr. Carlos Montes Martínez, Sra. M. Rosa Solé Codina, Sr. Luis Manuel Pérez Zambrano, Sr. Josep Birbe Lohan i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actua de secretari de la sessió. Per raons laborals justificades, el Sr. Juan Luis Moya Sánchez no va poder assistir a la sessió.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els diferents punts de l'ordre del dia segons la relació que es va adjuntar a la convocatòria i es va fer arribar als membres del Consell, en la qual s'explica sucintament les característiques de cada cas.

1. Sol·licitud de l'Ajuntament de Castelló de Farfanya per a què el Bisbat faci donació gratuïta de la propietat de l'Església de Sta. Maria de Castelló de Farfanya (BCIN). La donació es demana amb la finalitat de poder realitzar obres de reconstrucció i manteniment per part de l'Ajuntament.

El Sr. Bisbe comença explicant les circumstàncies d'aquest assumpte aclarint que ja hi havia un conveni amb l'Ajuntament per restaurar l'església que hi ha junt al castell, aquest conveni que té una durada de deu anys finalitzarà l'any 2023.

Els consellers comenten que si es fa una donació, l'Ajuntament es compromet a fer quelcom com a prestació (per exemple assumir el cost de la llum de l'església nova).

També es comenta que l'Església té molt patrimoni que demana molta despesa, considerant que els ingressos de la diòcesi són minsos, potser s'hauria d'anar pensant en desprendre's de la part de patrimoni que no li doni cap utilitat.

Varis consellers comenten que s'hauria d'evitar perdre la propietat donat que s'ha de tenir en compte la voluntat dels fidels que la van construir i la intenció d'aquests, així com el que representa de respecte al que ha estat, i que el que es podria fer seria una cessió per una sèrie d'anys (30 o

50) fixant-lo en un conveni. S'aprova aquesta proposta, la qual es passarà al Col·legi de Consultors.

Donat que és un **BCIN** s'haurà de consultar la legislació (civil i eclesiàstica) al respecte per tal de portar a terme el procediment de cessió si és el cas que arriba a produir-se.

2. Sol·licitud de l'Ajuntament de Torrebesses per tal que el Bisbat cedeixi la titularitat de "l'Església Nova", amb la finalitat de gestionar recursos per a poder conservar de manera eficient l'edifici inacabat i es pugui utilitzar per la població.

Després de l'explicació que fa el Sr. Bisbe, es comenta que es podria fer la donació fent un conveni de manteniment a perpetuïtat del temple actual, determinant en ell que no es podrà utilitzar l'espai efecte de la donació per a realitzar actes contraris a la fe cristiana, la moral de l'Església o aquesta mateixa; en aquest acord s'hauria de fer constar en un conveni per escrit, signat per ambdues parts. També es demana que es faci constar en el document de donació una condició de regressió de la propietat si no es complís el que s'haurà recollit al conveni.

3. Sol·licitud de la Companyia de Jesús en relació a les obres a realitzar en la Parròquia de Sant Ignasi, les quals tenen un cost de 454.583,02 €. Despesa que assumiria la Companyia de Jesús en la mida que pugui recuperar la propietat de les instal·lacions de la parròquia (aquest tema ja es va tractar a la sessió d'aquest Consell de 12/05/2021). Es recorda que aquest tema va ser comentat en una sessió anterior d'aquest Consell, deixant-lo aplaçat fins que la Companyia de Jesús fes la taxació de les instal·lacions parroquials; aquesta es va fixar en 549.000 €. En el moment de signar l'escriptura de propietat (2010) el valor consignat de la present donació que feia la Companyia de Jesús al Bisbat, va ser d'un milió trenta-tres mil sis-cents noranta-quatre euros amb quinze cèntims d'euro (1.033.694,15 €). Aquesta propietat (el temple, els annexos i el pis que hi ha sobre el temple) es va valorar en el conveni de l'any 1977, en 20.222.452 pessetes. L'any 2010 es va signar l'escriptura de donació de la Companyia de Jesús al Bisbat (25/05/2010).

Després de la descripció anterior, alguns consellers diuen que si s'arriba a passar la propietat a la Companyia de Jesús, caldrà fer constar la clàusula que es va dir en aquell moment (**En el cas en el que la Companyia de Jesús arribés a marxar de la Diòcesi de Lleida, tot havent rebut el retorn de la donació del temple, aquesta propietat hauria de retornar a la diòcesi**), més una altra que digués que no es pot vendre i que, si això passés o canviés d'ús retornaria igualment al Bisbat.

Després d'una deliberació en la que es contempla com s'ha desenvolupat aquest assumpte des del 1977 fins al 2021, en la que surten, a més a més, molts altres punts de vista i situacions possibles, s'acorda no acceptar la proposta de l'Ecònom Provincial de la Companyia de Jesús i que quedi la propietat tal com està en aquest moment, essent aquesta de la Diòcesi de Lleida.

4. Sol·licitud d'autorització, per part de la parròquia de Sant Martí d'Els Alamús, per tal de

1) redactar un conveni de cessió d'ús a l'Ajuntament d'aquesta localitat amb la finalitat de gestionar les visites a l'Església Parroquial; i 2) per a presentar-se a la convocatòria de subvencions per a l'execució d'obres de restauració i conservació d'immobles de notable valor cultural (CLT004) 2021-2023 de la Generalitat de Catalunya.

5. Sol·licitud d'autorització per part del rector de la parròquia de la Transfiguració del Senyor de Juneda, per a presentar-se en la convocatòria de subvencions per a l'execució d'obres de restauració i conservació d'immobles de notable valor cultural (CLT004)2021-2023 de la Generalitat de Catalunya.

7. Sol·licitud d'autorització, per part dels rectors de Corça (Àger) i Alcoletge, per a redactar convenis de cessió amb els respectius ajuntaments per a la realització d'obres de manteniment i reconstrucció en els esmentats temples parroquials, tot dins del marc de les subvencions (CLT004)2021-2023 de la Generalitat de Catalunya.

8. Sol·licitud del rector de la parròquia de Sant Vicenç d'Àger, demanant autorització per a realitzar un conveni de cessió amb l'ajuntament d'aquella localitat, amb la finalitat de gestionar les visites a l'Església Parroquial de Sant Vicenç d'Àger (BCIN).

Respecte dels punts 4, 5, 7 i 8, el Consell acorda que en les cessions per a actes culturals s'eviti el negar-se directament i que es faci establint un conveni en el que es consti l'exigència que s'ha de respectar el temple, la utilització s'ha de limitar a l'actuació concreta per a la que es demana, i que no es podrà utilitzar per a realitzar actes contraris a la fe i la moral catòliques o a la mateixa Església; s'haurà d'especificar, així mateix, qui estarà encarregat de l'acte davant el rector, qui s'encarregarà d'obrir i tancar el temple, com es rescabalaran els possibles desperfectes que es puguin ocasionar... fent constar que de no complir-se els termes del conveni, aquest s'haurà de rescindir.

Pel que fa a les sol·licituds per poder-se presentar a la convocatòria de **les subvencions (CLT004) 2021-2023 de la Generalitat de Catalunya**, es considera adient que es faci i se sol·liciti.

6. Sol·licitud del rector de la parròquia de Sant Blai de la Floresta, demanant autorització per a segregar la finca urbana ubicada al carrer Major 10, segons el projecte presentat al Departament de Patrimoni, i donar una part a favor del Sr. Josep Tribó i la Sra. Alba Tribó per haver-se caducat el legat del Sr. Blas Solé Torné; en la mateixa sol·licitud es demana autorització per a vendre la part restant de la finca.

Es veu correcta la solució aconseguida pel Bisbat, tota vegada que el termini per a complir les condicions del legat del Sr. Blas Solé Torné s'ha exhaurit. La solució consisteix en que la família es quedarà una part de la "L" que és el terreny que s'havia legat i l'altra quedarà propietat del Bisbat que la podrà vendre, quedant l'import d'aquesta venda per a la parròquia.

9. Sol·licitud d'autorització per a la signatura de l'escriptura d'adjudicació del pis del carrer Sant Pere Claver 28 de Lleida, que era propietat del Patronat Diocesà de la Llar, l'adjudicació del qual va ser autoritzada per Mons. Ramon Malla Call.

S'autoritza a l'Ecònom de la Diòcesi per a que signi les escriptures de transmissió de la propietat corresponents als hereus del Sr. Francisco Moreno Fernández.

10. Sol·licitud d'autorització per a la signatura d'un conveni d'ús dels locals parroquials de Sta. Teresa Jornet de Lleida amb PROSEC. La finalitat de l'ús dels esmentats locals serà exclusivament educativa d'acord amb els programes d'Unitats d'Escolarització Compartida reconeguts pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

S'autoritza l'ús dels locals parroquials de Sta. Teresa Jornet de Lleida a l'associació PROSEC.

11. Sol·licitud del rector de la parròquia de Perves, demanant autorització per a vendre a un tercer la capella i el cementeri annex, ubicats en Mas de Gras.

S'acorda no tractar la concessió de l'autorització i deixar la situació com està en l'actualitat, donat que no hi ha qui vulgui comprar aquest terreny.

12. Sol·licitud del rector de la Parròquia de Vilaller, per a ser autoritzat a vendre a un tercer la capella i el cementeri adjunt, ubicats a Artiga.

No s'autoritza al rector de la Parròquia de Vilaller, per a vendre a un tercer la capella ubicada en Artiga i el cementeri adjunt.

13. La instal·lació de plaques solars a la Casa Sacerdotal i a la Cúria del Bisbat.

L'Ecònom presenta l'estudi que s'ha confeccionat per posar plaques solars a la teulada del Bisbat. Es considera que tota la despesa estarà amortitzada en cinc anys.

Es veu correcte i s'aprova.

El projecte referit a la Casa Sacerdotal no es tracta perquè falta la finalització de l'estudi.

14. Sol·licitud del rector de la parròquia de Sant Llorenç de Lleida, demanant autorització per avançar en les gestions de la subvenció Temps del Gòtic, de la Fundació La Caixa i la Generalitat de Catalunya.

L'Ecònom explica la situació, manifestant que podrien començar a realitzar-se les obres de restauració el mes de gener del 2022, després d'haver escoltat els arquitectes de la Generalitat i l'arquitecte de la parròquia. Aquesta actuació demanarà que es tanqui el temple al culte.

S'aprova que es pugui avançar en l'inici de les obres de restauració de la parròquia de Sant Llorenç de Lleida.

15. Sol·licitud del Director del Departament de Patrimoni del Bisbat per tal que als contractes, convenis, donacions i vendes en relació a Béns Immobles, s'incloguin les següents clàusules:

- El present contracte/conveni entrarà en vigor i desplegarà els seus efectes havent fet constar la data de caducitat, en el moment en que el mateix sigui ratificat pel Secretari General-Canceller del Bisbat de Lleida.
- Es designa com a domicili de les parròquies en els seus tràmits amb tercers respecte del patrimoni immobiliari, a efectes de notificacions, la seu del Departament de Patrimoni del Bisbat de Lleida, situat al carrer del Bisbe, 1, 25002 Lleida.

S'aprova.

El Sr, Bisbe informa sobre el desenvolupament del projecte de canvi d'ús de la Casa Sacerdotal. Comenta que no pot donar passes en la realització del projecte fins que la Generalitat i l'Ajuntament no donin l'autorització per escrit i que, de la mateixa manera, l'entitat de St. Joan de Déu no signi un document amb el compromís d'invertir en les obres.

Passant deu minuts de les set de la tarda (19:10 h), s'aixeca la sessió.

Consell Diocesà Assumptes Econòmics

Sessió del dia 16 de desembre de 2021

Essent dos quarts de cinc de la tarda del dia setze de desembre de dos mil vint-i-u, a la Sala de Reunions del Bisbat (primer pis), es reuneix el Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida per tractar els temes expressats a l'ordre de la convocatòria corresponent. Hi són presents els membres següents: el bisbe de la diòcesi Mons. Salvador Giménez Valls, Mn. Luis Sallán Abizanda (Vicari General), Mn. F. Xavier Jauset Clivillé, (Ecònom i Ador. Diocesà), Luis Manuel Pérez Zambrano (Director del Dpt. de Béns Immobles), Sr. Josep Birbe Lohan, Carlos Montes Martínez, Sr. Juan Luis Moya Sánchez, Sr. Josep Pàmols Solana, Sr. Ramon M. Reig Massana, Sr. Antoni Roger Martí, Sra. Júlia Chesa Pascual, Sr. Xavier Barrull Melcior i el Sr. Juan Luis Salinas Sánchez que actua de secretari de la sessió.

Excusa la seva assistència la Sra. M. Rosa Solé Codina per motius de salut.

Després d'un moment de pregària en el que el Consell es posa en mans de l'Esperit Sant, s'aprova l'acta de la sessió anterior i es passa a tractar els diferents punts de l'ordre del dia.

3. Pressupostos per a l'any 2022 i estat de l'economia del Bisbat.

L'Ecònom i Administrador Diocesà presenta el pressupost de la diòcesi per a l'any 2022 segons el document que s'ha fet arribar a tots els membres, en el qual apareix així mateix l'estat de l'economia del Bisbat a 30 de novembre, la còpia del qual s'adjunta a aquesta acta.

Es van explicant cadascuna de les partides. En arribar a la corresponent a la gratificació als mossens, es veu al pressupost presentat que es proposa pujar-la l'1%; alguns consellers manifesten que és poc augment tenint en compte que la inflació és de més del 5% pel conjunt de l'Estat. Es pregunta quan es va pujar l'any passat i l'Ecònom respon que va estar congelada la partida i no hi va haver pujada. Els consellers ho comenten i proposen que es pugi el 2% i així s'aprova aquesta partida.

Alguns membres comenten o demanen aclariments sobre d'altres aspectes del pressupost, especialment de les despeses que es considera que hi podrà haver. El Sr. Bisbe explica la partida de personal, aclarint les dedicacions que cadascun té. Hi ha un membre del Consell que diu que aquests pressupostos estan molt ben ajustats.

Finalment s'aprova el pressupost corregint la partida de les gratificacions als mossens.

4. Cessió a l'Ajuntament d'Aitona de l'ermita de Sant Joan de Carratalà, per un curt període de temps.

El Sr. Bisbe explica la cessió que s'ha fet a l'Ajuntament d'Aitona de l'ermita de Sant Joan de Carratalà per part de la Parròquia de Sant Antolí d'Aitona, donat que la parròquia considera convenient de coadjuvar amb la tasca de l'Ajuntament d'Aitona de potenciar els elements patrimonials del municipi, tot permetent la visita pública, i que l'ajuntament està interessat que l'ermita serveixi també com a instrument de promoció cultural i turística, tenint la voluntat de dur-hi a terme obres de rehabilitació. Totes dues parts han convingut de forma expressa que la durada d'aquesta cessió abasti fins el 31/12/2028.

5. Informació sobre d'altres accions realitzades o situacions existents.

En aquest punt s'explica als membres dels Consell alguns temes de l'administració de la Diòcesi i el tractament que se'ls ha donat.

- **La intervenció arquitectònica per a consolidar la parròquia d'Algerri.** El Sr. Bisbe explica que ja s'ha acabat la intervenció i que el dia 5 de desembre es van inaugurar i beneir la restauració feta. Les obres realitzades fins al moment a l'Església de Nostra Senyora de la Purificació d'Algerri, han tingut un cost de 388.628'64 euros, els quals han sigut avançats, fent un enorme esforç, pel Bisbat. El Sr. Bisbe vol destacar les aportacions dels fidels d'aquesta parròquia i la col·laboració entusiasta de l'Ajuntament d'Algerri. El projecte aprovat i realitzat compta amb subvencions públiques; concretament, per una banda, 195.939'84 € provinents dels fons P.O. FEDER del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya 2014-2020, 37.456 € de l'Oficina de Suport de la Iniciativa Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i 100.000 € de la Diputació de Lleida. Cal destacar que aquestes ajudes públiques atorgades es rebran de forma progressiva fins al 2023. L'avançament dels diners per pagar el cost de les obres per part del bisbat ha fet possible la realització de les obres. Quan s'hagin rebut aquestes subvencions, l'aportació del Bisbat al cost del pressupost haurà estat de 55.232'70 €; tenint en compte que el Bisbat té la previsió d'uns 100.000 € més per fer front al pagament d'impostos i d'altres despeses posteriors, es pot dir que haurà aportat uns 150.000 €.
- **Casa Sacerdotal.** Fa dos mesos que es va fer una reunió amb els representants de Sant Joan de Déu en la qual ells es van comprometre a finançar el projecte. En aquests moments s'està esperant per tal que l'Ajuntament i la Generalitat donin l'autorització per realitzar-la.

En aquest punt, un membre aconsella que, per tal de tenir la qualificació necessària, seria convenient que els tècnics de Benestar Social també aprovessin el projecte, ja que en acabat seran ells els que hauran de donar l'aprovació final.

- **El cas de les obres de Sant Ignasi.** Després del tractament d'aquest tema a les darreres sessions del Consell, es va comunicar a la Companyia de Jesús, tal com es va decidir a l'última, que el Bisbat **acorda no acceptar la proposta de l'Ecònom Provincial de la Companyia de Jesús i que quedi la propietat tal com està en aquest moment, essent aquesta de la Diòcesi de Lleida.**

A partir d'aquí es va trobar, en converses amb els Jesuïtes, una altra fórmula que consisteix en que aquesta avançarà el cost de les obres a realitzar, i la Parròquia de Sant Ignasi ho haurà d'anar retornant a la Companyia de Jesús durant trenta anys. Si en aquest termini ells decideixen marxar, la parròquia (o en el seu defecte el Bisbat) assumirà el retorn de la quantitat que falti.

Un conseller diu que el Bisbat hauria d'estar informat de la quantitat que es va retornant, per tenir constància de quan falta si arribés aquest supòsit.

Aquest acord encara s'ha d'acabar de perfilar, tot i que ambdues parts ho veuen oportú.

- **Venda d'una peça de terra agrària de secà a les Borges Blanques.** El rector de les Borges sol·licita permís per a vendre el citat terreny i dedicar els guanys a la restauració de les pintures del temple parroquial. Es tracta d'una petita finca de 16.742 m², localitzada al Polígon 516 Parcel·la 45; és la finca núm. 10.302 de les Borges Blanques, assentada al Registre de la Propietat d'aquesta localitat en el Tom 890, Llibre 165, Foli 223, Alta 1.

Els membres del Consell ho veuen bé, afegint que es consideri el preu del mercat i que es vengui a qui ofereixi el millor preu.

Sense cap més assumpte a tractar, i no havent-hi cap qüestió plantejada per cap dels membres del Consell, essent dos quarts de set del vespre, s'aixeca la sessió.

Vicaria General

Proposició del Sant Pare per a la preparació del Sínode dels Bisbes de l'any 2023

Des de la Vicaria General s'ha estat preparant, a nivell diocesà, el treball sobre la sinodalitat que ha demanat el Sant Pare per realitzar el Sínode dels Bisbes que ha de tractar d'aquest tema. En concret, a 15/10/2021 s'havien produït les reunions de la Comissió pel Sínode i de caps d'àrea, i la trobada de tres arxiprestats, tractant en totes elles com fer el treball preparatori pel Sínode.

S'ha vist que la proposta del Sínode és una proposta de conversió de com s'ha de viure per tal de poder anunciar l'Evangelí i com està la connexió de cadascú a la comunitat. En aquestes reunions s'ha vist que hi ha persones que estan en sintonia amb el que planteja el Sínode, s'ha d'admetre, però, que unes altres que enlloc de compartir el que fan i estar oberts a admetre col·laboració en la tasca que porten a terme, viuen la dedicació i la feina que se'ls ha encomanat en clau d'exclusivitat sense admetre comunicar-la, sent, així, que en allò que ells fan no pugui haver ningú més o no vulguin compartir amb d'altres el necessari per portar-la a terme. També es constata que la feligresia té molta edat i, pel general, no admet canviar els seus hàbits. A més a més, en aquestes constatacions apareix la dificultat que es deriva de la no participació del laics en els aspectes quotidians de les parròquies, la no incorporació viscuda en una comunitat i en la vida de l'Església, sense arribar a parlar de la realitat dels allunyats, amb l'aparició de les dificultats inherents, i la seva repercussió en la manca de corresponsabilitat.

Davant la realitat que s'està portant a terme amb el Pla de Pastoral 2020-2024 i la possible juxtaposició amb el treball de la consulta del Papa a les diòcesis, més enllà de considerar que aquell quedaria interromput es veu que el que s'ha de fer és adaptar el Pla de Pastoral, sense abandonar-lo, per tractar-lo a la llum del que planteja la consulta.

S'ha de tenir present, en tot moment, que l'objectiu del Sínode és reconèixer la diversitat i pluralitat de l'Església i veure com adaptar-se a la realitat. El tema, els materials i el treball que proposa són de gran envergadura i caldrà dedicar-s'hi a fons

Veient això, es constata que els objectius del Pla Pastoral i les accions a realitzar són plenament sinodals (de fet ja s'han començat a fer les passes necessàries per aconseguir l'acoblament dels objectius de tots dos documents i les activitats per aconseguir-los).

En aquest sentit, des de Vicaria General es va presentar el **Qüestionari diocesà per treballar en grups**, el qual formula les mateixes preguntes que el document oficial **Documento Preparatorio: Por una Iglesia sinodal:**

comuni3n, participaci3n y misi3n confeccionat pel Vaticà, redactades, però, de manera que siguin més comprensibles i inserides en la vida real i quotidiana. Aquest document preparat es va revisar i aprovar pel Consell Presbiteral el 15/10/2021.

El qüestionari s'entregarà a totes les comunitats que, havent-lo treballat, hauran de retornar les respostes a la Vicaria General abans del 22/04/2022, la qual amb una comissió de persones faran el buidat de les respostes per tal de confeccionar el document diocesà que s'enviarà a la Conferència Episcopal Espanyola. Amb el recull de les idees aportades per totes les diòcesis, la C.E.E. elaborarà un document que enviarà a la comissió per a Europa, encarregada de recollir totes les aportacions de les Conferències Episcopals Europees. Aquest document elaborat per les comissions de cadascun dels continents, formarà part del material de partida amb el que treballaran els bisbes quan arribi el moment en el que es trobin per a realitzar el Sínode dels Bisbes de l'any 2023.

Fase Diocesana Sínode “Església Sinodal”

Qüestionari Diocesà per al treball en grups

Nom i cognoms o entitat:

Quantitat de participants:(Si sou un grup o més d'una persona)

1. Els companys de viatge. “En l'Església i en la societat som en el mateix camí de l'un i de l'altre”.

► ¿Qui som els que caminem junts quan diem “la nostra parròquia”, “el nostre Moviment, Arxiprestat, Delegació...”?

► Els que queden fora o al marge són:

2. Escoltar. “Escoltar és el primer pas, però exigeix una ment i un cor oberts, sense prejudicis”.

► En la nostra parròquia, Delegació, Moviment... com ens escoltem els laics, els joves, la dona, els preveres...?

► Com escoltem l’entorn social i cultural de la parròquia, arxiprestat, delegació... especialment els més necessitats?

3. Prendre la paraula. “Tots convidats a parlar integrant llibertat, veritat i caritat”.

► Penseu que són els suficients els espais de participació de la Parròquia, Moviment? Per què?

► Per a potenciar-los pensem que hem de:

► ¿ Què hem previst o hauríem de preveure per a fer sentir la veu de la nostra Parròquia, Delegació... en l’entorn sociocultural en el que ens trobem?

► Parlem amb claredat en el nostre ambient com a cristians? Amb quines dificultats o reptes ens trobem?

4. Celebrar. “Caminar junts només és possible sobre la base de l’escolta comunitària de la Paraula i de la celebració de l’Eucaristia”

► Què estem fent en la nostra Parròquia, Delegació... per a fomentar la pregària i l’escolta i acollida de la Paraula de Déu?

► Les celebracions de la nostra Parròquia, Comunitat, Moviment... són participatives i vives perquè:

► Quines eines o possibilitats tenim en la nostra Parròquia, Delegació, Servei... per a millorar en aquest àmbit?

5. Corresponsables en la missió. “La sinodalitat està al servei de la missió de l’Església en la que tots els seus membres estan cridat a participar”.

► En la nostra Parròquia, Delegació... som conscients de la nostra missió com a batejats? Què hem de continuar fent o millorar per a avançar en aquest àmbit?

► En la nostra Parròquia, per a suscitar vocacions al servei de la Comunitat, del Moviment, del Servei... estem fent:

6. Dialogar en l'església i la societat. "El diàleg és un camí de perseverança, integra silencis i sofriments, però és capaç de recollir l'experiència".

▶ ¿Quins espais tenim en la Parròquia, Delegació... de participació de tots?

▶ Per a fomentar amb l'entorn parroquial, del Moviment, Comunitat... ens hem proposat el següent o ens hem dotat de:

▶ En la nostra Parròquia, Delegació, Moviment... estem fent el següent per a cooperar i coordinar la nostra acció amb l'arxiprestat, Diòcesi... i per a promoure ponts amb altres parròquies, Delegacions, Moviments...:

7. Amb altres confessions cristianes. "El diàleg entre els cristians de diverses confessions, units per un sol baptisme, té un lloc particular en el camí sinodal".

▶ En la nostra Parròquia, Delegació... amb els germans de les altres confessions cristianes mantenim les següents relacions perquè:

▶ En mantenir-les en la nostra parròquia... hem trobat alegries (fruits) com:

- ▶ També, per a fer-ho o mentre ho fem, ens trobem amb dificultats com:

8. Autoritat i participació. “Una Església sinodal és una Església participativa i corresponsable”.

- ▶ Les accions pastorals que fem en la nostra Parròquia, Moviment, Servei... amb la corresponsabilització de tots són:

- ▶ En el nostre àmbit pastoral, per a promoure voluntariat, ministeris laicals i de servei en general a la Comunitat cristiana, estem fent:

- ▶ Quina valoració fem del treball dels nostres organismes de participació en la nostra realitat pastoral particular?

- ▶ Per a progressar, millorar o posar en marxa els nostres òrgans de participació en la gestió de la Comunitat, ens proposem:

9. Discernir i decidir. “Un estil sinodal decideix per discerniment “

- ▶ Qui i com prenem les decisions en la nostra Comunitat, cristiana? Per què?

► Aquestes són les iniciatives que estem duent a terme per a sensibilitzar i potenciar la participació i corresponsabilització de laics i laiques:

10. Formar-se en la sinodalitat. “L’espiritualitat del caminar junts és principi educatiu per a la formació”.

► Indica les accions formatives que teniu previstes per aquest any:

Informe de l'any 2021

Durant l'any 2021 han estat actives 15 causes en procés ordinari, de les quals 5 eren causes pendents de l'any 2020 i les 10 restants s'han obert durant l'any 2021.

Del total de les 15 causes, 1 ha prescrit per no haver aportat les parts allò que se'ls requeria durant un temps que ha sobrepassat, amb escreix, els sis mesos que prescriu el Dret.

En 9 s'ha dictat sentència positiva per la qual es reconeixia que el matrimoni celebrat havia estat nul.

En finalitzar l'any va haver-hi 5 causes que van quedar pendents per estar-se fent el procés. Quatre d'elles iniciades durant el mateix any 2021 i una que ho era de l'any 2020.

Els canons pels quals s'han dictat les sentències positives han estat el 1095.2 (en 9 causes), i el 1101.2 (en 1 causa).

Les causes, la sentència de les quals és positiva, són notificades a les parròquies on hagin estat batejades les parts, per tal que sigui anotada la declaració de nul·litat en les notes marginals de la corresponent Partida de Baptisme, de la mateixa manera que s'ha de fer amb la resta de sagraments per tal que hi hagi constància. D'aquesta forma, si és el cas que una persona desitja tornar a rebre el sagrament del matrimoni, constarà la nul·litat d'aquell matrimoni anterior que havia estat declarat nul.

Secretaria General - Cancelleria

Cessaments

Durant el segon semestre de l'any 2021 s'ha produït, com a conseqüència del seu trasllat, el cessament que s'indica. El Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez Valls, reconeix la dedicació amb la que ha desenvolupat la tasca pròpia del càrrec que ocupava, i la cura i atenció espiritual que ha tingut vers els seus feligresos, els germans en general i a les persones que ha tractat des d'aquesta responsabilitat.

Amb data 31 d'agost de 2021, el **P. Ramon Dieste Campo** cessà com a vicari de les parròquies de Sant Josep Obrer dels Magraners i Sant Agustí de la Bordeta, de Lleida.

Per tal que hi hagi constància que així és i donant fe de la seva autenticitat, signa la present notificació el Secretari General-Canceller, a Lleida, el 3 de gener de 2022.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Indicacions per a redactar convenis o contractes en els que les parròquies siguin una de les parts

20 d'octubre de 2021

Benvolguts mossens.

Els comuniquem que a la darrera sessió del Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics del Bisbat de Lleida es va aprovar, entre d'altres qüestions, el que segueix:

...Als contractes, convenis, donacions i vendes en relació a Béns Immobles, s'incloguin les següents clàusules:

- El present contracte/conveni entrarà en vigor i desplegarà els seus efectes havent fet constar la data de caducitat, en el moment en que el mateix sigui ratificat pel Secretari General-Canceller del Bisbat de Lleida.
- Es designa com a domicili de les parròquies en els seus tràmits amb tercers respecte del patrimoni immobiliari, a efectes de notificacions,

la seu del Departament de Patrimoni del Bisbat de Lleida, situat al carrer del Bisbe 1, 25002 Lleida.

Recordeu, doncs, que en formalitzar algun tipus de document d'aquest tipus, a més a més de les dades de l'altra part, cal que hi consti la filiació completa del rector i la representació que ostenta en virtut del C. 532 del CIC, o, en el cas que hagués de ser algun altre mossèn el que el signi, en qualitat de què o representant a qui; així mateix haurà de portar la data del dia en què s'efectua la signatura i la data de finalització, les condicions per a rescindir-ho, les dades que identifiquin l'objecte del conveni, contracte... També heu de tenir present que abans de donar cap passa, el conveni ha de passar pel Departament de Patrimoni, el qual, una vegada revisat, el presentarà al Consell Diocesà per als Assumptes Econòmics i, després, el passarà al Sr. Bisbe per a la seva aprovació. L'esborrany que s'ha de presentar al Departament de Patrimoni del Bisbat ha de ser el que finalment s'haurà de signar, sense que hi hagi possibilitat d'afegits i revisions, tret que es torni a començar el procés. Finalment, en l'espai corresponent a les signatures, hi ha d'haver el destinat al Secretari General-Canceller que ratificarà que aquell conveni és vàlid.

La finalitat d'aquestes indicacions pretenen evitar l'existència de convenis que apareixen perquè alguna de les parts els recorda, sense data de caducitat, o dades bàsiques, que generen algunes dificultats.

Molt cordialment, rebeu la nostra salutació.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Documentació administrativa de la Diòcesi

10 de desembre de 2021

Benvolguts rectors i mossens en general

Donat que darrerament s'han produït algunes consultes sobre qüestions administratives i hi ha hagut un cas concret en el que s'ha hagut de veure la situació que es plantejava, els voldríem fer algunes consideracions sobre la documentació de la diòcesi, tant la que hi ha i es genera a les parròquies, com la que hi ha a l'Arxiu Diocesà o a la Cúria en general.

Consideracions prèvies

Cal tenir present que un document no ho és, ni té validesa, fins que no té la data, està signat i té el segell de l'entitat que ho expedeix (parròquia, organisme competent de la Cúria...).

Quan s'escriu a mà, s'ha de fer preferentment amb bolígraf, més que amb retolador, sempre de color blau donat que ajuda a identificar que el document és l'original i no una còpia.

Una vegada expedit correctament un document o una vegada que s'ha rebut, no es pot modificar; això és així tant pel que fa al contingut del text com pel que es refereix a signatures o d'altres elements. Si convé fer-ne cap modificació, s'ha de fer un nou document que anul·li l'anterior.

Quan cal fer una compuls a d'un document (una autenticació) és imprescindible presentar l'original del mateix i la còpia que es vol autenticar.

Pel que fa als Llibres Sagramentals i els documents que se'n deriven

- Els Llibres Sagramentals reflecteixen els fets que han ocorregut pel que fa a les celebracions de baptismes, confirmacions, matrimonis, difunts... En aquest sentit, s'ha de recordar:
 - que han d'estar degudament complimentats;
 - que una vegada assentades les dades corresponents, no es poden modificar (tret que s'hagi produït una errada que al corregir-la precisa d'una diligència validant-la que s'ha de fer en la mateixa pàgina).
 - és convenient portar-los al dia, sense deixar demorar el seu compliment per tal que les dades no caiguin en l'oblit i es perdin...
- Hi ha llibres que porten espai per escriure anotacions al marge (baptisme, matrimonis). Les anotacions pertinents s'han de complimentar per tal que la partida de baptisme o el certificat de matrimoni reflecteixin la situació real de la persona.

- En l'expedient matrimonial s'ha d'adjuntar tota la documentació necessària per poder documentar aquell matrimoni. En els casos en els que hi ha documentació estrangera, aquesta haurà d'estar escrita en llatí o degudament traduïda al castellà-català per un traductor oficial jurat.¹
- Una vegada s'ha finalitzat l'expedient matrimonial, ja no es pot incloure en ell cap altre document (ni tan sols en el cas en el que s'hagi produït l'abandó de l'Església per part d'un dels cònjuges), donat que l'expedient reflecteix el que hi havia en el moment del seu tancament per tal de la celebració d'aquell sacrament. Es considera tancat un expedient quan ja s'ha signat l'acta.
- Les anotacions marginals han d'assenyalar el sacrament que s'ha rebut, el ministre, el lloc i la data on ha ocorregut.
- En els casos en els que es produeix l'abandó de l'Església per part d'un fidel, s'ha de ressenyar al llibre de baptismes, a les notes marginals de la pàgina on està inscrit el seu, seguint les instruccions que en la notificació del fet s'indiquen. En cap cas s'ha d'anotar en un altre llibre (per exemple en el de matrimonis) ja que en el moment d'haver celebrat el sacrament al que està dedicat aquest, ell encara no havia abandonat l'Església, ni tampoc incloure cap anotació a l'expedient matrimonial. Una vegada inscrita la nota marginal de l'abandó en el llibre de batejos, mai més es pot treure d'ell una còpia de la partida de baptisme, tret que ho manés l'Ordinari de la Diòcesi.
- S'ha de recordar que una partida de baptisme té una validesa de tres mesos (sis per alguns casos), transcorreguts els quals es considera caducada.

Pel que fa a la consulta dels Llibres Sagramentals

- S'ha de tenir sempre present el compliment de la Llei de protecció de dades.
- En aquest sentit no es pot entregar cap partida de baptisme o d'altra documentació, a qui no sigui la persona a la que es refereix el document, havent-se d'identificar degudament aquesta com a tal.
- En el cas de menors d'edat es pot fer entrega als pares o tutors legals, tots ells identificats com a tals.
- Es pot entregar a un familiar o persona autoritzada, sempre que consti l'autorització expressa i per escrit (que s'ha de conservar)

¹ Normativa diocesana principal i avisos. Promptuari per a Rectors i responsables de parròquies; 2019; Bisbat de Lleida, punt 6, pàg.:10ss

de la persona a qui es refereix el document o el seu tutor legal, en favor de la persona autoritzada.

- En el cas de persones difuntes, es pot entregar documentació a familiars fins a segon grau de consanguinitat, sempre que ho acrediti adientment.
- Pel que fa a la consulta de documentació referida a persones vives o que el document que la conté tingui menys de cent anys, està totalment prohibit fer-la.
- Els documents amb una antiguitat de cent anys o superior, són de lliure consulta.

Pel que fa a la conservació dels Llibres Sagramentals i d'altres documents

- És obligatori dipositar en l'Arxiu Diocesà aquells documents que es generen quotidianament i que ja no siguin d'ús habitual a l'entitat (parròquia, delegació, departament, secretariat, moviment,...) que els ha generat, especialment aquells que estiguin tancats, les dades dels quals siguin igual o superior als cent anys d'antiguitat.²

² Aquesta norma està degudament manada i promulgada pels nostres bisbes i per la Conferència Episcopal Espanyola (Normas sobre Patrimonio artístico e histórico de la Iglesia, dictades a la XVIII Asambleta Plenaria de juliol de 1973), i recollida i publicada oficialment al Butlletí Oficial del Bisbat (del 2005, pàg.: 24); i en el Decret signat pel Bisbe Fco. Javier Salinas, el qual segueix vigent (Butlletí Oficial del Bisbat del 2008, pàg.:20).

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Recordatori per tal de mantenir l'Arxiu Diocesà com a eina útil i actualitzada

A Lleida, el 3 de desembre de 2021

A tots els rectors, els delegats de pastoral i els responsables dels moviments.

Benvolguts.

Com ja sabeu, l'Arxiu Diocesà és una eina pel funcionament del Bisbat i el coneixement del que ha estat o dels documents que podem necessitar en un moment determinat. La seva finalitat és la de conservar aquells documents que formen part de la nostra vida quotidiana i aquells que pertanyen al nostre passat, tot conscients que van ser part de la nostra vida fa uns anys i que ara, ja sigui per conèixer el que ens va passar o per consultar-los en un moment determinat, ens són d'utilitat. És per això que, per mantenir la seva eficàcia actual i futura, cal que cada any totes les entitats del Bisbat aportin i dipositin en l'Arxiu Diocesà aquells documents que es generen habitualment i que ja no siguin d'ús habitual a l'entitat (parròquia, delegació, departament, secretariat, moviment...) que els ha generat (fins i tot fent un resum de les activitats que s'han realitzat), especialment aquells que estiguin tancats, les dades dels quals siguin igual o superior als cent anys (naturalment afecta, així mateix, als llibres Sagramentals). Tingueu present que, davant de qualsevol dubte, tant sobre els documents que s'han de conservar com respecte a conèixer i recuperar dades anteriors, podeu, i és convenient fer-ho, consultar-ho amb la tècnica arxivera, ella els pot orientar.

Aquesta norma que és de sentit comú si hom vol preservar per les generacions futures el coneixement del que ha fet i tenir-ne a l'abast, i ben conservat i localitzat, documents que en un moment determinat es puguin necessitar, està degudament manada i promulgada pels nostres bisbes i per la Conferència Episcopal Espanyola ("Normes sobre Patrimoni artístic i històric de l'Església" dictades a la XVIII Assemblea Plenària de juliol de 1973), i recollida i publicada oficialment al Butlletí Oficial del Bisbat (del 2005, pàg.: 24; i del 2008, pàg.: 20).

Aquesta darrera ressenya correspon al Decret signat pel Bisbe Francesc Xavier Salinas, el qual segueix vigent, en el que s'estableix l'obligació de lliurar a l'Arxiu Diocesà de Lleida, en dipòsit, i per a la seva custòdia i conservació, la documentació pertanyent a parròquies o entitats que depenguin del Bisbat. En aquesta relació s'especifica tant els llibres sacramentals de més de cent anys; la resta de llibres i documents (llogalls, testaments, actes, llibres de comptes, plànols, etc.) que tinguin més de cinquanta anys; els llibres i documents de parròquies desaparegudes que es custodiïn en altres arxius

parroquials; els plànols de les obres de nova planta i de rehabilitació de les parròquies, oratoris, ermites, etc.; i les memòries de les activitats de cada curs de les parròquies, arxiprestats i delegacions diocesanes, departaments, secretariats diocesans, moviments i grups d'acció pastoral.

En el seu moment, aquesta pràctica de dipositar la documentació que no utilitza cadascuna de les entitats i en especial la que supera els cent anys, es va complir d'una manera prou generalitzada, ara, però, cal recordar aquesta obligació i continuar aportant-la. És per això que us fem memòria de la importància de fer-ho.

Sense més, rebeu una salutació ben cordial.

Juan Luis Salinas Sánchez
Secretari General-Canceller

Visita ad Limina

El Sant Pare va convocar els bisbes de les diòcesis espanyoles a la *Visita Ad Limina Apostolorum* entre el 13 de desembre i el 29 de gener de 2022. Per la visita es van establir quatre grups segons la distribució per Províncies Eclesiàstiques. La província Eclesiàstica de Tarragona la va fer conjuntament amb les províncies de Barcelona i de València, entre els dies 10 i 15 de gener. Inicialment havia estat fixada pel mes de novembre, però per raons de la pandèmia del COVID-19, es va postergar.

La *Visita Ad Limina* consisteix en la visita que cada cinc anys fa cada bisbe del món a la tomba dels Apòstols Sant Pere i Sant Pau. Aprofitant aquesta visita, es fa també la visita al Sant Pare per tal de revisar la situació a cadascuna de les diòcesis. Pot ocórrer que el termini de cinc anys es perllongui per alguna raó, ocasionant que el temps transcorregut sigui major.

La *Visita Ad Limina* comporta la redacció del Informe sobre l'estat de la diòcesi, anomenat relació quinquennal (tot i que el període sigui més llarg). Aquest informe ha de recollir la vida de la diòcesi a partir de la darrera visita efectuada (en el cas de la diòcesi de Lleida, l'any 2014). S'han d'enviar tres còpies impreses (una per la Nunciatura del Vaticà a Espanya i dos per enviar al Vaticà), i una digitalitzada que s'envia al Vaticà. A la Nunciatura fan una petita síntesi que es remet al Vaticà, acompanyant les còpies que els hi pertoquen. La tasca al Vaticà es fa pels diferents Dicasteris, estudiant cadascun d'ells la situació de la diòcesi en l'aspecte que li correspon.

Quan els bisbes arriben al Vaticà han de visitar, obligatòriament, la Secretaria d'Estat i els dicasteris següents: Bisbes, Doctrina de la fe, Clero, Instituts de Vida Consagrada, Educació Catòlica, Laics, Família i Vida, Promoció del desenvolupament humà integral i Comunicació. Si ho desitgen, poden demanar visitar d'altres dicasteris amb els que necessitin compartir algun tema concret. Finalment hi ha l'audiència amb el Sant Pare (en el cas del nostre bisbe es va celebrar el dia 14 de gener).

Així mateix, els bisbes de les Províncies Eclesiàstiques convocades concelebrin en les quatre basíliques papals (Sant Pere, Sant Pau Extramurs, Sant Joan del Laterà i Santa Maria la Major).

La *Visita Ad Limina* suposa un moment molt valuós d'intercanvi i comunió en la fe i en la missió.

El contingut de la relació quinquennal que s'ha presentat per tal de recollir la vida de la diòcesi a partir de la darrera visita efectuada l'any 2014, va ser el següent:

Contingut de la relació quinquenal

Observació preliminar

- I. **Organització pastoral i administrativa de la Diòcesi**
 1. El Bisbe Diocesà
 2. D'altres bisbes presents en la diòcesi
 3. El Vicari General
 4. D'altres càrrecs unipersonals de la Cúria Diocesana de Lleida
 - a. Vicari Judicial
 - b. Vicari Episcopal per al clero
 - c. Secretari General-Canceller
 - d. Ecònom de la Diòcesi
 5. Òrgans consultius
 - a. Col·legi de Consultors
 - b. Consell de Presbiteri
 - c. Consell de Pastoral
 - d. Consell per a Assumptes Econòmics
 - e. Consell Episcopal
 6. Organismes de gestió
 - a. Tribunal Eclesiàstic de la Diòcesi
 - b. Secretaria General-Cancelleria
 - c. Administració
 7. La Catedral i el Capítol Catedralici
 8. Organismes de formació
 - a. Institut Superior de Ciències Religioses, IREL
 - b. Seminari Diocesà
 - c. Col·legi Episcopal Verge Blanca
 - d. Fundació Verge Blanca
 - e. Acadèmia Mariana
 - f. Formació religiosa en la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Lleida
 - g. Professorat de religió en l'Escola Pública
 9. Acció Pastoral
 - a. Organització territorial en parròquies, unitats pastorals i arxiprestats
 - b. Els Animadors de Comunitat
 - c. Delegacions diocesanes de pastoral
 - d. Les Àrees de Cooperació
 - e. Secretariats diocesans
 - f. Serveis diocesans
 - g. Les assemblees diocesanes en el període 2014-2021

10. Organigrama de l'estructura organitzativa de la Diòcesi de Lleida

II. Identificació i situació religiosa general de la diòcesi

1. El context religiós a Espanya, Catalunya i Lleida
2. Realitat religiosa a les escoles
3. Els joves i l'Església a Lleida
4. Aspectes geogràfics
5. Aspectes històrics
6. Aspectes socials
 - a. Agricultura
 - b. Indústria
 - c. Serveis i comerç
7. D'altres aspectes econòmics
8. Aspectes culturals

III. Ministeri Episcopal

1. Magisteri del Bisbe i acció orientada a la tutela de la fe
2. Visita Pastoral
3. Relació del Bisbe amb els clergues de la Diòcesi
4. Relaciones amb d'altres estructures pastorals existents a la Diòcesi
5. Cura pastoral dels catòlics d'altres ritus
6. Relacions amb les Autoritats civils
7. Relació amb d'altres confessions
8. Relació amb d'altres Bisbes. Els Bisbes emèrits
9. Absències de la Diòcesi

IV. Vida cristiana, litúrgica y sacramental. Els sants en l'Església

1. Litúrgia en general
 - a. Vida litúrgico-sacramental dels fidels
 - b. Observança de la disciplina litúrgica i canònica per part dels ministres
 - c. Dignitat del culte
 - d. Any litúrgic
 - e. Sacramentals
 - f. D'altres ritus litúrgics eventualment presents a la diòcesi
 - g. Celebració de la Litúrgia de les Hores
 - h. Promoció de la pietat popular i dels exercicis de pietat aprovats: rosari, àngelus, via crucis
2. Els sacraments en particular
 - a. L'Eucaristia i la Missa dominical
 - b. Iniciació cristiana
 - c. Penitència
 - d. Orde sagrat

- e. Matrimoni
- f. Unció dels Malalts

3. Els Sants en l'Església. Sants i Beats de la Diòcesi

V. Educació Catòlica

Va. L'Educació Catòlica en la Diòcesi

1. Nota estadística
 - a. Número d'escoles
 - b. Número de professors en les escoles catòliques
 - c. Percentatge d'alumnes de Religió Catòlica en centres públics
 - d. Número de sacerdots, religiosos, laics professors de religió en centres catòlics
2. Rellevància de l'escola catòlica en la Diòcesi
 - a. L'escola cristiana: els centres educatius de l'Església
 - b. Les Associacions de Mares i Pares dels alumnes
 - c. L'ensenyament de la Religió i la Moral Catòlica
3. Relacions amb les autoritats civils
4. Situació econòmica de les Escoles Catòliques implantades a la Diòcesi
5. Especial sol·licitud pels més necessitats i vulnerables
6. Associacions de pares d'alumnes de les Escoles Catòliques de la Diòcesi
7. Inserció de l'activitat pastoral dels Col·legis Cristians en la pastoral diocesana
8. Qualitat acadèmica dels Col·legis de l'Església implantats en la diòcesi
9. Fidelitat de l'acció educativa dels col·legi cristians de la diòcesi a la missió encomanada per l'Església i per la Institució Titular
10. Iniciatives per a la formació dels professors laics en relació a la participació en el projecte educatiu i a la promoció de la Identitat Catòlica de l'Escola
11. Instrucció religiosa en les escoles no catòliques

Vb. El Col·legi Episcopal Mare de Déu de l'Acadèmia

1. Característiques generals del Col·legi Episcopal de la nostra diòcesi
2. Organització de la que es val per a realitzar la seva tasca
- 3 Activitat i objectius que pretén
4. Número de persones ateses en els diferents nivells d'escolarització
5. Relació amb les famílies dels seus alumnes
6. La realitat de la transmissió de la fe més enllà dels continguts d'aprenentatge

7. Incidència i relació del col·legi en l'entorn social i en la societat en general

Vc. Pastoral del temps lliure des de l'educació no reglada. El lleure La Fundació Verge Blanca

1. Definició
2. Missió, Visió i Valors
3. Seccions de la Fundació Verge Blanca
 - a. Escola de l'Esplai de Lleida
 - b. Servei de Colònies de Vacances
 - c. Moviment de Centres d'Esplai Cristians Catalans de Lleida
4. Acció social de la Fundació Verge Blanca
 - a. Campaments urbans i colònies per a infants en situació de risc social
 - b. Programa per a l'obtenció del graduat escolar per a majors de 18 anys i accés a la universitat per a majors de 25 anys
 - c. Centre d'atenció integral per a la infància
 - d. Estades per a col·lectius en situació de vulnerabilitat social

VI. Catequesis

Vla. La catequesis infantil i d'adolescents a la nostra diòcesi

1. Nota estadística
2. Associacions operants en el camp de la catequesis. Alguna informació sobre la seva vitalitat
3. Normes i iniciatives pastorals donades pel Bisbe pel que fa a la catequesis
4. Operadors i subsidis
 - a. Catequistes
 - b. Instruments catequètics
5. Formes d'evangelització i de catequesis
 - a. Tasca catequètica del rector i la resta del clero parroquial
 - b. Catequesi dels nens per a la primera confessió i comunió, i catequesi de la confirmació
 - c. Estructures i iniciatives per a la formació permanent dels fidels: de joves ja confirmats, d'adults, d'ancians, etc
 - d. Catequesi i predicació

Vlb El catecumenat d'adults en la diòcesi de Lleida

1. Antecedents
2. Característiques generals
 - a. Responsable del catecumenat d'adults
 - b. L'equip
 - c. El catecumenat a les parròquies

3. La preparació i l'equip diocesà
 - a. La preparació dels sagraments
 - b. Duració de la preparació
 - c. Trobades i d'altres activitats que complementen les catequisis
 - d. Les persones que s'encarreguen d'aquestes trobades
4. Calendari de les trobades 2020-2021
5. Els catecúmens
6. Apunt sobre materials i recursos
7. Horitzó

VII. Ministeri i vida del clero

VIIa. Ministeri i vida del clero diocesà

1. Nota estadística
 - a. Estadística relativa als sacerdots
 - b. Estadística relativa als diaques
 - c. Estadística relativa a las parròquies
 - d. Associacions de clergues que treballen en la diòcesi: finalitat de cadascuna i algunes dades referents a la seva presència i influència en la diòcesi
 - e. Dades numèriques sobre les comunitats eclesials de base
2. Part expositiva
 - a. Ministeri del clero
 - b. Distribució del clero en les diferents zones de la diòcesi
 - c. Condicions dels sacerdots de la diòcesis
 - d. Formació permanent del clero
 - e. Diaconat permanent

VIIb. El Seminari diocesà

1. Nota estadística
2. La formació
3. L'actitud davant la necessitat de noves vocacions

VIII. Instituts de vida consagrada i societats de vida religiosa

1. Nota estadística
2. Part expositiva
 - a. Qüestions generals
 - b. La Delegació de Vida Consagrada del Bisbat de Lleida
 - c. Relació amb el Bisbe

IX. Cooperació missionera

1. Inserció de l'animació missionera "ad gentes" en la pastoral de la diòcesi
2. Recolzament diocesà a l'activitat de les obres Missionals Pontifícies en la Diòcesi

3. D'altres iniciatives diocesanes a favor de las missions
 4. Nota estadística
- X. Laics i pastoral seglar**
1. Vida i activitat dels laics en la diòcesi de Lleida
 2. Formació dels laics
 3. Moviments i associacions laïcals presents a la diòcesi
 - a. Pastoral de Joves
 - b. Moviments Apostòlics d'Adults
 4. Associacions de seglars (confraries, pies unions...)
 5. Sacerdots dedicats a la formació dels seglars
 6. Presència dels laics en la vida política, social i cultural
 7. Centres educatius i professors de religió
- XI. Ecumenisme**
1. Línia d'actuació i vincles
 2. Relació d'esglésies que participen
 3. Actuacions que es realitzen
 4. Implantació entre els creients
- XII. Diàleg interreligiós**
1. Composició del Grup de Diàleg Interreligiós de Lleida
 2. La relació entre els diferents grups
 3. Actuacions que es realitzen
- XIII. Pastoral de la família i la vida**
1. Nota estadística
 2. Part expositiva
- IX. Evangelització de la cultura**
1. Premissa sobre la influència del concepte de cultura
 2. El paper de la diòcesi de Lleida pel que fa a l'evangelització de la cultura
 3. La generació d'una cultura del gest solidari al necessitat
 4. Ha arribat el temps de la solidaritat, l'esperança i del sentit
 5. L'atenció als actors de la cultura del futur
 6. La concreció de la Diòcesi en aquesta evangelització
- XV. Mitjans de comunicació social de l'Església de Lleida**
1. Nota estadística
 2. Tasca de la delegació de Comunicació
- XVI. Justícia Social i Doctrina Social de l'Església**
1. Associacions i organismes eclesials per a la promoció de la justícia social i per a la difusió de la Doctrina social de l'Església
 2. Problemes concrets de justícia social i defensa de la persona

3. Acció de l'Església en el camp de la pastoral social i en la promoció de la justícia social: organismes, programes, publicacions...
 - a. La Xarxa d'entitats cristianes d'acció caritativa i social
 - b. La Delegació de Pastoral Obrera (ACO, JOC, MIJAC)
 - c. Delegació de Pastoral Penitenciarària
 - d. Justícia i Pau
4. Ensenyament i difusió de la Doctrina social de l'Església: en el Seminari, en les Facultats de Teologia, Programes de formació i d'altres iniciatives adreçades als laics, en particular als dirigents socials
 - a. En el curs de batxiller en Ciències Religioses
 - b. En el curs del màster en Ciències Religioses
5. Relacions amb les autoritats civils, amb d'altres Esglésies o comunitats cristianes i amb d'altres religions

XVII. Caritat, promoció humana i cristiana

1. Introducció
2. Nota estadística
 - a. Dades referides a les activitats de Càritas Diocesana de Lleida.
 - b. Dades referides a les activitats de la Fundació Jaume Rubió i Rubió (FJRR)
 - c. Característiques i acompanyament espiritual dels agents: programes i iniciatives per a evidenciar les arrels pròpies de la caritat cristiana
 - d. Assistència als pobres: caracterització dels fonaments de pobresa en la Diòcesi. Programes i iniciatives per a realitzar l'opció preferencial per als pobres
 - e. Promoció humana i cristiana. Programes i iniciatives
 - f. Informació d'altres entitats relacionades amb l'acció social
 - g. Síntesi de les característiques que defineixen Càritas
 - h. Relacions amb les autoritats civils i eventuales relacions amb d'altres organismes, d'altres esglésies i confessions religioses

XVIII. Pastoral Sanitària de la Diòcesis

1. Nota estadística
2. Estructura organitzativa diocesana per a la Pastoral de la Salut. Organigrama de la Delegació Diocesana de la Pastoral de la Salut
3. Centres sanitaris de l'Església i relacions de col·laboració
4. Assistència espiritual als malalts
5. Promoció del voluntariat en el món sanitari
6. Qüestions plantejades en el món sanitari sobre el Magisteri de l'Església

XIX. Pastoral vers els emigrants i els itinerants

1. La immigració i la dedicació pastoral vers ella

2. Línies generals d'acció
 - a. Acció social
 - b. Atenció jurídica
3. Sensibilització
4. Diàleg interreligiós i ecumènic amb aquestes persones
5. Formació i acompanyament
6. Comunió i celebració
7. Grups consolidats

XX. Béns artístics i històrics de l'Església

XXa. Béns artístics i històrics de la Diòcesi de Lleida

1. Descripció del Patrimoni artístic, històric i cultural de la Diòcesi
2. Cura material de dit patrimoni
3. El Museu Diocesà
4. El Departament diocesà de Patrimoni Artístic i Cultural

XXb. Informe sobre les obres d'art reclamades per la Diòcesi de Barbastro-Montsó

1. D'un bisbat en dues províncies, a dos bisbats en dues províncies i un procés fratricida
2. L'origen de la col·lecció museística diocesana de Lleida
3. La judicialització d'un procés

XXI. Situació econòmica de la Diòcesi

1. Dades econòmiques
 - a. Patrimoni immobiliari
 - b. Patrimoni mobiliari o financer
 - c. Ingressos
 - d. Despeses
2. Fonts de finançament
3. Ajuts prestats o rebuts d'altres diòcesis
4. Estructura econòmico-administrativa
5. Retribucions dels sacerdots
 - a. Una retribució mensual bàsica
 - b. Una gratificació per a recompensar la responsabilitat o gravositat de certs càrrecs o ministeris
 - c. Uns ajuts per sufragar despeses ocasionades pel ministeri
6. Seguretat social del clero
7. Entitat i titularitat jurídica dels béns
8. Els ens eclesiàstics davant la Llei Civil

XXII. Valoració general i prospectiva per al futur

1. Avaluació general i de la situació de la Diòcesi
2. El repte pastoral

- a. La iniciació cristiana.
- b. Pastoral de joves
- c. Pastoral vocacional
- d. Atenció missionera a les parròquies
- 3. L'actual Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024)
 - a. El contingut del Pla es el següent
 - b. Objectius i programa d'actuacions
 - c. Prioritats del Pla per al curs 2020-2021. Desenvolupament del Pla al llarg del curs 2020-2021
- 4. Conclusió

XXIII. D'altres qüestions

A. Pastoral de joves de la Diòcesi

- 1. Introducció general
- 2. Objectius
- 3. Destinataris
- 4. Metodologia
- 5. Línies generals de la Delegació de Pastoral de Joves
- 6. Annexos
 - a. Calendaris de la Delegació Diocesana de Pastoral de Joves
 - b. Activitats de formació
 - c. Activitats espirituals (de celebració, de recessos espirituals)
 - d. Activitats d'implicació o acció social

B. Pastoral Universitària

- 1. L'àmbit de la Pastoral Universitària a la Diòcesi de Lleida
- 2. Objectius de la Pastoral Universitària
- 3. Activitats que es realitzen per aconseguir els objectius
 - a. Per a professorat (PDI) i personal d'administració i serveis (PAS)
 - b. Per a estudiants

C. L'Institut d'Investigació i Estudis Religiosos de Lleida - IREL

- 1. Què es l'IREL?
 - a. Finalitats de l'IREL
 - b. Titulacions i reconeixement civil
- 2. Àmbits d'actuació de l'IREL
 - a. Centre cultural cristià
 - b. Institut Superior de Ciències Religioses - ISCR de Lleida
 - c. Departament de Pastoral Aplicada (DPA Bonaventura Pelegrí)
 - d. Investigació i formació
- 3. Persones ateses des de l'IREL
 - a. La realitat identitària de l'IREL en els darrers anys
 - b. Aspectes a ressaltar durant aquest període

4. Personal implicat en l'IREL
5. D'altres aspectes a destacar

D. Pastoral Obrera

1. Descripció i localització
2. Objectius
3. Composició
4. D'altres activitats que s'organitzen

E. Pastoral Penitenciària

1. Identitat
2. Objectius generals
3. Objectius específics
4. Desenvolupament dels objectius generals i específics
5. Els voluntaris
 - a. La formació
 - b. Aspectes de la tasca dels voluntaris
 - c. Dintre de la presó la tasca dels voluntaris té diverses dimensions
 - d. Tasques que principalment es realitzen fora de la presó
6. Celebracions especials
 - a. Festivitat de Ntra. Sra. de la Mercè
 - b. Nadal i Setmana Santa
 - c. Sagraments del Baptisme, Comunió i Confirmació
7. Sensibilització a la societat
8. Pis d'acollida i punt de informació penitenciària
 - a. Pis d'acollida "Pare Jofré"
 - b. PAO (Punt d'Orientació Penitenciària)

Informació mesures sanitàries per evitar el contagi de la Covid-19

Des del primer moment d'aparició de la pandèmia de la COVID-19, almenys des del seu coneixement oficial en declarar el Govern d'Espanya l'estat d'alarma el 14 de març de 2020 amb el que es va promulgar el confinament de la població, el Bisbat de Lleida va iniciar la comunicació telemàtica amb els fidels i els sacerdots de la diòcesi, notificant-los-hi la situació que es donava pel que fa a les mesures necessàries a tenir en compte per tal d'evitar el contagi, especialment quan hi va haver el moment de poder tornar a tenir culte presencial en les esglésies (maig de 2020).

En concret, en aquells moments es va enviar a totes les parròquies i centres de culte, a tots els mossens i comunitats, un protocol **de mesures per a evitar el contagi de la COVID-19 en tornar a missa**, en el que partint de les orientacions de la Conferència Episcopal Espanyola, se sintetitzava allò del què s'havia d'encarregar el mossèn o responsables dels temples, el que havia de fer cada fidel abans d'anar a missa i el que s'havia de fer durant la missa, tot sota l'epígraf **protegeix la teva església, protegeix la teva societat**.

Finalment es feia una crida a recordar i tenir en compte que

- El Sr. Bisbe havia dispensat del precepte de participar en la Missa dominical en tant que durés aquella situació;
- Després de setmanes sense expressar comunitàriament la nostra fe en els temples, s'havia de recuperar progressivament la normalitat de la vida eclesial;
- S'establia l'aforament màxim dels temples (1/3 en la primera fase i 1/2 en la segona) i que s'havia de respectar la distància de seguretat;
- Ens havíem d'unir en la pregària comú que referma la fraternitat;
- Que havíem de suplicar la gràcia del Senyor i la llum de l'Esperit Sant per a discernir el que Déu ens volia dir en aquelles circumstàncies;
- Ens posàvem sota la protecció maternal de Santa Maria de Natzaret.

Posteriorment, es va començar a difondre les mesures adreçades a evitar els contagis que anaven pujant en diferents llocs i en diferents moments en el que es van anomenar les onades de la pandèmia. Com que la situació era confusa, va ser llavors quan en una sessió del Consell Presbiteral, es va **demanar la redacció d'un document amb les normes sanitàries que s'han de seguir a les parròquies i a qualsevol instància de l'Església** (Consell Presbiteral del 27/08/2020).

En la sessió del Consell Presbiteral del 23/11/2020, es va revisar aquest acord i es va dir:

En la revisió dels acords presos a la darrera sessió, es veu que pel que fa a:

- La redacció del document amb les normes sanitàries que s'han de seguir a les parròquies i qualsevol instància de l'Església. No s'ha fet aquest document donat que les mesures canvien molt sovint en canviar la incidència dels contagis, havent-se optat per comunicar a tots els mossens, diaques i agents de pastoral, les mesures vigents a partir de la seva aparició al DOGC; referent a les normes d'higiene i bons usos que s'han d'observar, es remet a la síntesi que va presentar el Bisbat sobre les pautes a seguir durant la pandèmia, confeccionades per la CEE a l'inici del confinament del mes de març. Sobre aquest particular, el Vicari General comenta que a més a més de tenir tota la informació que sigui necessària sobre les mesures sanitàries, cal tenir en compte la manera d'aplicar-les, respectar-les i complir-les, i fer-les hàbits en el nostre actuar quotidià per tal d'anar al fons del que ens volen dir i impedir les possibilitats de contagi.

A partir de quan el Departament de Sanitat de la Generalitat va iniciar el promulgar mesures i recomanacions, més o menys cada quinze dies, es confeccionà, ja en el mes de febrer del 2021, un informe que distribuï a tots els mossens, diaques, i animadors de comunitat per tal que estiguessin informats i poguessin actuar en conseqüència.

Mesures establertes al territori de Catalunya en matèria de salut pública, per a la contenció del brot pandèmic provocat pel coronavirus Covid-19

Establertes el 24/12/2021 i vigents fins les 00 h del 07/01/2022

L'actual situació epidemiològica aconsella augmentar les restriccions per fer front a l'augment exponencial de casos positius de COVID-19. Es limiten les reunions al màxim de 10 persones, tant a l'interior com a l'exterior. Portar la mascareta torna a ser sempre obligatòria. S'imposa un toc de queda nocturn d'1 a 6 hores per a aquelles localitats que tinguin una incidència acumulada en 7 dies superior als 250 casos per cada 100.000 habitants. També el tancament de l'oci nocturn, entre altres mesures. Per poder sortir durant el toc de queda, cal la declaració de certificat auto-responsable.

L'aforament dels actes religiosos queda reduït al 70% en espais tancats, així com a sales de vetlla, enterraments i altres cerimònies. Es recomana l'ajornament de cerimònies com ara casaments o batejos i reunions de culte.

Cal recordar que a partir del 3 de desembre s'ha de presentar el certificat COVID digital de la UE per accedir a zones interiors de restaurants, gimnasos i residències de gent gran.

Cal mantenir amb insistència la cura de les mesures sanitàries d'higiene, la mascareta, la distància de metro i mig entre les persones i el ventilar freqüentment els espais.

Per si és del vostre interès i necessiteu fer alguna consulta, us posem els enllaços del següent material:

Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya

- Resolució SLT/3787/2021, de 23 de desembre, per la qual s'estableixen les mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya. <https://portaldogc.gencat.cat/utillsEADOP/PDF/8569A/1883945.pdf>
- Mesures per a la contenció de la COVID-19 establertes a partir del 24.12.21, les quals estaran vigents fins a les 00:00 hores del dia 7 de gener de 2022 <https://canalsalut.gencat.cat/ca/salut-a-z/c/coronavirus-2019-ncov/ciudadania/mesures/24-desembre/>
- Resum de les mesures contra la COVID-19 a Catalunya, a partir del 24.12.21, que estaran vigents fins a les 00:00 hores del dia 7 de gener de 2022 https://canalsalut.gencat.cat/web/.content/_A-Z/C/coronavirus-2019-ncov/ciudadania/mesures/mesures-24-desembre.pdf
- Consells per a evitar els contagis: https://canalsalut.gencat.cat/web/.content/_A-Z/C/coronavirus-2019-ncov/material-divulgatiu/com-protegirnos-covid-consells-blanc.pdf
- Certificat autoresponsable de desplaçament: <https://certificatdes.confinapp.cat/#/>

A aquest respecte, el punt 2.1 de la RESOLUCIÓ SLT/3787/2021, de 23 de desembre, diu:

2. Mesures de protecció individual i col·lectiva

La ciutadania ha d'adoptar les mesures necessàries per evitar la generació de riscos de propagació de la infecció de la COVID-19, així com la pròpia exposició a aquests riscos, i ha d'adoptar les mesures de protecció individual i col·lectiva fonamentades en: la higiene freqüent de mans; la higiene de símptomes respiratoris (evitar tossir directament a l'aire, tapar-se la boca amb la cara interna de l'avantbraç en aquests casos i evitar tocar-se la cara, nas i ulls); la distància física interpersonal de seguretat; l'ús de mascareta (...); la preferència pels espais a l'aire lliure per a la realització

d'activitats; la ventilació correcta dels espais tancats i la neteja i desinfecció de les superfícies.

Tant en espais tancats com a l'aire lliure, excepte per a grups de persones convivents, la distància física interpersonal de seguretat s'estableix en 1,5 m, en general, amb l'equivalent a un espai de seguretat de 2,5 m² per persona.

Sempre que s'hagi de sortir al carrer durant el confinament, cal portar el certificat autoresponsable de desplaçament. Es pot sortir i **es consideren desplaçaments justificats** en els següents casos:

1. Assistència sanitària d'urgència, assistència veterinària d'urgència i necessitat urgent d'anar a la farmàcia, sempre que sigui la més propera al domicili.
2. Anada i tornada del centre de treball i d'altres desplaçaments necessaris per motius laborals. També s'inclouen els desplaçaments de persones professionals o voluntaris degudament acreditats per a realitzar serveis essencials, sanitaris i socials.
3. L'atenció i cura, per motius inajornables, de persones grans, menors d'edat, persones dependents, amb discapacitat o especialment vulnerables (s'inclouen els desplaçaments per necessitats de persones amb trastorns de la conducta, discapacitat o malaltia que requereixin activitat en l'exterior per al seu benestar emocional o de salut, quant estigui degudament justificat per professionals sanitaris o socials amb el certificat corresponent. També s'inclouen els desplaçaments necessaris per a la recollida i cura de menors d'edat en el cas de progenitors separats, divorciats o amb residència en llocs diferents).
4. Actuacions urgents davant els òrgans judicials.
5. La cura de mascotes i animals de companyia durant el temps imprescindible i sempre de manera individual en la franja horària compresa entre les 04:00 i les 06:00 hores.
6. Quan hi hagi causa de força major o una altra situació de necessitat justificada.
7. El retorn al lloc de residència habitual després d'haver portat a terme alguna de les activitats permeses (restauració, cultura, esport...) de conformitat amb el que diu la Resolució SLT/3787/2021, de 23 de desembre, per la qual s'estableixen aquestes mesures.

I recordeu que sempre s'ha de tenir cura de la:

Vacunació, mascareta, distància, higiene, ventilació

Vida Diocesana

Necrològiques

Mn. Jesús Pelegrí Macarulla

Mn. Jesús Pelegrí i Macarulla, neix a Lleida, el dia 2 de gener de 1927, fill de Pau i de Ramona, en el si d'una família molt cristiana i coneguda a la ciutat especialment per la pagesia, que era la principal font econòmica de molts lleidatans.

Seguí els estudis propis per al sacerdoci, des de l'any 1939 a 1951; rebé l'Ordenació el 29 de juny de mans de Mons. Aurelio del Pino.

Destinat a la Parròquia del Pont de Suert, fou encarregat de l'església de Xerallo, i d'altres pobles petits, tasca que exercí des de juny de 1951 a juliol de 1952.

Després fou nomenat Ecònom de les parròquies de Malpàs, de Gotarta, de Castellars i de Viu de Llevata, des del 1952 al 1955.

Passà després a Castelló de Farfanya de 1955 a 1958. Tornant a Lleida el 1960 on fou nomenat ecònom de la Parròquia de Sant Andreu, fins al juliol de 1964.

Des d'aquest any, fins 1970, va ser nomenat Consiliari Diocesà dels Moviments Obrers d'Acció Catòlica i adscrit a la Parròquia de la Verge dels Pobres a partir de setembre de 2007.

Des del maig de 1958 i fins el mes d'abril de 1960, exercí com a Capellà Castrense, adscrit a la corresponent Vicaria General. Finalment des del gener de 1970 i fins l'any 1993, residí a Laussanne, com a Capellà per als immigrants, treballadors a Suïssa.

Al novembre de 1993, és autoritzat per traslladar-se a Santa Cruz de la Sierra, a Bolívia, com a missioner, per un període de cinc anys.

Va ser constant la seva preocupació per les mancances que poguessin afectar la vida i professió del món obrer, amb interès per tots els aspectes que podrien impedir un desenvolupament religiós i professional adequat.

Cal recordar que varen ser tres germans, sacerdots del Presbiteri Lleidatà: Mossèn Bonaventura, Mossèn Ignasi i el propi Mossèn Jesús, que juntament amb altres familiars propers formaren un dels estols més sincers i compromesos a l'Església de Lleida.

Els darrers anys, amb la seva salut deteriorada, era la pregària la seva especial dedicació.

Mort el dia 28 de juliol de 2021, als 94 anys, a la Casa Sacerdotal, confortat pels Sants Sagraments, descansa ja en el Senyor.

Mn Josep Antoni Lapena Gombau

Mn. Lapena, neix a Candanos, el dia 12 de juny de 1943, fill de Miquel i de Asunción. Rebé el Baptisme i la Confirmació a la mateixa parròquia.

L'any 1955 inicia els estudis eclesiàstics al Seminari de Lleida, que acaba el primers dies de juny de l'any 1967, rebent l'Ordenació Sacerdotal el dia 4 de juny d'aquell mateix any, en la capella del Seminari de Barbastro, de mans, del Bisbe d'aquella Diòcesi, Mons. Jaime Flores. Aconseguí també el títol de Llicenciat en Ciències de l'Educació, motiu pel qual fou autoritzat per seguir durant dos cursos (1976-1979), estudis d'aquesta especialitat, a Roma, a la Pontifícia Universitat Salesiana.

Després de la seva ordenació, comença la seva tasca pastoral a la Diòcesi, a Alcolea de Cinca, estiu de 1967; Coadjutor de la Parròquia de Sant Llorenç de Lleida, de 1967 a 1970, Membre de l'equip de Formació del Seminari, de 1970 a 1975.

L'any 1979 se'l designà Director del Secretariat Diocesà de Catequesi.

Aquell mateix any, fou designat Responsable de la Parròquia de Bell-lloc, sumant a partir de 1984 el càrrec de Rector de la Parròquia dels Alamús, fins l'any 2011.

Mentrestant havia estat designat des de 1990 fins al 1999, Vicari Episcopal de la zona Diocesana de Catalunya. També designat membre del Col·legi de Consultors, per dos quinquennis, totalitzant en aquesta responsabilitat deu anys des de 1990 fins al 2001. Així mateix fou nomenat Delegat per a la zona pastoral rural de la Diòcesi.

L'any 2006, fou elegit arxipreste del Baix Urgell-Les Garrigues, i membre del Consell Presbiteral en aquesta representació, elecció que es repetí, en el 2009. El mateix any fou nomenat Director de la Casa Diocesana d'Espiritualitat.

L'any 2011 fou adscrit a la Parròquia de Sant Jaume, de Lleida, i encarregat de la de Butsènit i Rufeà. I el 17 de maig del mateix any, fou nomenat Canonge de la Catedral de Lleida.

Els darrers mesos, malalt de gravetat, restava a la Casa Sacerdotal on la pregària era el seu consol i fortalesa, alhora que gaudia de la companyia atenta dels altres mossens. Ara ja descansa en el Senyor des del 31 de juliol d'aquest any.

Mn. Jesús Mateu Beà

Mn. Jesús Mateu Beà, fill de Josefina i Bernardo, nasqué a Lleida el 28 de febrer de 1954. Una setmana després va ser batejat; quan tenia deu anys va rebre el sagrament de la confirmació a Bovera. Després d'estudiar la carrera de medicina, en la que es va llicenciar, estudià teologia i finalitzà els estudis eclesiàstics al Seminari de Lleida l'any 1997, essent ordenat prevere a Bovera per Mons Ramon Malla el dia de la Immaculada d'aquell mateix any.

Exercí el seu ministeri sacerdotal com a diaca a la parròquia de Sta. Maria Magdalena de Lleida, des del 30 de setembre de 1997 fins que es va ordenà prevere, continuant en ella com a vicari fins al 22 de juny de 1998.

Després va passar com a rector a les parròquies Sant Joan Baptista de l'Albagés (1998-99) i de l'Assumpció de la Mare de Déu del Soleràs, Sant Miquel de Granyena de les Garrigues i la Transfiguració del Senyor de Torrebesses (fins l'any 2005). Entre el 2001 i el 2005 va ser rector de la parròquia de l'Assumpció de la Mare de Déu de Sarroca. Des de 2005 al 2013 va ser rector de Sant Pere de Puigverd de Lleida i l'Assumpció de la Mare de Déu de Torregrossa.

Al 2013 va realitzar el seu ministeri com a rector de Sant Pau de Lleida. Després passà a ser adscrit a l'equip sacerdotal de la Unitat Pastoral formada per les comunitats parroquials d'Alfarràs, Andani, Ivars de Noguera, Almenar i Vilanova del Segrià.

Mn. Jesús Mateu Beà va morir a Lleida el dia 29 d'agost de 2021, als 67 anys d'edat i 24 de sacerdoci, per descansar en la Pau del Senyor, gaudint de la seva Glòria eterna.

Al cel sigui.

Mn. José Bruned Brota

Mn. José Bruned Brota, fill de José i Àngela, va néixer a Osca, el 19 d'agost de 1943, quatre dies després rebé el baptisme. Entre els anys 1954 i 1966 va realitzar els estudis eclesiàstics al Seminari Conciliar de Lleida, essent ordenat prevere el 4 de juny de 1966 a Lleida.

El seu ministeri sacerdotal va començar a exercir-lo com a coadjutor en la parròquia del Pont de Suert, essent alhora encarregat d'Adons, Buirà, Pinyana i Viu de Llevata fins al novembre de 1966.

Posteriorment va ser ecònom de Vilaller i encarregat de Sarroqueta i Viuet (fins al 20/09/1967). Així mateix va ser nomenat ecònom de Lasquarri i encarregat de Castigaleu, el Soler, Llaguarres i Mont de Roda fins al 20/09/1969.

Aquell any va ser nomenat ecònom de Pont de Montanyana i encarregat de Castisent (10/09/1971 - 17/04/1974) i també fou encarregat de Claramunt entre el 1972-74.

Des de setembre de 1969 al setembre de 1971 va ser prefecte de disciplina del Col·legi Episcopal de Lleida.

El 17 d'abril del 1974 va ser mobilitzat com a capellà militar i des del 25 de juliol de 1975 va passar a ser capellà castrense, residint, des de llavors, fora de la diòcesi.

Mn. José Bruned Brota va morir a Saragossa, on vivia amb la seva família, el dia 2 de desembre de 2021 als 78 anys d'edat i 55 de sacerdoci, per descansar en la Pau del Senyor, gaudint de la seva Glòria eterna.

Recull de notícies de la Diocesi

Final de curs de Vida Creixent

Vida Creixent del Bisbat de Lleida ha celebrat la cloenda del curs el dia 17 de juny sota l'esguard de la Mare de Déu de l'Acadèmia. Ens hi reunirem unes quaranta persones en representació de la resta de membres de Vida Creixent del Bisbat.

La jornada s'inicià amb una invocació a l'Esperit Sant i tot seguit tingué lloc una conferència/diàleg sobre "la nostra vida ara i després de la pandèmia".

Prèviament tots els assistents havien pogut respondre per escrit a dues preguntes: "Com t'has sentit en tot aquest temps / i com preveus el després?" Totes les respostes entraren en joc al llarg de la conferència. En realitat fou un manifest de solidaritat amb les persones que tant han sofert durant aquest curs i una crida a la confiança, a una actitud positiva i al compromís.

Feta l'obligada mossadeta ens reunirem en assemblea per a repassar el procés viscut durant el curs i per a assenyalar les primeres línies del 2021-2022.

A la Celebració Eucarística, el nostre bisbe Salvador, va saber com sempre ajustar-se a la realitat viscuda i mostrà un cop més el seu interès per la vitalitat diocesana de "Vida Creixent".

Un gratificant dinar de germanor posà fi a la jornada.

La Fundació Jericó i el Banc dels Aliments presenten el projecte solidari: El Menjador

La Fundació Jericó i la Fundació Banc dels Aliments de les comarques de Lleida presentem una iniciativa conjunta: el Menjador, un projecte social, de sostenibilitat mediambiental i de comunitat, pioner a la ciutat de Lleida.

Després de mesos tancats a causa de la pandèmia causada per la Covid-19, la Fundació Jericó i la Fundació Banc dels Aliments de les comarques de Lleida hem unit esforços i des de l'1 de juliol hem relançat el Menjador, un servei obert els 365 dies de l'any que garantirà 45 àpats diaris.

El Menjador s'obre al barri i a la ciutat de Lleida amb l'objectiu de convertir-se en el primer punt de cocreació i d'investigació d'iniciatives co-

munitàries per fomentar l'aprofitament alimentari i unir-se a la lluita contra el malbaratament.

Des del menjador s'organitzaran activitats de conscienciació, de formació i d'acció per contribuir a posar fi al malbaratament amb la participació d'agents de diversos sectors de la nostra ciutat.

El projecte neix amb vocació de no ser exclusivament un servei d'assistència alimentària. El menjador vol ser un referent en integració comunitària, cohesió social i sostenibilitat mediambiental. Volem deixar de banda el vessant purament assistencial per ser agents del canvi a la nostra ciutat.

Per una banda, el dia a dia del Menjador serà gestionat per una integradora social. Per poder fer un seguiment proper als usuaris, detectar-ne millor les necessitats i poder establir plans de treball conjuntament amb serveis socials i altres entitats, que serviran per millorar-ne l'atenció i fomentar la sortida de la vulnerabilitat social.

Un punt de trobada, de pensament positiu i mentalitat oberta. Obrim les portes del Menjador a tota la ciutat de Lleida i especialment, als veïns del centre històric. Pensem que és vital conèixer-nos els uns als altres per millorar la convivència. En aquest sentit, durant l'any, s'organitzaran diverses activitats a les quals tots els veïns i veïnes hi estaran convidats.

La gran part dels àpats del Menjador s'elaboraran amb excedents alimentaris procedents de cadenes i botigues d'alimentació, donacions d'empreses de càtering, escoles o particulars.

Si tens qualsevol dubte o iniciativa ens pots contactar a hola@elmenjador.org. No dubtis en seguir-nos al nostre compte d'Instagram: @elmenjador

L'església del Pilar de Lleida instal·la panells solars que també generaran energia per a famílies del barri

El passat dilluns, 12 de juliol, ha acabat al sostre del Pilar de Lleida la instal·lació d'energia solar fotovoltaica de quasi 15 kw, amb 34 panells solars, amb autorització del Bisbat de Lleida. L'empresa encarregada de dur a terme els treballs, especialitzada en aquestes instal·lacions, ha estat Becquel, amb seu a Alcarràs.

Aquesta és la primera fase d'un projecte que en el futur en preveu dues més.

Es pretenen tres objectius: generar energia neta; propiciar l'autoconsum que redueixi la despesa mensual en el rebut de la llum de les parròquies Verge del Pilar, i Maria Magdalena de Lleida amb els seus tres pisos parroquials i, per últim, apostar per les anomenades "comunitats energètiques" que possibilitin de manera comunitària, generar i compartir energia fotovoltaica, amb criteris socials, solidaris i pel bé comú.

En aquesta primera fase la instal·lació fotovoltaica generarà energia que des del primer moment beneficiarà a la parròquia del Pilar. Posteriorment una part d'aquesta energia generada, beneficiarà també a la parròquia de Maria Magdalena i els seus tres pisos, en els quals hi viuen actualment persones en situació de vulnerabilitat.

A la segona i tercera fase, es preveu col·locar més panells solars amb l'objectiu de poder ampliar la instal·lació fins a uns 40 kw. Aquesta energia generada en aquestes segona i tercera fases, serà destinada a compartir-la íntegrament amb famílies del barri (la major part d'elles es troben en situació de pobresa energètica) i que viuen en un radi de 500 metres al voltant de la parròquia del Pilar, perquè és el lloc on es generarà l'energia fotovoltaica (com així ho permet la normativa actual)

Per poder dur a terme aquestes fases futures, es necessitarà la col·laboració econòmica de persones i entitats que vulguin participar en aquesta iniciativa solidària i ecològica.

Tot aquest projecte ha sorgit de la voluntat per part de la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena de Lleida, per seguir les orientacions que el Papa Francesc va indicar en la seva encíclica *Laudato si*, en la qual invitava a tots els cristians i cristianes a fer passos concrets en la cura de la natura.

Cal assenyalar que en tot aquest procés hem comptat amb l'assessorament de l'Agència de l'Energia de l'Ajuntament de Lleida. Amb els seus tècnics anem estudiant com facilitar que famílies en situació de pobresa energètica del barri, puguin també beneficiar-se de l'energia que es podria generar en una segona i tercera fase.

El cost d'aquesta primera fase és d'uns 16.000 € que serà pagat per les dues parròquies, amb les aportacions dels seus fidels.

La Càtedra Seu Vella de la UdL crea el premi Mn. Jesús Tarragona

La recentment creada Càtedra 'Turó de la Seu Vella' de la Universitat de Lleida (UdL) ha convocat el I Premi per als millors treballs de final de

grau (TFG) sobre aquest conjunt monumental. Durà el nom de mossèn Jesús Tarragona. Tarragona, que va morir el 2020 a l'edat de 95 anys, en va treballar més de 50 per salvaguardar el patrimoni de Ponent, inclosa la catedral antiga, ja fos com a delegat del Patrimoni Artístic de la Diòcesi de Lleida, com a president dels Amics de la Seu Vella i com a director del Museu Diocesà de Lleida.

El guardó, patrocinat pels Amics de la Seu Vella, du el nom de 'Mossèn Jesús Tarragona', tot repreneix i ampliant el premi en recerca històrica d'aquesta entitat. Al premi, dotat amb 700 € i, si s'escau, amb un accés de 300 €, hi podrà optar l'alumnat de qualsevol grau de la UdL que hagi defensat el seu TFG durant el curs 2021-22 i hagi obtingut una nota mínima de 9. És indispensable que en el treball s'hagi incorporat el Turó de la Seu Vella en l'objecte d'investigació, sigui quina sigui l'acadèmica. El jurat, encara per determinar, valorarà la rellevància i originalitat del tema, el marc teòric, la coherència i rigor en la metodologia, els resultats, conclusions i avenç que aporta a l'àmbit dels estudis sobre el turó, així com la defensa oral del TFG. Els treballs es podran presentar al vicerektorat de Cultura i extensió universitària fins al 30 de setembre de 2022.

El guardó és una de les iniciatives que posarà en marxa aquesta Càtedra que ahir va constituir el seu Consell científic. Presidit pel vicerektor de Cultura i extensió universitària de la UdL, Joan Busqueta, estarà integrat, de moment, per professorat de diferents disciplines de la UdL: Carme Bellet, Francesc Fitè, Alberto Velasco, María José Vilata, Núria Preixens, Marcel·la Andreu (Facultat de Lletres), César Cierco, Mariona Farré, Eduard Cristòbal (Facultat Dret, Economia i Turisme), Pepa Valls (Facultat d'Educació, Psicologia i Treball), Carles Balasch (Escola Tècnica Superior d'Enginyeria Agrària) i Toni Granollers (Escola Politècnica Superior). Al consell es podran incorporar en un futur professional d'altres àmbits.

La Càtedra, dirigida per la professora de Turisme de la UdL, Eva Martín, també tindrà un consell assessor format per persones de l'àmbit social destacades per la seva dedicació i vinculació als estudis i promoció del Turó de la Seu Vella; i d'un consell de patrocinadors, constituït per representants de les institucions i empreses amb les quals tingui signats convenis de patrocini anual. De moment, ja compta amb el compromís dels Amics de la Seu Vella, el Consorci del Turó de la Seu Vella, la Fundació Sorigué, Promomelba, la Fundació Layret i la Universitat Europea d'Andorra. Aquestes dues darreres formalitzaran la seva aportació la setmana vinent.

Font: UdL

La Catedral de Lleida acull per primera vegada la missa de la festa de Sant Jaume dels Fanalets

La Catedral de Lleida, ha acollit enguany la Missa de Sant Jaume dels Fanalets, que habitualment se celebra el matí del 25 de juliol a la capella del Peu del Romeu. El trasllat de la celebració, ha estat motivat per la reduïda capacitat de la capella i d'acord amb les restriccions sanitàries que aconsellen un distanciament social. També per l'avinentesa de què la festa de Sant Jaume s'esqueia aquest 2021 en diumenge, per la qual cosa és Any Sant Compostel·là i calia una celebració prou solemne.

El president de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes Jordi Curcó, va explicar que la primera intenció havia estat portar, des del Peu del Romeu fins a la Catedral, la imatge de Sant Jaume dels Fanalets: "...hagués estat un fet històric i carregat de simbolisme, després d'un altre 24 de juliol sense Romeria per la pandèmia. No ens ha estat autoritzat fer-ho, però sí que ens ha acompanyat una altra imatge de l'apòstol pelegrí, més petita i que era la que, fins l'any 1964, presidia la capella del Peu del Romeu i sortia en la Romeria dels Fanalets pels carrers de Lleida, substituïda per l'actual, de l'escultor Jaume Gort".

Així, quan eren gairebé tres quarts de dotze del migdia, la Junta de l'Agrupació de Pessebristes, acompanyada per la junta del barri de Jaume I, les Pubilles i els Hereus que portaven fanalets i altres representacions, encapçalats pel penó que obre tradicionalment la Romeria dels Fanalets de Sant Jaume; van fer la seva sortida del Peu del Romeu per a dirigir-se pel carrer Major fins a la Catedral. El bisbe Salvador va presidir la Missa, que fou concelebrada per Mn. Josep A. Ginestà i Jaume Melcior, i solemnitzada pel petit Cor de la Catedral de Lleida, sota la direcció de Mn. Joaquim Mesalles.

En la celebració no va faltar el record pels que han mort per la Covid-19 i pels pessebristes traspassats aquest darrer any. El bisbe Salvador en la seva homilia va definir l'apòstol Jaume com a deixeble i amic de Jesús, a qui va demanar ajut per viure la fe en Jesucrist. Tanmateix, va agrair a l'Agrupació ilerdenca de Pessebristes el seu treball i esforç: "...per recuperar i mantenir les tradicions nostres, que com la dels Fanalets de Sant Jaume, estan plenes de vivència cristiana i que Sant Jaume ens ajudi a tots a viure la nostre fe en Jesucrist". La Missa, com no podia ser d'una altra manera, va cloure amb el popular cant de "Sant Jaume ve de Galícia...".

Durant tota la jornada van ser molts els lleidatans que van passar a visitar Sant Jaume dels Fanalets per la seva capella del Peu del Romeu, per pregar davant la seva imatge i fer-li ofrena de ciris i flors, amb un prec generalitzat: "Que per la seva intercessió vencem la pandèmia i que el proper any puguem celebrar la festa dels Fanalets amb tota normalitat".

Més de 430 infants vulnerables participen en activitats de lleure que organitza la Fundació Verge Blanca

L'educació en el lleure és un dret recollit en la Declaració dels Drets de l'Infant, però malauradament, no tots els infants poden exercir-lo. Actualment el 25% dels nens i de les nenes es troben sota el llindar de la pobresa i el temps del lleure és un espai on massa sovint es manifesta amb tota la cruïra l'exclusió social.

Des de la Fundació Verge Blanca treballen perquè tots aquests nens i nenes puguin recuperar els espais propis d'un infant i gaudir, en un entorn segur i saludable d'activitats d'educació en el lleure, recuperar-se emocionalment i tenir coberts els principals àpats del dia.

I això es fa promovent l'educació integral, situant l'infant i els joves al centre del procés educatiu perquè s'ocupen de tots els seus temps vitals, com les vacances d'estiu. A més, la Fundació Verge Blanca pretén connectar educació i aprenentatge, garantir l'equitat i la igualtat d'oportunitats en l'educació no formal i treballar comunitàriament, col·laborant amb diverses entitats i agents del municipi.

El projecte 'Vacances per Créixer' aquest estiu es portarà a terme al Casal d'estiu del col·legi Episcopal amb 250 infants d'edats entre 4 i 12 anys i es farà de finals de juny a principis de setembre. El casal d'estiu de l'Escola de Balàfia acollirà 48 infants de 12 a 16 anys. A més, les colònies d'estiu a la Casa de Colònies Montsant a Vilaller hi participaran 35 infants de 6 a 16 anys.

Els monitors/es que participen en el projecte, formen part del Moviment de Centre d'Esplai Cristians de la Fundació Verge Blanca. Són joves monitors i monitores formats, que durant l'any participen voluntàriament en els seus centres d'esplai organitzant activitats i conduint grups. Són joves voluntaris compromesos i amb una clara vocació de servei.

Vacances per Créixer, és possible gràcies a la col·laboració de moltes entitats: Diputació de Lleida, Ajuntament de Lleida, Fundació la Caixa, Fundació Educo, Fundació Probitas, Generalitat de Catalunya, *Save the Children* i donatius de particulars.

Si ens vols ajudar a fer més gran el projecte, pots fer un donatiu a través d'un ingrés bancari (BBVA: ES11 0182 5938 96 0011508907 i La Caixa: ES42 2100 0508 06 02 00050789)

Joan J. Busqueta, vicerector de la UdL presenta el llibre dels aniversaris de Sant Joan

La parròquia de Sant Joan Baptista, de Lleida, ha culminat la celebració dels Tres Aniversaris (2018-2020) amb la publicació d'un llibre commemoratiu "**Sant Joan, dos temples parroquials**", que ha estat presentat per Joan J. Busqueta, Vicerector de Cultura i Extensió Universitària de la Universitat de Lleida.

L'acte celebrat al mateix temple parroquial ha comptat amb l'assistència del Bisbe Salvador Giménez; els rectors de la parròquia, Mn. Jaume Pons i Mn. Joan Ramon Ezquerra; el subdelegat del Govern a Lleida, José Crespín; el diputat Ferran Accensi; les regidores Begoña Iglesias i Maria Burrel; representants institucionals, membres del Consell de pastoral de Sant Joan, feligresos i amics de les parròquies de la Unitat Pastoral Mare de Déu del Carme i Sant Joan i, especialment, molts dels divuit autors del llibre: Joan J. Busqueta, Francesc Fité, Jordi Bolòs, Fr. Joaquín Recasens, Alexa Trilla, Josep Barahona, Joan-Ramon González, Alberto Velasco, Joan Yeguas, Carme Berlabé, Rosa M. Martín, Jordi Curcó, Joan Bellmunt, Anna Esteve, Mn. Joan Ramon Ezquerra, Joan Gaya, Manuel Lladonosa, Anna M. Gaya.

El conductor de l'acte ha estat el periodista, feligrès i col·laborador de Sant Joan, Cosme García. En representació del Consell parroquial, Isabel Clavera ha fet una salutació de benvinguda "a un acte amb dues cares: una que mira al passat que es commemora i, l'altra, que mira al futur amb esperança i compromís".

El doctor Joan J. Busqueta ha tingut un record especial per mossèn Joan Mora, que ens va deixar just abans d'iniciar-se aquest projecte, del qual n'ha valorat la idea i la seva coordinació. Ha fet memòria dels aniversaris de la parròquia, celebrats en aquests darrers tres anys, documentada des del 29 d'abril de 1168, quan el bisbe Guillem Pere de Ravidats procedia a la divisió parroquial de la ciutat, un marc organitzatiu espiritual i social esdevingut fonament de la vida associativa de la ciutat. Des d'aquells temps, ha afegit citant Josep Lladonosa (1961), "al redós de la parròquia creixerien les institucions ciutadanes, naixerien les tradicions més venerades i, ensems, giraria tota la vida de la urbs."

En fer la contextualització de la miscel·lània que presentava, Busqueta ha fet un repàs dels articles que integren el llibre, fets per divuit especialistes, de tot un conjunt de temes que, amb diversitat d'aportacions i d'enfocaments, ens mostren la riquesa històrica de l'antiga i moderna parròquia de Sant Joan: l'espai urbà, la història i la fàbrica dels temples, i la seva restauració, el llegat artístic, amb una dedicació especial al món de l'escultura i la pintura, els ornaments, la vinculació a la vida institucional i cultural de la ciutat, la tradició i

les llegendes, el rectorologi, el fons sacramental, els màrtirs, la *Schola Cantorum*, l'escola parroquial, el Moviment apostòlic... I ha destacat que “sense perdre la importància de l'espiritualitat i la vida parroquial i l'aportació del cristianisme a la societat lleidatana de l'època, el llibre és crític sobre diferents aspectes que s'han convertit en tòpics de la historiografia i cal anar revisant d'acord amb la investigació històrica, artística, sociològica, arqueològica”. Per això ha subratllat que “la miscel·lània és una porta oberta que convida a continuar treballant amb nous estudis que omplim alguns dels interrogants que es plantegen” i en la necessitat d'insistir en la recerca “per seguir les petjades documentals, artístiques i arqueològiques... perquè la història de la parròquia de Sant Joan s'ho mereix”, i ha animat vivament a llegir el llibre.

La intervenció del doctor Manuel Lladonosa, coautor del llibre, que no s'ha pogut fer present per un problema de salut, ha estat llegida per Anna Maria Gaya. Centrada en el Moviment Apostòlic de Sant Joan, precursor d'aires renovadors del proper Concili Vaticà II, que va tenir una vida esplendorosa als anys cinquanta del segle XX i va prosseguir als seixanta. Encapçalat pel jesuïta pare Ricardo Lombardi seguint la crida del papa Pius XII a la renovació de la vida cristiana sota el lema “Per un món millor”, fou impulsat pel vicari Mossèn Josep Roig, amb el recolzament del rector Ramon Macarulla i el suport decidit d'un grup de laïques i laics de la parròquia. A banda de suprimir els aranzels parroquials, el Moviment centrà la seva atenció social al barri del Canyeret, de composició popular i de persones que vivien en la pobresa, i en l'examen crític de les condicions econòmiques i socials que provocaven la pobresa. Així esdevingué “tot un exemple del seguiment del ritme de l'Església universal i de creativitat local.”

Mossèn Joan Ramon Ezquerra, rector de Sant Joan i impulsor de la commemoració dels Aniversaris, ha posat en relleu que la parròquia més petita de Lleida en habitants i extensió actualment, abans era la més gran i és mare que ha infantat altres parròquies: Sant Pere, la Sagrada Família, Santa Teresa Jornet, Sant Josep Obrer i Sant Agustí. També ha recordat amb afecte els darrers mossens que li han donat vida: Mn. Ramon Macarulla, Mn. Josep Agustí, Mn. Ramon Freixes i Mn. Joan Mora. I ha expressat un gran desig: “Tant de bo que els mossens que servim la parròquia avui sapiguem prendre la torxa que tan alta ens han deixat.”

Mossèn Jaume Pons, com a rector moderador de la parròquia, ha posat l'accent en el procés de construcció del temple, lent i dificultós, així com també del llibre, que ha tingut les seves vicissituds. Tot referint-se a la definició bíblica de l'home com un ésser que creix i sempre pot arribar a més malgrat no assoleixi la perfecció, ha ressaltat que “els aniversaris ens fan pensar en tots els que ens han precedit i continuar caminant i progressant sense que mai ens falti l'ànima que dona vida a les nostres obres.”

A continuació l'Anna Maria Gaya ha presentat un audiovisual explicatiu de la commemoració d'aquests tres darrers anys, emmarcada en la història de la parròquia i els seus dos temples, i enllaçant-la amb el temps actual i la miscel·lània que ha coordinat: "Recordar vol dir donar de nou al cor allò que ja ha passat, però que als ulls de Déu pot il·luminar-lo i donar-li un sentit nou.

L'acte també ha comptat amb una representació de la FECOLL (Federació de Colles de l'Aplec del Cargol) que ha volgut fer el seu homenatge particular a la parròquia de Sant Joan dedicant-li el disseny d'una xapa de cava. El seu gerent, Jesús Bometón, ha fet una simpàtica presentació de la xapa que les circumstàncies de la pandèmia han impedit encapsular i que s'ha posat a disposició de col·leccionistes i de tots els presents animant a adquirir-la al preu simbòlic d'un euro.

Ha tancat l'acte el Bisbe Salvador posant en valor "les persones que han format una comunitat viva parroquial des del temps de la construcció fins ara, estretament vinculada a la diòcesi" i, també, ha agraït i beneït "els que han fet possible el temple, la celebració dels aniversaris i el llibre".

El llibre curiosament maquetat per Raquel Contreras, promogut i editat per la parròquia de Sant Joan, s'ha posat a la venda al preu de vint euros. Ha estat un dia molt especial per la parròquia de Sant Joan per la culminació dels **tres aniversaris** que la parròquia ha celebrat durant els tres darrers anys, ben recollits a les pancartes que han estat penjades a les portes del temple i que aquest dia feien de teló de fons de l'acte presidit per la imatge de sant Joan Baptista, el Precursor de Jesús, patró de la parròquia i de la diòcesi de Lleida.

Càritas Diocesana de Lleida implanta un nou model d'ajuda de necessitats bàsiques amb la targeta moneder

Càritas Diocesana de Lleida amb la col·laboració de la Fundació bancària "La Caixa" ha posat en marxa des del mes de juny una nova forma d'aportar els ajuts per a les necessitats bàsiques a diverses persones usuàries de l'entitat. Es tracta d'una targeta moneder, que garanteix i dignifica l'accés a queviures i productes d'higiene personal i de la llar a persones que es troben en situació de vulnerabilitat social. Es promociona, així, una alimentació de qualitat, equilibrada i saludable, evitant l'estigmatització i afavorint que les persones puguin escollir lliurement l'alimentació segons les seves preferències.

Des de la seva implantació i fins el dia d'avui, Càritas Diocesana de Lleida ha destinat 6.265 euros en aquesta iniciativa, la qual cosa ha permès que 38 famílies de la Diòcesi de Lleida s'hagin pogut beneficiar d'aquesta targeta moneder. L'entitat s'encarrega de fer-ne el seguiment mitjançant un pla de treball establert i amb uns termes que prèviament s'han pactat amb les famílies i les persones beneficiàries. Es pretén que l'accés a aquest recurs també esdevingui un estímul per a usuaris i usuàries a l'hora de superar situacions de dificultat. La iniciativa se suma al model d'atenció que ja s'està portant a terme des del programa d'acollida de l'entitat, en què les ajudes no es fan en espècie, sinó en diners en efectiu.

Resposta transformadora d'urgència

Aquesta iniciativa és la primera acció del projecte, que pretén atendre de forma urgent necessitats bàsiques i que s'espera que arribi a 4.150 persones beneficiàries. S'engloba dins del programa d'acollida de Càritas Diocesana de Lleida, que ofereix una atenció personalitzada a tot el territori de la diòcesi de Lleida, dedicant un espai per a l'escolta, l'acompanyament i el cobriment de necessitats bàsiques de les persones que es troben en situació de risc d'exclusió. Actualment, Càritas Diocesana de Lleida disposa de 5 punts d'acollida a Lleida ciutat i 13 a diversos municipis del Segrià, la Noguera, les Garrigues, el Pla d'Urgell i l'Alta Ribagorça.

Arran de la crisi sanitària i social provocada per la pandèmia de la Covid-19, Càritas Diocesana de Lleida va veure augmentades en un 60% les aportacions en alimentació de persones o famílies que amb anterioritat no havien fet ús d'aquest servei. Durant el període de confinament més estricte, es va posar de manifest la necessitat de començar a implementar un canvi de model perquè les famílies no podien sortir de casa i l'entitat es va veure amb la necessitat d'aportar ajudes econòmiques mitjançant transferència bancària.

La Catedral de Lleida celebra la festivitat de la Mare de Déu de la Llitera

La Catedral de Lleida va acollir el passat diumenge 15 d'agost la tradicional festa de la Mare de Déu de la Llitera, patrona de la Catedral. El Bisbe Salvador va presidir la cerimònia acompanyat dels canonges i d'un grup de fidels.

La tradició d'aquesta festivitat es remunta a l'any 1497 quan l'escultor Blai realitzà la primera versió de 'la Verge de la Llitera'. L'escultura es va fer per la seva exposició pública a la Seu Vella el dia de la seva festa i després per la Processó de la Dormició de la Mare de Déu pels carrers de la ciutat. L'historiador Jordi Curcó explica que la processó no deixa de fer-se mai i arriba a ser tan solemne com la del Corpus.

En algunes ocasions tingué caràcter de rogativa pública per sequera o plagues, com la del 1885 quan Lleida patí una epidèmia de còlera. Amb la proclamació de la República l'any 1931 la processó es va veure obligada a aixoplugar-se a la Catedral, com a preludi de la seva suspensió, amb l'inici de la Guerra Civil quan la Catedral va ser saquejada i cremada amb la pèrdua d'elements rellevants d'obres d'art religiós, entre aquestes la Verge de la Llitera.

Com ens recorda l'historiador Jordi Curcó, la tradició es reparà l'any 1960, quan els canonges de la Catedral encomanen una nova imatge de la Mare de Déu de la Llitera. L'any 2006 amb motiu del 225è aniversari de la consagració de la Catedral Nova i de la restauració de José A. Ferrer, la processó de la Dormició de la Mare de Déu tornà de nou a voltar les naus de la Catedral recuperant el costum antic.

En aquest enllaç podeu veure el vídeo de la celebració d'aquest diumenge de Jaume Climent: <https://youtu.be/vcqbPR0tU1c-21>

Festa de Santa Teresa Jornet a la residència de les Germanetes d'Aitona

El dijous 26 d'agost, la Llar Santa Teresa Jornet de les Germanetes dels Ancians Desemparats d'Aitona, va celebrar la festa de la seva patrona i fundadora, nascuda en aquest poble del Baix Segre el 9 de gener de 1843.

L'acte central fou la concelebració Eucarística, presidida a la capella de la Residència pel bisbe emèrit de Lleida Joan Piris i restringida a la comunitat de religioses, ancians residents i personal de la casa, atenent així les recomanacions sanitàries per la Covid 19.

El bisbe Piris en la seva homilia va destacar la virtut de la caritat de Santa Teresa Jornet, manifestada en la seva gran obra social i espiritual, carisma seguit per les seves germanetes atenent als ancians desemparats amb amor i total dedicació: *“Servei que és possible dur a terme mercès a la força de*

la pregària i a la contemplació de la Paraula de Déu, llegat aquest que la santa va transmetre a les seves filles i que continuen escampant el foc de la caritat que ella va encendre amb generositat i entrega”.

En finalitzar la celebració, commemorant també a la Santa com a patrona de l'ancianitat l'alcaldeessa d'Aitona, Rosa Pujol, va fer lliurament d'una placa de reconeixement a dues persones de la residència que han complert 80 anys, Concepció Palau i la germaneta Sor Gliria Jiménez. Ja a la tarda, a l'església parroquial d'Aitona tingué lloc la celebració de l'Eucaristia amb ocasió de la festa de la Santa i d'homenatge a la Vellesa, personificat en els vilatans que han complert 80 anys i els matrimonis que celebren enguany les seves Noces d'Or matrimonials, que van rebre també les plaques commemoratives de la celebració

Montoliu de Lleida celebra la Festa Major amb la imatge de la seva patrona restaurada

El poble de Montoliu de Lleida al Segrià, celebrà el dia 8 de setembre, dia de les Marededéus Trobades, la seva festa Major en honor de la que el poble ha anomenat des de sempre Mare de Déu de Montoliu, venerada en el seu cambril de l'església parroquial, dedicada a la Nativitat de la Mare de Déu. Ho farà aquest matí, amb la celebració de la Missa de Festa Major en el seu honor i amb la talla de la Patrona esplèndidament restaurada.

La imatge va retornar ahir al vespre al poble, d'on havia sortit fa gairebé un mes per anar al taller del restauradors José Antoni Ferrer i Lluís Capdevila, al carrer Ballester de Lleida, especialitzat en la restauració d'imatges religioses, on ha estat totalment restaurada. Ferrer explica alguns detalls de la imatge, com que amida 110x40 cm, que l'escultor la va tallar emprant fusta de pi, amb un traç molt delicat i un marcat caire barroc, tot i que se'n desconeix la seva autoria: *“No s'ha trobat cap signatura a la talla i no hi ha cap document parroquial que faci referència al seu autor”*, explica.

El restaurador, ens fa adonar d'una originalitat d'aquesta Mare de Déu: *“...tant la Verge com el Nen llueixen corona, però no de metall i col·locada damunt els seus caps, si no de fusta tallada pel mateix escultor, formant unitat amb la imatge. Per nosaltres ha estat una restauració molt gratificant”*, exclama satisfet José A. Ferrer per la feina feta.

Els treballs de restauració han consistit primerament en netejar a fons la talla, retirant tots els elements adherits pel pas del temps, la pols i pel fum dels ciris que l'havien ennegrit i deteriorat. Els restauradors han procedit

també a tapar alguns desperfectes i esquerdes, per poder així refer en la seva totalitat la policromia original i molt especialment en aquells llocs on aquesta havia desaparegut, conservant però el brunyit originari i aplicant-hi molt pa d'or. Tanmateix, ha calgut policromar totalment la part de darrere de la talla, que curiosament mai havia lluït cap classe de decoració: *“Per això ha calgut imitar amb molta cura la policromia del vestit de la Verge, donant-li així una unitat decorativa de la que estava mancada la imatge”*; explica Lluís Capdevila, que tot contemplant-la exclama: *“...és una talla guapíssima!”*.

La iniciativa de la restauració va sorgir de la comunitat parroquial de Montoliu, que va veure la necessitat d'intervenir en la talla que mai abans s'havia restaurat i fer-ho a l'estiu, per a què pogués estar a punt per la Festa del setembre. El cost dels treballs de restauració s'ha cobert mercès a les aportacions dels feligresos i veïns que han volgut col·laborar-hi, explica el rector Mn. Jaume Melcior, que desitja que la restauració sigui una bona ocasió per aplegar el poble a l'entorn de la seva Patrona. Satisfet de com ha quedat la restauració, no s'està en manifestar-ho: *“La Mare de Déu de Montoliu lluirà de nou com si fos nova, sense ser-ho”*.

Jordi Curcó

La confraria de Montserrat celebra el 140 aniversari de la fundació i el 75 de la restauració amb una eucaristia a la Catedral

Com cada 8 de setembre, festa de la Nativitat de Maria o de les “Marededéus Trobades”, la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida va celebrar a les 7 de la tarda l'Eucaristia a la Catedral, marcada enguany per la commemoració del 140 aniversari de la fundació i el 75 de la restauració. A la celebració participaren un bon nombre de confreres i fidels, encapçalats pel president i junta directiva de la Confraria, comptant també amb la participació institucional de diversos regidors de la Paeria. El fidels van respectar en tot moment les normes per la Covid.

Presidí l'Eucaristia el bisbe de Lleida Salvador Giménez, concelebrant el consiliari de la Confraria Mn. Josep M. Escorihuela i el canonge Mn. Àngel Escalles. En la seva homilia el bisbe Salvador significà la festa de la Nativitat de la Mare de Déu, com una festa que uneix a tota l'església universal: *“El 27 d'abril la festegem com a patrona de la Confraria i Patrona de Catalunya i el 8 de setembre celebrem la seva Nativitat. Una festa que ens convida a confiar en Déu, com confia Maria”*.

També tingué paraules per la Confraria i el seu treball evangelitzador en la diòcesi, donant gràcies pels seus 140 anys d'història i de devoció a Maria. Finalitzà el bisbe Salvador la seva homilia, convidant els fidels en la festa del Naixement de Maria, a pregar per tots aquells que naixeran i per tots aquells que no ho faran. També va referir-se a la Llei de l'Eutanàsia, qualificant-la com a contrària al fonament ètic i moral de l'Església.

Finalitzada la celebració, el president de la Confraria Josep Estruch digué unes paraules d'agraïment per haver pogut arribar com a Confraria a celebrar els 140 anys de la fundació i els 75 de la seva restauració: *“Durant tots aquests anys, la Confraria ha seguit molt eficaçment el seu camí, per mantenir viu, i per potenciar, l'amor dels lleidatans a la Mare de Déu de Montserrat”*.

Tot seguit es va procedir al lliurament de les cèdules signades pel pare abat de Montserrat, la insígnia de la confraria i la llàntia als 13 nous confreres que s'han incorporat a la mateixa. Posteriorment i com es tradició, el bisbe Salvador acompanyat pels concelebrants i els fidels, anà fins a l'altar de “La Moreneta”, mentre el Petit Cor de la Catedral de Lleida que havia solemnitzat l'Eucaristia, cantà “Bruna de Montserrat”, amb lletra de la recordada Rosa Fabregat Solé i música del mateix director del Petit Cor i mestre de capella de la Catedral, Mn. Joaquim Mesalles. I com no podia ser d'un altra manera, la celebració finalitzà amb el cant del Virolai, mentre tothom pujà fins al cambril de la Patrona per venerar-la, però sense besar ni tocar la seva imatge, substituint-ho per una lleu inclinació de cap, com prevenció per la Covid.

Jordi Curcó

Reunió de caps d'àrea i arxiprestes del Bisbat de Lleida per impulsar la fase diocesana del Sínode

El passat dijous dia 9 de setembre, el Bisbe Salvador reuní els arxiprestes i caps d'Àrea de la nostra diòcesi per presentar-nos els documents de treball del Sínode de Bisbes, convocat pel Papa Francesc, sobre el tema de la **sinodalitat**. Aquest tindrà lloc l'any 2023 i ha d'ajudar a l'Església a mirar-se i revisar-se com viu la seva fe i funciona, no des del clericalisme sinó des de la sinodalitat, és a dir, entre tots sense que hi hagi privilegis.

En aquesta reunió, el Vicari General ens presentà un document-resum per poder fer el treball que es demana en la fase prèvia, i ens encoratjà a fer-ho extensible a tanta gent i grups com sigui possible. La qüestió a tractar era la manera de com fer-ho intel·ligible i factible per a tothom.

Després d'una llarga estona de diàleg es va arribar a diverses conclusions, una d'elles era elaborar un resum adaptat i més senzill per poder fer el treball de manera adient a les comunitats i grups. Els diversos documents del Sínode es penjaran a la web del Bisbat perquè tothom hi pugui tenir accés.

Es recordà que el treball previ cal finalitzar-lo i presentar-lo al Bisbe abans d'acabar el març de l'any 2022. Cal que entre tots, de la manera natural de fer de l'Església, es faci el treball sense descartar a ningú ni cap realitat. Es convida també a participar als qui no són creients, als allunyats de la fe, ja que ha de sortir una reflexió que ens ajudi a madurar i créixer a tots com a Església, que viu i participa en comú.

En la mateixa línia, Mn. Gerard Soler, responsable de l'àrea d'espiritualitat del Bisbat, considera que gran part de les línies de treball que impulsa la fase diocesana del Sínode, ja que van aparèixer a l'Assemblea Diocesana del passat mes de maig.

Per la seva banda, Joan Carles Nicuesa, responsable de l'àrea sociocaritativa del Bisbat de Lleida, afirma que “des de la pastoral sociocaritativa, el nostre tarannà és treballar en sinodalitat des de fa temps”.

Cal recordar que el Sínode sobre la Sinodalitat, s'obrirà solemnement els dies 9 i 10 d'octubre a Roma i el 17 d'octubre a les Esglésies particulars, per a concloure amb l'assemblea dels bisbes del món al Vaticà en 2023.

Lleida acollirà durant dos dies una imatge de l'Immaculada procedent d'Efes

La Catedral de Lleida rebé i acollí el dijous 23 de setembre, una imatge de la Immaculada Concepció de Maria procedent d'Efes (Turquia), indret de Terra Santa on segons la tradició la Verge Maria va viure els seus darrers anys.

Aquesta singular imatge tota ella blanca, va arribar l'1 de maig per avió a Saragossa, per a ser rebuda a la basílica del Pilar i iniciar així un pelegrinatge que l'ha dut per tot el país, per cloure el 12 d'octubre a Madrid. Amb el nom de “Madre Ven”, aquest pelegrinatge marià vol rememorar la visita de la Mare de Déu a l'apòstol Sant Jaume a Saragossa l'any 40, commemorant alhora l'Any Sant Compostel·là.

La seva arribada a la Catedral de Lleida està prevista per a les 3 de la tarda, procedent de Tarragona i Vinaixa, després d'haver fet estada el cap de setmana a Barcelona, on fou acollida a la basílica de la Sagrada Família.

Posteriorment a les 7 de la tarda, la imatge fou trasllada a la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè en la vigília de la seva festa patronal, on a les 8 de la tarda se celebrà l'Eucaristia, seguida del res del Rosari. A les 11 de la nit, la Immaculada sortí de l'església dels Mercedaris, per a ser conduïda en un vehicle fins al Monestir de les Carmelites a la Caparrella, on romangué en la seva església tota la nit, celebrant-se l'adoració nocturna fins a les 8 del matí, quan tingué lloc l'Eucaristia de comiat.

El matí del divendres, la Immaculada serà portada de nou a la Catedral, on a les 7 de la tarda tingué lloc una processó per l'interior de les naus, per cloure a les 8 de la tarda amb la celebració de l'Eucaristia presidida pel bisbe de Lleida Salvador Giménez Valls. La seva sortida fou a les 10 del matí del dissabte 25, quant la imatge fou acomiadada a les portes de la Catedral, continuant el seu pelegrinatge per terres d'Aragó i després d'haver estat dos dies a Lleida.

Trobada de formació sobre la 'Fratelli Tutti' de la Xarxa Sociocaritativa del Bisbat

L'Acadèmia Mariana-Casa de l'Església ha acollit la jornada de formació de la Xarxa d'Entitats Sociocaritatives del Bisbat de Lleida. Joan Carles Nicuesa, delegat episcopal de la Xarxa, va donar la benvinguda als assistents. Mossèn Xavier Navarro va impartir la xerrada 'Aplicacions pràctiques de l'Encíclica *Fratelli Tutti*'.

Navarro va començar dient que el Papa, a l'encíclica, compara la pandèmia amb "una tempesta en la qual s'ha posat de manifest la vulnerabilitat humana". "La gestió de fons és què fem amb la fragilitat humana", va explicar. Navarro, citant al Papa Francesc va destacar que "els homes ens salvem tots junts o no ens salvem". "La diagnosi del Papa denuncia el relativisme actual", va afegir. "Necessitem ser un nosaltres, que habilita la casa comuna", va dir.

El conferenciant va destacar que el Papa recorda que "una part de la humanitat viu en l'opulència i l'altre viu sense drets". Va afegir que "el Papa critica l'homogeneïtzació de la cultura". "Un jove de Nova York, un de Johannesburg i un de Lleida tenen el mateix mòbil", va destacar Navarro.

En aquest sentit, va proposar onze aportacions pràctiques de l'encíclica. Va començar destacant "la necessitat de valorar la cultura de l'altre". "En paraules del Sant Pare hem de lluitar contra el component ideològic de la

globalització”, va dir. El ponent també va proposar “deixar-se atreure pel bé i deixar la seducció del mal”. Va afegir que cal “promoure el bé de les persones i de tota la vida”. El ponent va fer una crida “a la resistència, a no abandonar la solidaritat”.

Una altra de les propostes de Xavier Navarro va ser “tenir clara la igualtat entre éssers humans, independentment del lloc de naixement”. En aquest sentit va reflexionar “sobre la funció social de la propietat”. I va recordar la frase de Sant Gregori quan diu que “cal retornar als pobres allò que és seu”. Navarro va explicar que “el cristianisme és aprendre a renunciar, a renunciar als nostres drets”.

Tot seguit, mossèn Navarro va resumir la postura del cristianisme davant de les migracions en quatre verbs: “acollir, protegir, promoure i integrar”. “El Papa reclama el concepte de plena ciutadania i deixar enrere el concepte de minoria”, va dir.

El ponent va destacar que “la pobresa és cosa de tots, el que passa a Alcarràs, a Alguaire, al Secà de Sant Pere, ens passa a tots”. Va recordar que “el Papa denuncia una falsa hospitalitat, un risc d’obrir-se falsament a l’altre”. A continuació, va introduir el concepte de caritat política i caritat social per “rehabilitar la política, que és una vocació per a buscar el bé comú i no abandonar l’interès per la veritat”. Va recordar que el Papa Francesc a l’encíclica reclama que “a la política també hi ha lloc per estimar amb tendresa”.

Xavier Navarro també va proposar “practicar el diàleg i l’amistat social”. Va destacar que “la vida és l’art de trobament entre persones diverses. I això és l’amor cristià”. “L’amor cristià admet que l’altre sigui com és, l’amor cristià és amor a la diferència”. Va apostar per trobar camins de retrobament i va proposar “parlar públicament de perdó”. Va afegir la necessitat del gust per la memòria, “no oblidar el sofriment que poden causar els homes”. Per acabar Navarro va recalcar que “el Papa Francesc fa a la seva encíclica un elogi dels moviments populars”. Després de la xerrada els participants van fer treball per grups per reflexionar sobre l’encíclica a partir de les propostes de Mossèn Xavier Navarro.

“El concepte sínode és tan antic com la mateixa església”

El Bisbe Salvador va obrir el passat dijous 23 de setembre el cicle de tres xerrades organitzades per l’IREL per reflexionar sobre la sinodalitat en l’Església, que organitza amb motiu del Sínode convocat pel Papa Francesc, amb la conferència ‘La sinodalitat en el Concili Vaticà II’.

El Bisbe Salvador va començar amb una explicació del moment històric de celebració del Concili Vaticà II. “L’Església vivia un moment d’obertura”, en un context marcat “per una crisi de transmissió de la fe, i de distància entre el món social i l’església”.

Va destacar que la intenció dels pares conciliars era “buscar la manera de renovar-se per ser més conformes a l’evangeli”. I va afegir que el concili va posar de manifest que “l’Església no fou convocada per dominar sinó per seduir”. Va afegir la clara aposta per la Pau i la justícia social”.

El Bisbe Salvador va fer una breu explicació del contingut de les resolucions del Concili, les seves quatre constitucions, els nou decrets, les tres declaracions, el discurs d’obertura del Papa Joan XXIII i el discurs final de Pau VI. Va explicar que les conseqüències del Concili han estat interpretades durant anys com una “reforma cultural, social i religiosa. És un esdeveniment en el temps i en l’espai”. En aquest sentit va afegir que “la paraula i el concepte de sinodalitat estan sempre en el cor de tota l’obra del concili”.

En relació amb el concepte sínode va destacar que el “Sínode és tan antic com la mateixa església. L’església i sínode són sinònims”. El prelat va fer un resum dels documents del Concili que parlen sobre comunió i conciliació. Entre d’altres va destacar que la constitució ‘Lumen Gentium’, estableix “la naturalesa i el misteri de l’Església en clau de comunió”. En aquest sentit va afegir que la ‘Christus Dominus’ destaca la rellevància de l’església particular donant molta importància al Consell Presbiteral i al Consell Pastoral.

Va recordar que la constitució ‘Gaudium et spes’ estableix que “el goig i l’esperança del món és el goig i l’esperança de l’Església”. També citant la ‘Gaudium et Spes’ va afegir que “l’Església té molt interès en no viure en una bombolla”, tot recordant la voluntat “d’interpretar els signes dels temps a la llum de l’Evangeli”. “Els catòlics caminem junts, però anem junts amb tota la humanitat”, va dir.

I citant una frase de la ‘Lumen Gentium’ va afegir que “practicar la sinodalitat és la manera de ser sacrament de salvació”. Va recordar altres temes que va abordar el concili com “el ministeri jeràrquic, la col·legialitat i la participació dels laics”.

En relació amb la presa de decisions va recordar la ‘Lumen Gentium’ quan diu que “tota l’Església és subjecte de sinodalitat”. Va afegir que “una església sinodal és una església participativa i corresponsable”. “L’Església treballa per un estil propi de participació i creant estructures que facin visible el camí sinodal. És convidada a reflexionar amb la finalitat de què les decisions siguin conformes a la voluntat de Déu”, va afirmar.

“La nostra diòcesi ha de caminar també en aquesta direcció, cal que la formació de tots els seus membres sigui l'adequada per donar una resposta assenyada als reptes que planteja avui, la nostra societat. Formar-se no sols per adquirir nous coneixements sinó per actuar responsablement en el si de totes les comunitats cristianes”, va cloure.

Obre una nova botiga de Moda Re- de Càritas a l'Eix Comercial de Lleida

Càritas Diocesana de Lleida a través de Troballes Empresa d'Inserció, amplia la presència de la cadena Moda Re- a la Diòcesi de Lleida amb una nova obertura a la ciutat de Lleida el dijous 30 de setembre. El nou comerç de roba i complements de segona mà es troba al carrer Sant Antoni, número 30 i se suma a les dues ja existents a la ciutat. El dissabte 2 d'octubre tindrà lloc una inauguració festiva amb sorpreses per a totes les persones que assisteixin a la botiga al llarg del dia.

El projecte aposta per un espai de consum sostenible reutilitzant béns de segona mà i al mateix temps afavorint la inserció de persones en risc d'exclusió social del territori. A més, els ingressos de l'establiment es destinaran a iniciatives de formació i inclusió laboral de col·lectius vulnerables atesos per Càritas. Moda Re- és una iniciativa empresarial impulsada per Càritas i destinada a la promoció de l'economia social i solidària a través de la reutilització, el reciclatge i la venda de roba usada, amb l'objectiu principal de generar ocupació social i sostenible.

La botiga Moda Re- de Càritas Diocesana de Lleida ha estat creada amb una imatge moderna i actual, que vol trencar amb els estereotips que s'associen a les botigues de segona mà. Actualment en aquest projecte treballen 12 persones en situació de vulnerabilitat i 3 encarregades, seguint els exigents protocols de neteja, desinfecció i control d'accessos implementats després de l'esclat de la Covid-19.

Arran de la crisi sanitària, des de Càritas Diocesana de Lleida volem emfatitzar especialment el valor d'aquests projectes emmarcats en l'economia social i solidària. Una important aposta pel comerç de proximitat i la generació de llocs de treball a partir de processos de recuperació. És moment, com a societat, d'afrontar la reconstrucció social, viure amb consciència social i que aquesta repercuteixi en el consum. La crisi que estem patint ha colpejat durament els col·lectius més vulnerables que atenem. Les persones que compren en Moda Re- ajuden a aquests col·lectius a poder sortir d'aquesta crisi.

Donar a conèixer el projecte tèxtil

El projecte tèxtil de Moda Re- es basa en una economia circular que respecta i té cura les persones i el medi ambient. Ara és més necessari que mai treballar per la conscienciació de la reutilització de la roba. Una de les nostres metes prioritàries en el marc dels Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) de l'Agenda 2030 de Nacions Unides, és el consum i la producció responsable. En aquest sentit, a les nostres plantes treballem seguint un procés de tractament de la roba i complements amb el que vam aconseguir un estalvi d'emissions de CO2 i de m³ d'aigua.

El Consell de Càritas agraeix la tasca de Mn. Carles Sanmartín com a delegat episcopal

El Consell de Càritas Diocesana de Lleida es va celebrar el dissabte 25 de setembre a les instal·lacions de Troballes a Gardeny. De fet, els responsables de Troballes van aprofitar l'ocasió per donar a conèixer la tasca que es fa a l'entitat.

El primer punt de l'ordre del dia va ser el comiat de mossèn Carles Sanmartín com a delegat episcopal de Càritas Diocesana de Lleida. El Bisbe de Lleida, Salvador Giménez, va agrair la tasca de Carles Sanmartín especialment “per la teva dedicació a fer veure al Crist en les persones que pateixen”.

El director de l'entitat, Rafa Allepuz va tenir paraules d'agraïment per la tasca portada a terme per Sanmartín durant 12 anys. Va afegir que “no és un comiat sinó un agraïment per la teva tasca”. Maria José Rosell, secretaria general de Càritas, va destacar que al llarg “dels molts anys de treball, sempre hem tingut voluntat d'entesa”.

Carles Sanmartín va fer memòria dels seus 12 anys com a delegat. Va recordar que la seva vinculació a Càritas va començar l'any 1989 sent mossèn Mateu Freixes responsable de Càritas. També va recordar els temps del Comitè Òscar Romero. Va destacar que es pugui fer el canvi d'una manera normalitzada i va agrair el compromís del nou delegat, Joan Carles Nicuesa, que es va presentar al Consell Diocesà i va reconèixer el repte que suposava per a ell assumir la nova tasca.

El moment de tribut va acabar amb l'entrega a Carles Sanmartín, d'un obsequi artesanal i d'una Bíblia.

Commemoració al cementiri de Lleida del 85 aniversari del martiri del Beat Francesc Castelló

El matí de la festa de Sant Miquel i a l'endemà de la seva festa litúrgica, un grup de lleidatans convocats per la Comissió Pro Beatificació del Beat Francesc, commemoraren el 85 aniversari del seu martiri, ocorregut la matinada del 29 de setembre de 1936 al Cementi de Lleida. El jove químic lleidatà Francesc Castelló Aleu, tenia 22 anys.

S'inicià a les 11 del matí amb la celebració de l'Eucaristia a la capella del mateix Cementiri, commemorant alhora la Jornada dels Màrtirs de Lleida, presidida pel mercedari P. Vicente Zamora i concelebrada pel P. Denis, mercedari; el P. Dion, claretia i Mn. Gerard Soler, vicepostulador de la Causa del Beat Francesc.

En la seva homilia, el P. Vicente Zamora convidà els fidels a viure i manifestar l'herència que ens han tramés el màrtirs amb el seu testimoniatge, sense por i públicament: "Els màrtirs, com el beat Francesc o els màrtirs mercedaris i claretians, eren ungits de Déu i van arribar al martiri no solament per la seva valentia, si no per obra de l'Esperit Sant."

Abans de cloure la celebració, el claretia P. Dion, va homenatjar al Beat claretia Josep Ros, fill d'Artesa de Lleida, pel fet que en aquella mateixa hora a l'església del seu poble natal era beneïda i entronitzada una imatge del màrtir. Ho feu llegint una breu biografia seva, on es feu memòria de la seva tasca missionera durant molts anys a Guinea Equatorial. De retorn a Catalunya visqué a la comunitat claretiana de Cervera, on anà perdent la vista i finalment morí màrtir al Cementiri de Cervera el 18 d'octubre de 1936, a l'edat de 59 anys. Fou un dels 77 companys màrtirs dels claretians de Cervera, beatificat l'any 2017 a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, juntament amb altres 108 màrtirs claretians.

Finalitzada la celebració, tots els assistents van traslladar-se resant alguns misteris del Rosari fins arribar a la Fossa Comuna on reposen les despulles del Beat Francesc Castelló, juntament amb les d'altres 15 màrtirs més, entre ells les del bisbe de Lleida Salvi Huix. Damunt la làpida que els recorda, es feu una ofrena de clavells vermells i es resà l'Àngelus.

Tot seguit i a poca distància, davant la làpida que recorda i commemora els 26 religiosos claretians màrtirs a Lleida beatificats el 21 d'octubre de l'any 2017 a la basílica de la Sagrada Família de Barcelona, va fer-se també una ofrena de flors. En aquest indret el claretia P. Dion, llegí la carta d'un d'aquets màrtirs, el P. Josep Morell d'Albesa, que va escriure als seu pares abans d'anar al martiri: "...no us entristiu pel meu destí, que és gloriósíssim

com és donar la sang per Jesucrist. Alegreu-vos-en! Que ja podeu comptar un fill vostre màrtir. Adéu-siau... i fins al cel!”.

El cant del Virolai, recordant la devoció dels màrtirs a la Patrona de Catalunya la Mare de Déu de Montserrat, posà cloenda a un matí d'homenatge als Màrtirs de Lleida, en el lloc on van rebre martiri i en la fossa comuna on reposen les seves despulles, que en paraules del claretià P. Josep Villarrubias “és un gran reliquiari”.

Jordi Curcó

“El Senyor ens envia a tots a què anunciem la seva obra”

La Catedral de Lleida va acollir el dijous 30 de setembre la celebració de l'Enviament dels agents de pastoral del curs 2021/2022. Després del cant inicial, mossèn Víctor Martínez, delegat de Formació del Bisbat, va recordar que “persones concretes que estan entre nosaltres responen a la crida de Déu”. Més tard s'han llegit tres textos Bíblics, d'Isaïes, del Gènesis i dels Evangelis, que recorden la crida de Déu a persones com Moisès o Sant Pere.

A continuació, una mestra, un voluntari de Càritas Diocesana de Lleida i una catequista van donar testimoni de la seva tasca. Anna, mestra del col·legi Episcopal va destacar que “només sóc una mestra i el Senyor ens necessita”. Rafael, voluntari de Càritas, que “és difícil defallir quan tens la fermesa dels companys”. Carme, catequista de la parròquia de Sant Agustí de la Bordeta, va dir que la seva tasca “és la resposta a la crida del Senyor”.

El Bisbe Salvador va agrair als assistents “la vostra tasca durant tot l'any”. Va tenir unes paraules d'especial agraïment al Bisbe emèrit Joan Piris per la tasca que fa entre nosaltres des de fa un temps. “La seva experiència i el seu tarannà segur que ens ajuden”, va dir. A més, li va donar la benvinguda “a la que és casa seva”.

El prelat va destacar que “el Senyor ens envia a tots, perquè anunciem la seva obra”. En aquest sentit va recordar que “cadascú té la seva responsabilitat a l'Església”. “És important que el pastor estigui davant del ramat i ningú es quedi enrere”, va dir. “Li demanem al Senyor que no ens cansem mai de seguir-te”. Va explicar que “enguany estem enviats a col·laborar amb el Sínode per a l'any 2023”. Per cloure va apostar per “una església més missionera, més atenta als signes dels temps i més samaritana”.

A continuació, el Bisbe i els participants van reproduir el diàleg de l'enviament. En ell, el Bisbe ha donat gràcies al Senyor per aquests coo-

peradors nostres i demanem que davalli damunt d'ells la gràcia de l'Esperit Sant, que necessiten per exercir aquest servei en l'Església". L'acte ha acabat amb el cant final.

L'Acadèmia Mariana celebra la Festa de la Verge Blanca, patrona de Lleida

La celebració de la festa de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, s'ha iniciat amb una eucaristia a l'Oratori de l'Acadèmia Mariana presidida pel bisbe emèrit Joan Piris concelebrant amb mossèn Gerard Soler. En l'homilia, el bisbe ha comentat la Paraula de Déu proclamada, destacant que Maria no viu del passat del pecat original, sinó que mira el futur com una gran promesa de vida: "Maria és la dona del dia vuitè, quan comença la vida definitiva" una vida que ens obre a nosaltres gràcies a la qualitat de la seva fe, personificada d'una manera extraordinària i demostrada en les dificultats que va passar.

El bisbe ha valorat com Maria es va arriscar en l'Anunciació recordant que "Déu ens ha obert un horitzó d'esperança amb la seva mort i resurrecció però la nostra fe està fonamentada en fets, que van precedits per l'acte de fe de Maria". Per això ens ha animat, per intercessió de Maria la nostra mare, a "transmetre aquest fet a les noves generacions amb una fe purificada, com a Església i no només com a cristians devots, perquè som la imatge pública del Crist."

El bisbe Joan també ha fet memòria dels germans traspassats per la pandèmia i dels que pateixen a causa de l'erupció del volcà a l'illa de La Palma. Mossèn Gerard ha recordat que els orígens de l'Acadèmia Mariana, fundada per mossèn Josep Maria Escolà, van girar al voltant del flagell de la pesta bubònica i com la intercessió de Maria implorada pels lleidatans va alliberar la nostra ciutat d'aquest mal. En aquest sentit, el capellà de l'Oratori ha recordat la història del cor de plata que llueix la imatge de la patrona com l'origen d'aquesta advocació tan estimada com poc coneguda, fins i tot, pels propis lleidatans.

La celebració solemnitzada per la Coral Estel dirigida per Gemma Maria Naranjo ha acabat amb la interpretació dels Goigs a la Verge Blanca de l'Acadèmia a la que també s'hi han unit el director Joan Viñas i membres de la Junta de l'Acadèmia Mariana i els nombrosos feligresos que han assistit a la celebració que també s'ha pogut seguir a través del **canal youtube de l'Oratori**.

Festa de Sant Francesc d'Assís, patró dels pessebristes

L'Agrupació llerdenca de Pessebristes va celebrar el 4 d'octubre la festa del seu patró Sant Francesc d'Assís. Ho va fer com ja és costum, sumant-se a la Missa que en honor del fundador van celebrar els franciscans de Lleida “el frarets”, al santuari de Sant Antoni de Pàdua. L'Eucaristia fou presidida pel guardià del convent de Lleida P. Joaquim Recasens, concelebrada pel P. Francesc Vilà i assistida en el seu ministeri diaconal per fra Genís

En la seva homilia el P. Joaquim Recasens va referir-se a la figura de Sant Francesc d'Assís, tan relacionada amb l'ecologisme i el respecte per la natura, com obra de Déu: “Cal ser respectuosos amb la natura, com a obra de la Creació de Déu. Francesc ho fou fins l'extrem”. En aquest sentit el P. Recasens cità l'encíclica del Papa Francesc “Laudato si”, sobre la cura de la casa de tots, inspirada en el càntic de les criatures de Sant Francesc.

En el moment de l'ofertori, el president d'honor de l'Agrupació Àngel Leon, acompanyat pel vicepresident José A. Ferrer, van fer ofrena d'un ram de flors i d'un ciri que van dipositar als peus de la imatge del Patró Sant Francesc. Tanmateix, abans de cloure la celebració, el president Jordi Curcó feu una breu intervenció per tal de significar la festa, destacant que amb ella els pessebristes lleidatans iniciaven el curs: “Que ens ha de dur fins a la celebració del Nadal que ja s'apropa. Un Nadal que enguany volem tornar a viure amb la normalitat que la pandèmia ens havia segrestat. Un Nadal amb més pessebres que mai, amb més esperança que mai i com s'ha demanat en la pregària dels fidels: volem ser amb els nostres pessebres instruments de Pau i Bé, a l'estil de Sant Francesc”.

Pregària Interreligiosa per la Pau

El dilluns 4 d'octubre, vam celebrar a l'Auditori Enric Granados, com cada any en el mateix dia de Sant Francesc, la Pregària Interreligiosa per la Pau. Aquest grup que ens reunim cada mes des de fa molts anys, surt al carrer per compartir la pregària per la tan necessària Pau en el món i sobretot en els nostres cors.

Aquest any, no ha estat un compartir informació dels nostres grups religiosos, ni tampoc oracions de frases fetes, sinó un pregar de tu a tu directe, deixant brollar del cor de cada representant religiós aquelles paraules que anaven dirigides a cadascú dels que, asseguts a les butaques, tenia l'esperit també adreçat cap a ell.

Entre un grup i altre i per no perdre el recolliment, un “mantra” cantat d’una manera molt suau i dolça pels components de la Coral Estel, ens ajudava a meditar.

Un altre any i malgrat la pandèmia hem arribat al poble per demostrar que la Pau l’hem de conquerir dia a dia sabent que no hi ha camí per la Pau, la Pau és el camí.

Francesca Agustí Farreny

Taula rodona sobre el document de voluntats anticipades

L’Acadèmia Mariana va acollir el dijous 7 d’octubre una taula rodona sobre el ‘Testament Vital’. Hi van participar el Bisbe Salvador, el vicari general, mossèn Lluís Sallán, el delegat de Pastoral de la Salut, Dr. Jacint Cabau i el delegat de Família i Vida, Emili Reimat.

El Bisbe Salvador va lamentar que segons la recentment aprovada legislació sobre l’eutanàsia “a un sanitari se l’obliga, per llei, a què posi fi a la vida d’una persona que està al final de la vida”. “Nosaltres des de l’Església sempre diem que no és possible això”. “Déu és el que dóna la vida i és el que permet que acabi en un moment determinat”, va dir.

El Bisbe Salvador va posar com a exemple a Sant Joan Pau II. Va afegir “que no defensem l’acarnissament terapèutic, però això no permet a ningú a acabar la vida de la persona”. “Hi ha un corrent ideològic que defensa que la vida i el cos són de l’home, això pels cristians és inacceptable”. “La nostra vida és nostra per fer el bé, no per decidir trencar-la quan vulguem i despreocupar-nos de la concepció de la vida i de la mort”. El Bisbe va destacar que “l’Església s’oposa a aquesta llei i diu que és injusta”. “Una llei injusta és aquella que ens obliga a fer el contrari del que creiem”. El prelat va afegir la qüestió de l’objecció de consciència dels sanitaris. “Els metges es fan metges per curar ferides”.

El vicari general, mossèn Lluís Sallán, va començar la seva intervenció aclarint que en comptes de testament vital hauríem de parlar de “voluntats anticipades” o d’“instruccions prèvies”. Mossèn Sallán va destacar que l’evolució de la medicina ha permès que no hi hagi “malalts incuïdables, sí incurables, però no incuïdables”. El vicari va reflexionar sobre el concepte “d’autonomia del pacient”. “És recomanable, que en base a aquesta autonomia del pacient, que jo posi la meva confiança en les persones, que sé que garanteixin efectivament, que les meves voluntats seran respectades”.

En aquest sentit va proposar “buscar una persona que tindrà la missió de tutelar que el sistema sanitari faci el que jo he deixat dit”. Però va deixar clar que “l'autonomia del pacient” no és l'únic criteri. “Identificar autonomia amb dignitat és un reduccionisme”, va dir. Per acabar va destacar que es tracta d'un document lliure, sense pressions ni condicionants; és un document on la persona diu com entén la vida i deixa la consciència tranquil·la als familiars”.

A continuació, el doctor Jacint Cabau, delegat de Pastoral de la Salut del Bisbat va explicar en què consisteix la declaració de voluntats anticipades. Cabau va definir el document com “l'expressió escrita de la voluntat d'un pacient sobre els tractaments mèdics que desitja rebre o no està disposat a acceptar”. El delegat de Salut va aclarir que l'Església proposa el seu model que rebutja frontalment l'eutanàsia i el suïcidi mèdicament assistit. Va aclarir que per signar el document cal ser major d'edat, entendre el text i les conseqüències de la decisió i estar en plena possessió de les facultats mentals”. Va aclarir que es pot presentar a l'hospital, servei d'atenció a l'usuari o al Centre d'atenció primària o treballadora social. També es pot fer davant de notari i en aquest cas té un cost de 80 euros.

Per acabar el doctor Emili Reimat, delegat de Família i Vida, va explicar el contingut del document que proposa l'Església com a document de voluntats anticipades. Entre altres conceptes, el text destaca que el pacient “demana que aquesta declaració sigui considerada assumida de manera conscient, responsable i lliure, i que sigui respectada com a document d'instruccions prèvies, testament vital, voluntats anticipades o document equivalent legalment reconegut”. El text deixa clar que “si arribo a patir una malaltia greu incurable o a sofrir un patiment greu, crònic i impossibilitant o qualsevol altra situació crítica, em siguin administrades les cures bàsiques i els tractaments adequats per pal·liar el dolor i el sofriment”. I afegeix que “no se m'apliqui la prestació d'ajuda a morir en cap de les seves formes, sigui l'eutanàsia o el suïcidi mèdicament assistit”. Reimat va explicar que el document s'ha de presentar amb tres testimonis.

Per acabar la taula rodona el Bisbe Salvador va agrair la presència, tant dels assistents presencials com els que van seguir l'acte per via telemàtica.

El vídeo íntegre de la taula rodona és pot veure al següent enllaç: <https://youtu.be/xklobxOD4Po>

“La sinodalitat és caminar junts, incloent-hi, com ens diu el Papa, als descartats”

El Pare Eduardo Sanz va impartir el passat 5 d'octubre la lliçó inaugural de Càritas Diocesana de Lleida amb el títol “Càritas, motor de sinodalitat”. Sanz va començar explicant que és la sinodalitat “és que el Senyor compta amb nosaltres, amb cadascú de nosaltres. Això és un gran do, però també una gran responsabilitat”. “Hem d'escoltar-nos els uns als altres, tant els que estem treballant junts com els que estan a fora de l'església”, va dir.

Sanz va destacar que el ‘vademècum’ redactat per preparar el sínode especifica que “l'objectiu és que tot el Poble de Déu escolti, allò que l'Esperit Sant diu a l'Església”. En una primera fase diocesana, el procés ha de ser “senzill, accessible i acollidor”. “Es tracta d'escoltar al nombre més gran de persones possibles, per escoltar la veu viva de tot el Poble de Déu”.

Sanz va insistir en el fet que les tres dimensions del Sínode són “comunió, participació i missió”. Va recordar que “Església significa poble de Déu en camí”, i va recalcar que això vol dir que “ningú se salva sol”. “La sinodalitat és caminar junts, incloent-hi, com diu el Papa, als descartats”.

Va afegir que “el nostre Déu és un ésser que és plenitud en comunitat”. “Un ésser humà necessita de la comunitat per ser”. Sanz va dir que “el que pensa només a salvar-se es perd i que una persona com més s'aïlla, més s'autodestruïx”. Va continuar explicant que “el cristianisme es basa a dir que tots som fills de Déu”. Va fer una breu reflexió bíblica sobre la interpretació que els hebreus feien de ser el poble escollit. “Alguns pensàvem que eren el poble escollit, com els fariseus, i d'altres que eren els elegits per una missió”.

A continuació, Eduardo Sanz va recalcar que “el Papa Francesc prefereix una església, ferida, en sortida, que una església autoreferencial”. En aquest sentit va alabar la tasca de Càritas amb 85.000 voluntaris. “Càritas és la institució que més escolta, la que més promou la interacció i la participació de totes les persones”. Va acabar dient que “Càritas és un exemple de sinodalitat, d'escolta entre els col·laboradors”.

El vídeo íntegre de la lliçó inaugural es pot veure al següent enllaç: <https://youtu.be/t26c8HeUZ2o>

Pregària per la cura de la terra a l'UPA Pilar-Magdalena

Cada any, a partir de l'1 de setembre en el marc d'una campanya internacional es duen a terme activitats per commemorar el temps de la

Creació. Aquesta celebració s'acaba el dia 4 d'octubre recordant a Sant Francesc d'Assís, patró de l'ecologia.

Aquest any, per primera vegada, la Unitat Pastoral Pilar-Magdalena, es va sumar a l'esdeveniment. En efecte, el passat diumenge 3 d'octubre, el grup de joves de Jesús de l'UPA i el Cor de Joves, vam organitzar una vetlla de pregària amb l'objectiu de despertar la consciència de la nostra Unitat Pastoral sobre el medi ambient.

I és que hem de cuidar la nostra casa comuna que és la Terra. Per aquest motiu el lema d'aquest any ha estat "Una casa per a tothom, renovant 'l'oikos' de Déu". El símbol ha estat la botiga d'Abraham que representa el compromís de salvaguardar un lloc per a tots els que compartim la nostra casa comuna.

El grup de Joves de Jesús de l'UPA es va reunir diverses vegades per preparar la vigília. Entre els moments importants de la pregària, podem destacar la benvinguda donada per Mn. Carles Sanmartín Sisó, rector de l'UPA, lectura del salm i de les oracions d'intercessió relacionades amb el missatge que volíem transmetre. A més, el grup va comptar amb la presència i participació de l'animadora Gemma Naranjo i del Cor Jove de la unitat per acompanyar-nos durant la cerimònia.

Recordem que aquesta pregària és només el principi perquè comptem fer altres accions per contribuir a la cura de la creació.

Stella Njike Yoba

María José Torres

Font: Pàgina web de l'UPA Pilar-Magdalena

“La manera de viure la fraternitat hauria de ser estimant l'altre com a tu mateix”

El director de Càritas Diocesana de Lleida, Rafael Allepuz, va impartir la primera conferència del cicle sobre 'La fraternitat' que va obrir el curs 2021/2022 de l'IREL, el dijous 14 d'octubre al Saló Víctor Siurana de la UdL.

Allepuz va començar donant la seva definició de fraternitat. “La fraternitat existeix quan hi ha una unió entre persones que consideres germanes perquè hi ha un nexa en comú”. “Aquest nexa pels cristians és la fe”, va afirmar. “Aquest nexa ens iguala a tots. Aquesta unió fraterna no és la suma d'individualitats sinó que ens fa ser un cos comú”, va dir.

A continuació, va recordar una reflexió de Teresa Forcades sobre el capitalisme. Citant a la religiosa va dir que “se’ns fa entendre que la llibertat de cadascú, acaba on comença la llibertat de l’altre i això ens individualitza i ens converteix en rivals entre nosaltres”. Va aclarir que “la plena llibertat individual és la plena llibertat comunitària. Viure en fraternitat és viure en diversitat”. Allepuz va destacar que la dificultat “és viure la fraternitat quan hi ha desigualtat”.

El director de Càritas Diocesana de Lleida va citar el quadern de Cristianisme i Justícia ‘Fer-se càrrec, carregar i encarregar-se de la realitat’ de José Laguna, per fer una aproximació a la paràbola del Bon Samarità.

Allepuz va destacar que el primer que hem de fer és fer-nos càrrec de la realitat. “A la paràbola el sacerdot passa llarg i el samarità s’atura, nosaltres ens hem de preguntar com ens fem càrrec de la realitat”. Va afirmar que ens afecten tres elements: “la subjectivitat, la influència i la inseguretat”. En relació amb la subjectivitat va destacar que “és fàcil que des d’una situació de privilegi no veiem als que estan al nostre costat”. Per altra banda, va afegir que “ens influeixen constantment, i aquesta influència ens acomoda”. En aquest sentit, Allepuz va fer una crítica als mitjans de comunicació. “La nostra interpretació de la realitat està condicionada per qui ens explica les coses”. Per acabar aquest apartat va destacar que “ens sentim insegurs, perquè de privilegiats podem passar a perdre-ho tot”. “La pandèmia ens ha demostrat que som febles”.

Segons Allepuz després de “fer-nos càrrec de la realitat cal carregar-nos de la realitat”. “A la paràbola se’ns diu que el samarità es va compadir”. “No hem de confondre la compassió amb la llàstima. Compassió vol dir comprendre el que està passant i atansar-se”. “Plànyer no és el mateix que compadir. Som molt poc compassius, molt planyívols i manifestem molta llàstima davant la debilitat d’altres persones”. Allepuz va apostar per identificar a les víctimes. “Ho podem fer de manera directa o des de la distància amb els nostres comportaments i actituds del dia a dia perquè el que fem cada dia té la seva repercussió en la vida de moltes persones”.

“Estem en un model de desenvolupament que és econòmic, social i cultural, on tots hi som, és a dir, que si el resultat són les desigualtats alguna cosa fem tots”. Allepuz va destacar que “si Jesús fes ara la paràbola del bon samarità, tindria moltes víctimes a triar”. El director de Càritas va posar com a exemple la població immigrant “que marxa de països amb economies poc desenvolupades”. Va destacar que “el 80% del comerç mundial es concentra en 36 països”. Allepuz va criticar la despesa en armament dels bancs i es va preguntar “si ja preguntem als bancs que fan amb els nostres diners”. Un altre dels col·lectius és la població pobre. Va afegir que

“a casa nostra ningú mor de gana per la feina d’entitats, com el Banc dels Aliments, Arrels o de Càritas”. Allepuz també va incloure en aquest apartat de possibles víctimes de la paràbola al ‘precarietat’, que va definir com a “persones que tot i tenir un treball són pobres”. I va posar com a exemple d’aquest col·lectiu als ‘riders’.

A la darrera part de la conferència, va abordar com “encarregar-nos de la realitat”. Va suggerir seguir les pautes que marquen el model d’acció Social de Càritas i el Quadern de Cristianisme i Justícia ‘Noves militàncies, per a temps nous’.

Allepuz va proposar quatre eixos: “situar-nos en el lloc de la víctima, del perdedor; comprendre la realitat que estem veient; interessar-nos perquè és el que necessiten exactament aquelles persones i disposar d’espai de silenci, com poden ser els grups de revisió de vida”.

“Tenim moltes esferes en què nosaltres actuem i prenem decisions i podem fer moltes coses. La finalitat és portar a terme aquesta fraternitat”. “Hem de ser conscients que hi ha gent que estem en situació de privilegi i hi ha gent que està en situació de desavantatge, difícilment es pot viure una fraternitat entre desiguals”, va dir.

Per acabar, va recordar allò que diu Jesús al mestre de la llei quan li pregunta què ha de fer per posseir la vida eterna: “estima al Senyor amb tot el cor i estima als altres com a tu mateix”. Allepuz va cloure dient que “el que no vulguis per a tu, tampoc ho vulguis per als altres. Aquest hauria de ser el veritable nexa d’unió dels que ens considerem germans, que seria la manera de viure la fraternitat”.

L’acte d’inici de curs de l’IREL va acabar amb els parlaments del rector de l’Ateneu Sant Pacià, Mn. Armand Puig, el vicerector de la UdL, Joan Josep Busqueta i el Bisbe de Lleida, Salvador Giménez.

Podeu veure el vídeo sencer al següent enllaç: https://youtu.be/fpeXsBII_DE

“No tingueu por d’anunciar el Crist, no tingueu por de fer transparent i coherent la nostra Església”

El Bisbe Salvador ha presidit, el diumenge 17 d’octubre, la cerimònia d’obertura de la fase diocesana del Sínode amb una missa a la Catedral de Lleida. A la cerimònia, amb una notable presència de fidels, el prelat ha estat acompanyat d’una nodrida representació del presbiteri diocesà i del Bisbe emèrit, Joan.

El Bisbe Salvador ha instat als fidels a participar en el Sínode “amb llibertat, escoltar amb fidelitat i actuar amb claredat per una església sinodal”. En aquest sentit ha destacat “la importància de la comunió, la participació i la missió”. “Alegreu-vos de formar part d’una Església universal. Hem d’alegrar-nos de totes les persones que volen servir al Crist”, ha dit. En la mateixa línia, ha demanat als fidels que “no tingueu por de participar en les tasques del Sínode”. “No tingueu por d’anunciar al Crist, no tingueu por de fer transparent i coherent la nostra església”.

El Bisbe Salvador ha donat la benvinguda als assistents i ha expressat la seva alegria per la trobada. “Tots som convidats a participar i pregar pel Sínode”. Ha apostat per crear “una comunitat acollidora i evangelitzadora”. El bisbe ha destacat que tenim sobre la taula dos signes: “la presència real del Crist i la presència de la comunitat cristiana”. “La nostra és una comunitat que aprèn i escolta de la paraula de Déu”, ha dit.

En relació amb les lectures d’aquest diumenge, el prelat ha explicat que en el salm dèiem que tenim posada l’esperança en el Senyor i així ha de començar el nostre procés sinodal. “La gràcia de Déu ens transforma en ciutadans al servei dels altres”. El prelat ha destacat que “no ha vingut el Fill de l’home a fer-se servir sinó a servir als altres”. Ha afegit que “el nostre objectiu és servir als altres, sortir de nosaltres mateixos per servir als altres”.

Aquest cap de setmana ha començat a totes les diòcesis del món la fase diocesana, una setmana després de l’obertura a Roma d’aquest camí sinodal, a càrrec del Sant Pare.

L’octubre de 2023 se celebrarà al Vaticà la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes, titulada ‘Per una Església sinodal: comunió, participació i missió’. Aquesta fase preparatòria vol ser una eina per a animar aquesta primera fase d’escolta i consulta del Poble de Déu a les Esglésies particulars, que conclourà a l’abril de 2022.

Abans de la cerimònia, el Bisbe Salvador ha beneït la restauració del pas de Setmana Santa de ‘El calvari’ que es troba a la Catedral de Lleida. El retaule, obra de Modest Gené, ha estat restaurat per José Antonio Ferrer i Lluís Capdevila. A l’acte hi han assistit les filles de l’autor.

“La sinodalitat no és un simple procés, és la forma en què viu l’església”

La historiadora Núria-Montserrat Farré va impartir el dijous 21 d’octubre una conferència dintre del cicle sobre la sinodalitat que organitza l’IREL. Núria-Montserrat va explicar que “l’origen d’un sínode era discernir

davant d'un problema". "La convocatòria d'una assemblea és una pràctica habitual en el si de l'Església", va dir. Farré va destacar que sínode significa etimològicament "un camí recorregut junts". Al llarg de la història els sínodes han estat emprats per discernir la voluntat de Déu, partint de la premissa de què la col·lectivitat dels cristians no es pot equivocar".

Farré va recordar que el primer concili de la història, va ser el Concili Apostòlic de Jerusalem (any 50 d.c.). Va afegir que "la sinodalitat no és un simple procés, és la forma en què viu l'església".

La ponent es va referir a l'Església primitiva per deixar clara l'aposta per la sinodalitat ja des dels inicis de la comunitat cristiana. Va posar com a exemple les posicions de Sant Ignasi d'Antioquia, de Cebrià de Cartago i de Joan Crisòstom. Citant aquest últim, Farré, va destacar, que "Església és caminar junts". I va aclarir que ja en "aquella església primitiva es porten a terme múltiples reunions de bisbes, seguint l'estil del Senat romà". La conferenciant va explicar que l'església del primer mil·lenni "és una església policèntrica on el poder es concentra en la pentarquia que formen Roma, Alexandria, Antioquia, Constantinoble i Jerusalem".

"Ja al segle IV es conformen les províncies eclesiàstiques, presidides per un metropolità". Farré va destacar que al 325 se celebra el Concili de Nicea que demana que se celebrin concilis provincials dues vegades a l'any i que els bisbes d'una província escullin als nous bisbes. "Els Concilis provincials són responsables de les decisions estratègiques, decideixen sobre temes morals i són instància d'apel·lació".

Amb el pas del temps, segons Farré, el món occidental se sentia allunyat de l'Església oriental. "Després de la invasió dels bàrbars a Occident els concilis havien estat nacionals". En un principi, segons la ponent, els preveres vivien al voltant del seu Bisbe, però durant el segle VI la comunicació dels preveres amb el Bisbe es fa més difícil".

El segon mil·lenni, segons Farré, estarà marcat pel creixement de l'autoritat Papal, l'entronització de Carlemany i la ruptura amb l'Església oriental. La ponent va explicar que és en aquesta època quan apareixen els cardenals. "Els cardenals comencen a compartir funcions amb els bisbes i comencen a ser vistos com a part del Pontificat". Farré va destacar que en aquest moment "s'abandona el concepte de comunió, pel de jerarquia".

Malgrat això, la ponent va recalcar que els ordes religiosos sempre han estat més sinodals. En aquest sentit va destacar l'aparició dels ordes mendicants als segles XII i XIII. Núria-Montserrat Farré va explicar que al segle XV els concilis són per tractar la pau entre les nacions cristianes.

De fet, la crisi d'Avinyó, amb candidats al pontificat, es resoldrà amb el Concili de Constança (1414-1418). Com va explicar Farré, un altre concili,

el de Trento, 1545-1563, va donar resposta a la Reforma luterana i donar impuls a la celebració de concilis provincials i diocesans.

Fent un salt en el temps Farré va explicar que “ja a mitjans del segle XIX, es va convocar el Concili Vaticà I (1869-1870) que establirà la infal·libilitat del Papa”. “Es tracta d’un concili de l’Església romana, és a dir de Bisbes”. Finalment, la ponent va fer un breu apunt del Concili Vaticà II (1962-65). En aquest sentit, va destacar que amb el Vaticà II l’Església recupera la sinodalitat amb la rellevància de les esglésies particulars, la creació de conferències episcopals nacionals i dels consells pastorals.

Farré va destacar l’aposta per la sinodalitat del Papa Francesc, amb encíclics dedicades als joves o al medi ambient. Va afegir que la sinodalitat es demostra amb la “permeabilitat entre les estructures eclesials i les realitats polítiques del moment”. Per cloure va recalcar que “la sinodalitat està vinculada a la recerca de respostes davant dels desafiaments pastorals”.

Les entitats socials que treballen amb persones sense llar a Lleida denuncien el laberint burocràtic i digital que pateix el col·lectiu

Arrels Sant Ignasi, Càritas Diocesana de Lleida, Fundació Jericó, Les Llars del Seminari i Sant Joan de Déu Terres de Lleida han sortit al carrer, avui dijous dia 28 d’octubre, a la plaça la Paeria de Lleida per denunciar el laberint burocràtic i digital que pateixen les persones sense llar. Al final s’ha llegit el manifest d’enguany. Més d’un centenar de persones han participat en la iniciativa entre vianants, equip tècnic, amics i amigues, voluntariat i les persones que pateixen una situació de manca d’habitatge.

La directora d’Arrels Sant Ignasi, Rosa Majoral afirma que *“La pandèmia ha agreujat l’esquerda digital que ja patien les persones sense sostre i per aquest motiu, se’ls hi ofereix des de l’entitat un suport per a què puguin accedir a realitzar aquests tràmits online, a banda de l’acompanyament emocional i afectiu que també necessiten i que massa sovint l’Administració no garanteix suficientment”*.

Sense sortida? Perduts en un sistema de protecció social que no protegeix era el lema d’aquest any que vol posar l’èmfasi en aspectes com els sistemes de cures i de protecció actuals que no estan essent ni suficients ni adequats per a sostenir les persones més vulnerables. D’aquesta manera, es posa el focus al laberint d’obstacles en què es troben moltes persones que viuen dins un sistema de protecció que no protegeix.

En aquest sentit, des de les entitats s'avisava que no podem obviar l'impacte negatiu que la pandèmia de la Covid-19 ha tingut amb les persones que pateixen més exclusió. A la precària situació que ja hi havia abans de la pandèmia, ara s'hi sumen les crisis amb plural: la sanitària, econòmica, laboral, social, digital, de relacions... que ha provocat la Covid 19 i que ha generat situacions d'una gran desprotecció social, personal, afectiva i emocional. Per aquest motiu, la pandèmia ha posat de manifest la importància i consciència de tenir una casa i de tenir una llar. I en aquest context, les persones en situació de sense sostre han passat de ser invisibles a ser molt visibles al carrer, esdevenint un grup especialment molt vulnerable durant aquesta crisi i també, en la posterior estratègia de vacunació.

Hi ha 40.000 persones sense llar a Espanya i Arrels Sant Ignasi ha acollit 886 persones en situació de sense llar de les quals 81 sense sostre i 142 sense habitatge; xifra que ha augmentat, 40 persones més respecte l'any anterior en el mateix moment. Això, vol dir que hi ha més persones que viuen en institucions o allotjaments temporals (centres d'acollida, albergs, refugis, presons, hospitals...). També estem vivint un augment de joves entre 18 i 22 anys en situació de carrer, segons les entitats socials participants d'aquesta campanya.

Les entitats remarquen que el virus ha posat de manifest que tothom som vulnerables i ara, més que mai, necessitem bastir una societat que passi dels petits "jo" a una societat del "nosaltres", que tingui cura de totes i tots.

Video de l'acte: <https://youtu.be/sP4IE9-CLhE>

És un plaer poder compartir el goig que m'envaeix amb totes i tots vosaltres!

La religiosa Càrol García ens explica en primera persona com va viure la seva Professió Religiosa que va tenir lloc el passat 24 d'octubre a Almacelles.

Quan vaig entendre que el Senyor em cridava per entregar-me a Ell a finals dels anys 90 i així poder formar part de les meves Germanes Missioneres de Nostra Senyora d'Àfrica (Germanes Blanques), eren dos els motius essencials pels que vaig escollir-les: el primer, perquè vivien en comunitats internacionals i, el segon, perquè apostaven i treballaven amb una gran passió, el diàleg interreligiós.

Tot allò que anhelava no va ser possible, doncs els meus plans van ensorrar-se a causa d'una greu malaltia, unes setmanes abans de proclamar

la meva Professi6 Religiosa a Nairobi (K8nia). Encara avui quan ho recordo, escolto al meu cor aquelles paraules del profeta Isaies que diuen: “*Les meves intencions no s6n les vostres, i els vostres camins, no s6n els meus*” (Is. 55, 8). Tot i que no va ser f6cil comprendre-les en el seu moment, ha estat Ell, el mateix Senyor, el que ha fet possible que les hagi anant acceptant i discernint. I, per aquest motiu, tot i estant allunyada de les meves Germanes, d’Àfrica i no vivint en comunitat, vaig entendre de nou que em seguia cridant com va fer-ho anys enrere. Avui la meva sincera entrega 6s molt diferent a la somiada; tanmateix, quina gran joia haver estat acceptada, despr6s de la meva petici6 al Consell General de Roma de la meva f6milia religiosa... Finalment, he pogut manifestar la meva Promesa religiosa i els meus vots, per pert6nyer a aquesta, per sempre!

La meva situaci6, el meu escenari, la realitat... han canviat i tot 6s molt diferent, tot i que, el bon D6u, segueix sent el mateix. I, aferrada en un ambient en el que abunda una gran i variada riquesa cultural, compromesa a seguir compartint el missatge de l’Evangeli, sento que cadascuna de les meves Germanes, m’acompanyen en aquesta, “la meva comunitat internacional”: el lloc on avui, realitzo la meva tasca pastoral en la meva parr6quia i en el meu estimat poble. Quina barreja tan entranyable de tradicions, costums, religions... I, quina oportunitat per a donar testimoni i poder abraçar-nos musulmans i cristians, com a veritables germanes i germans!

Sense cap dubte, dono moltes gr6cies a D6u, doncs aquells dos motius essencials pels que vaig escollir la f6milia religiosa de les Germanes Blanques i que us compartia a l’inici, segueixen vius i no han canviat en absolut. Si-guem on siguem i independentment de com estem, Ell confia en cadascuna i cadasc6 de nosaltres, doncs tot all6 que ha creat, 6s terra de missi6.

Tenint sempre presents les seves Constitucions i el seu carisma, el diumenge dia 24 d’octubre, em vaig comprometre a la vida activa, nom6s quan la salut m’ho permeti i, tamb6 i per sempre, a estar com mai en comuni6 i molt a prop de cadascuna de les meves Germanes, sent una m6s d’elles. Vaig manifestar p6blicament que Àfrica, avui, est6 present en molts racons del m6n i, per aquest motiu vaig abandonar-me al Senyor, per a servir a totes i tots aquells pels qui Jes6s va sentir una gran predilecci6. Vaig entregar-me, principalment, a les necessitats que m’envolten. Cada dia que passa 6s una preuada oportunitat per aprendre i sentir coses noves i, 6s aix6, com he compr6s el do tan gran de la preg6ria i tot el que aquesta pot fer possible mitjançant l’Esperit del Senyor, especialment, en els meus moments d’extrema feblesa. Ha estat aix6 com he concebut all6 que tant ignorava: el significat d’aquelles persones consagrades que 6nicament pregant, en silenci i allunyades del m6n, sostenen el Regne de D6u i a la

Mare Església. Per aquest motiu, sempre m'he sentit Germana Blanca: en els moments que em puc permetre alguna activitat, però potser encara més, quan forçosament em trobo lluitant en el llit de l'hospital, reposant a la meva llar o en la meva cadira.

És el mateix Esperit que acompanyà Jesús tota la seva vida, el que m'ha empès per estar en completa i profunda sintonia amb el seu Pare. En les situacions en les que m'he sentit més vulnerable i només la presència de Déu m'asserrenava i donava sentit a tot el que visc, ha estat quan Ell, el Senyor, ha vingut a trobar-me per revelar-me que és així com em desitja: unida a Ell a través de l'Eucaristia i en plena comunió amb la missió i amb les meves Germanes: la mateixa comunió per la que el nostre fundador Charles Lavigerie i la primera Superiora General Marie-Salomé, van entregar-se sense límits a l'amor de Déu i al seu missatge de salvació.

Com fins ara i, avui com a Germana Missionera de Nostra Senyora d'Àfrica, m'apassiona la catequesi d'infants i d'adults; el poder realitzar la Celebració de la Paraula; visitar als malalts a les seves llars, a les Residències i recordar-los-hi que són part de la nostra comunitat parroquial i de la nostra vida; alegrar-me i participar de la il·lusió contagiosa dels més joves; acollir a moltes germanes i germans nostres que arriben cercant esperança; escoltar a persones que necessiten alliberar-se d'aquella amargura tant pesada... Però quant em queda per aprendre i què atenta he de continuar per anar comprenent tot allò al que el Senyor em crida en cada moment! Si no estic disposada a mantenir viva la meva comunió amb Ell, com podria entregar-me i donar-me als que m'envolten per molt bona voluntat que tingui? Seria absurd, doncs jo no sóc capaç de fer res, sense la seva contínua presència.

Vaig lliurar-me al bon Déu, sent conscient que he de continuar acceptant i estimant allò que pugui anar afectant a la meua salut. Sé que per això, necessitaré treballar la humilitat en la meua pregària personal. Quant va patir en el seu camí, Jesús, fill de Déu i humà com nosaltres... Però, a Getsemaní i sempre, confià en el seu Pare, malgrat la seva por i incertesa! Precisament, conversant amb una persona amiga, mentre em compartia el que significava Ell, Jesús en la seva vida, afegia: *“el goig és el Seu testimoni i, la pau, la Seua presència pura”*. Al mateix temps que continuen ressonant aquestes entranyables paraules dins meu, compteu a diari, amb la meua pregària: que la presència del Fill de Déu i la seva tendresa, sostinguin la missió que cadascuna i cadascú de vosaltres teniu i, com mai, aquelles estones més feixugues, amb les que us pugui sorprendre la vida. Tot i amb aquestes, mai perdeu la confiança!

“Katonda akukume!” Déu us beneeixi!

Santa Maria Magdalena col·labora amb la Fundació Verge Blanca amb el reforç escolar d'adolescents vulnerables

El passat 2 de novembre, la Fundació Verge Blanca i la Parròquia Santa Maria Magdalena van firmar un conveni de col·laboració amb la Parròquia Santa Maria Magdalena.

Aquest conveni té com a objectiu cedir unes hores una sala de la parròquia per a realitzar accions de reforç escolar durant el curs 2021-2022 a un grup de joves de primer a quart de l'ESO en situació de vulnerabilitat.

Amb aquest programa es pretén trencar el cercle de la pobresa que es transmet de pares a fills i oferir oportunitats de futur, donant suport i millorant els processos d'aprenentatge i desenvolupant en cada participant les seves competències bàsiques, millorar-ne els hàbits d'estudi i promoure l'autonomia en l'aprenentatge.

El V Simposi Marià reivindica el paper de la dona en l'Església

El Simposi Marià que organitza bianualment l'Acadèmia Mariana i l'Institut de Ciències Religioses de Lleida, endarrerit un any en aquesta cinquena edició a causa de la pandèmia, ha estat dedicat a "aprofundir en el paper de la dona en la societat i en l'Església per poder fer alguna aportació en la fase diocesana del Sínode que el papa Francesc ha convocat a tota l'Església". S'ha iniciat amb una sentida pregària dirigida pel Bisbe Salvador, seguida d'unes paraules de benvinguda del director de l'Acadèmia Mariana, doctor Joan Viñas, donant pas a les ponents presentades per Francesca Agustí.

A través de la ponència "Dones i Església" la doctora Mar Pérez ha fet una reflexió inicial sobre la misogínia a occident que es fonamenta en tres pilars: el món grec i, en concret, Aristòtil que va encunyar l'expressió "sexe dèbil"; l'herència de l'Eva del Gènesi "per una interpretació hermenèutica que caldria revisar", que considera l'engany de la dona i fonamenta la seva submissió a l'home; i, finalment, el món grecoromà que atribueix a la dona la condició de ser portadora de tots els mals segons el mite de Pandora.

La vicedirectora de l'IREL ha continuat revisant la presència de la dona a la Sagrada Escripura, fixant-se en el passatge evangèlic de Marta i Maria (Lc 10,38-42) per deixar clar que "Jesús no critica la diaconia o servei, sinó l'excés d'activitat i obre a la dona l'escolta de la Paraula de

Déu”. Centrant-se en les cartes autèntiques de sant Pau, la doctora Pérez ha argumentat en contra de la tradicional misogínia atribuïda a l’apòstol. En concret, ha fet referència a dones prominents i reconegudes de les seves comunitats i en les que Pau confia –Evòdia i Síntique (Fl 4,2-3), Febe (Rm 16,1), Júnia...– a fi de posar en relleu el tracte d’igualtat home-dona en l’apostolat: “Sant Pau respecta les dones com a col·legues en un sentit ple i elogia la seva entrega a l’obra eclesial”.

Amb tot, la ponent ha posat exemples de reconstrucció androcèntrica del cristianisme primitiu per part de biblistes i exegetes, especialment de l’edat mitjana, abans de passar a analitzar la situació de la dona a l’Església actual. “Cap document d’Església té en compte l’opinió de les dones ... no els hi demana la col·laboració perquè són invisibles jeràrquicament». Des d’una perspectiva més personal i amb una visió no massa esperançada, malgrat les tímides aportacions del papa Francesc, la teòloga ha demanat que «es deixi de mirar les dones amb recel i s’escoltin les experiències femenines de compromís amb l’evangeli i abordar la qüestió del diaconat i sacerdoci femení amb netedat de cor». També ha reivindicat la gran aportació que pot fer la dona davant dels reptes socials i eclesials d’avui, així com la necessitat de què l’Església «se senti interpel·lada pel moviment feminista que reclama la igualtat real de la dona i tingui un paper constructiu davant la barbàrie de dones assassinades i violades».

La doctora Mar Pérez ha acabat les seves brillants i valentes reflexions bíbliques i personals, fetes “des de l’amor més sincer a la nostra Església” apostant per la conveniència de llegir la Sagrada Escripura d’una manera integral i fer una revisió hermenèutica de textos que s’han interpretat de forma interessada per a defensar el sotmetiment de la dona: “No és gaire cristià que la dona tingui sovint un paper marginal dins de l’Església. Homes i dones hem de caminar junts per portar l’evangeli de Jesús: aquest ha de ser el nostre objectiu.”

Seguidament s’han presentat dues experiències pràctiques. Amb la “Visió femenina centrada en l’atenció a les persones vulnerables”, Maríia José Rosell, professora de la UdL i secretària general de Càritas, ha centrat la seva exposició en els conceptes de cura i vulnerabilitat. Ha deixat clar que “la cura no és una professió, sinó una actitud humana, necessària per a l’existència” que no hauria de ser exclusiva de la dona, encara que tradicionalment hagi estat a les seves mans. Per vulnerabilitat s’entén la fragilitat que tots tenim, però cal atansar-nos-hi a partir de la realitat –que cadascú crea d’acord amb el seu punt de vista– posant la persona al centre: “aproximar-se al pròxim vol dir que vull veure la realitat, m’hi poso en contacte i veig l’altre com un germà, sense despersonalitzar-lo”.

Margarida Llop, pedagoga i animadora de comunitat de la parròquia de Montserrat ha explicat la seva experiència particular, entesa com una crida a una vida més compromesa. Ha destacat la importància de la formació que l'ha portat a fer un projecte de parròquia acollidora seguint el model de Maria de Natzaret. Ha fet una reivindicació esperançada del principi d'igualtat home-dona en l'Església: “tots hem de sumar” i aconseguir-ho “també depèn de nosaltres mateixes, les dones, amb la nostra dedicació i la nostra voluntat, sense por”. Per això ha ressaltat la necessitat “de formar uns cristians fermes en l'essencial i humilment joiosos en la seva fe.” (sant Joan Pau II) El Simposi ha acabat amb un ric col·loqui entre els assistents presencials i els que s'havien connectat per seguir-lo virtualment, posant en relleu el reclam de la igualtat dins de l'Església alhora que animar-nos “a seguir treballant fent camí per a la renovació.”

Coincidint amb el Simposi el reconegut etnògraf lleidatà, Creu de Sant Jordi, Joan Bellmunt i Figueras ha fet donació a la Biblioteca-Arxiu de l'Acadèmia Mariana de 150 volums de temàtica mariana. Aquest tresor bibliogràfic ja té un espai propi dins de la Biblioteca-Arxiu de la institució que els assistents al Simposi han tingut l'oportunitat de visitar durant la jornada.

Als següents enllaços podeu veure la xerrada de Mar Pérez i la taula d'experiències amb Maria Jose Rosell i Margarida Llop:

<https://youtu.be/jaHX3-T7XyE> (xerrada Mar Pérez)

<https://youtu.be/zX8BiA2aA1E> (Taula d'experiències)

“La manca de veritats fa que visquem un relativisme en que tot ho deixem a l'algoritme o a la precarietat de la opinió individual”

Josep Maria Carbonell, degà de la Facultat de Comunicació de la Universitat Ramon Llull, va impartir el passat dijous 11 de novembre la conferència ‘Llums i ombres del nostre món’ en el marc del cicle sobre La fraternitat que aquest any porta a terme l'IREL.

Carbonell va començar explicant “les llums del nostre món”. Va destacar que la pobresa absoluta s'ha reduït sensiblement als darrers segles. El 1820 només una elit no era pobre, l'any 1950 tres quartes parts del món vivien en pobresa extrema i avui només el 10% de la població mundial és pobra.

El ponent va incidir en que “les desigualtats cada dia són més grans” però malgrat això la redistribució de la riquesa és molt millor que fa cinquanta anys”.

Carbonell va explicar que hem passat d'un món bipolar a un món multipolar. “Avui hi ha tres potències: Estats Units, Rússia i la Xina”. “El poder es pot distribuir de manera que no està controlat per una sola força”. Carbonell va destacar que “aquest món amb diversos pols de poder està cridat a entendre's”. En l'àmbit de les llums, va incloure els avenços tecnològics. “Com hauria estat la pandèmia sense internet?”, es va preguntar. En la mateixa línia, va afegir que “estem en un món amb major transparència i llibertat”.

Ja en l'àmbit de les amenaces polítiques Carbonell va recordar que “encara hi ha zones amb conflicte com Pakistan i l'Índia, Ucraïna i el conflicte entre Etiòpia i Sudan”. El ponent va destacar que “no hi ha conflictes bèl·lics, però sí que hi ha violència”. En aquest sentit va lamentar l'increment de la violència als Estats Units i darrerament a França. Va destacar que “hi ha una correlació entre desigualtat i violència”.

Entre altres amenaces Carbonell va destacar el canvi climàtic, la manca d'assistència mèdica a Àfrica i el difícil accés tant a l'educació, com a l'aigua potable. El ponent va incidir en “la crisi de governances”. Va considerar que “no podem aplicar el model liberal europeu a països que no han viscut el nostre procés i, com a exemple, tenim les primaveres àrabs”. Va recordar que “el món decanta la nova centralitat cap a Àsia”. En aquest context es va preguntar que “qui sóc jo per dir a la Xina que ha d'aplicar la divisió de poders de Montesquieu?”.

Va destacar que per governar els 1.300 milions de xinesos tenen un avantatge, “el 94% són de la mateixa ètnia”. Precisament la situació contrària de l'Índia amb multitud d'ètnies. En la mateixa línia va destacar que “l'Índia és la gran democràcia del món, amb certs estàndards, gràcies a la petjada de l'Imperi britànic”.

“Quan parlem de les crisis de les governances ens referim a persistir en els nostres valors democràtics i no caure ni en els populismes ni en els autoritarismes que ara estan tan de moda”.

Carbonell va recalcar que “si ara hi hagués eleccions a França només el 25% dels francesos votarien a partits ecologistes, socialistes i l'extrema esquerra, perquè l'esquerra ha entrat en l'agenda anglosaxona que defensa grups particulars d'interès i s'ha desconnectat del poble”.

“A Europa hem d'aprofundir en la democràcia, no deixar-se vèncer pels populismes autoritaris i els altres països que facin el seu camí mirant de respectar cada dia més els drets humans. I que ho facin sense rebre cada setmana lliçons de Biden o de Johnson”.

Josep Maria Carbonell va posar nom a les amenaces ètiques i culturals derivades del capitalisme i de la modernitat del segle XX com el nihilisme

o el relativisme. En aquest sentit va lamentar “el procés d’individualització i desarrelament”. Va afegir que cadascú “es pot fer independentment de la família”, i a la vegada “el procés de desarrelament fa molt difícil fer comunitat”.

El ponent va destacar “l’emergència d’un relativisme ètic i religiós”.

“Ha arribat un moment en què l’ètica ja no es discerneix des de la condició i consciència humana sinó des de l’algoritme”, va dir. “La manca d’afirmacions de veritat fa que estem en un procés de relativisme en què tot ho deixem a l’algoritme o a la precarietat de l’opinió individual”. “Ens cal tenir el coratge, sempre des del respecte i el diàleg, de marcar nous horitzons de veritat per marcar un camí de futur”.

La tercera amenaça, Carbonell la va definir com “el procés de transformació dels processos de mediació i d’institucionalització”. Carbonell va plànyer que “ni els partits polítics, ni les escoles ni les esglésies són ara espais de transmissions de valors. Els únics espais de transmissió de valors són els mitjans de comunicació”.

Per acabar Carbonell va establir punts d’esperança. “Hem de canviar la cultura, en lloc de competir, cooperar”, va dir. Va afegir que l’Occident ric s’ha de sacrificar perquè “representa el 10% de la població, el 25% del PIB i el 75% de la despesa social mundial”. Va apostar per “reconduir aquestes xifres per un factor de fraternitat”. Va recalcar la necessitat urgent de noves estructures de governança i va lamentar la manca de lideratges ètics, amb l’excepció del Papa Francesc. Per cloure va dir que “la fraternitat comença, amb els més propers, amb els que estimem, ara i aquí cada dia, mirant de ser coherents”.

“Déu ens parla a través de les lectures i són actuals”

L’Acadèmia Mariana-Casa de l’Església va acollir el 27 de novembre la primera trobada de formació de lectors de la Paraula de Déu del Bisbat de Lleida. Mossèn Víctor Martínez va començar la sessió amb una xerrada destacant que “no és el mateix llegir que proclamar la Paraula de Déu”. El ponent va recomanar “llegir la lectura diverses vegades abans de la proclamació, per puntuar bé el text i també per entendre els textos”. Martínez va reiterar que “no proclamo un text, proclamo un missatge i si el lector l’ha entès el podrà proclamar, voldrà dir que l’he passat per la meua vida”.

Va reiterar que “hem de pensar en qui ens escolta”. Ja en un sentit més pràctic va afegir que “s’ha de donar força al text sense teatralitzar”.

En aquest sentit va explicar que “només podem donar força al text si l’hem treballat”. A més, va apostar perquè “hi hagi un grup de lectors, per saber uns dies abans, qui ha de llegir”. A continuació, va proposar diverses actituds bàsiques del lector com: “estimar la Paraula de Déu, conèixer els textos, a més de tenir respecte al text”.

Va assegurar que “un lector ha de treballar periòdicament la Paraula de Déu”. Entre altres idees va suggerir “preparar la lectura, pensar sempre en l’auditori, tenir coneixements de litúrgia i ganes de fer viure el text als altres”. Per cloure va explicar que “tant de bo l’homilia fos un temps per comentar la Paraula de Déu” i va recalcar que “Déu ens parla a través de les lectures i són lectures actuals”.

A la segona part de la jornada el doctor Jacint Cabau va donar consells pràctics de com proclamar la paraula de Déu. Cabau va destacar que “la respiració ha de ser conscient, la inspiració profunda i pel nas i tot això dona seguretat i ens controla els nervis”. En referència al lector va destacar que “s’ha d’atansar a l’ambó a poc a poc, fer una inclinació al principi i al final de la lectura”. Ja en la lectura va reiterar que ha de ser clara, pausada, tenint en compte les pauses, el ritme, la velocitat i els silencis”.

“Abans de llegir cal mirar a l’assemblea, per captar l’atenció. També cal repassar els noms difícils”. També en el terreny pràctic va afegir que “el micròfon ha d’estar a un pam de la boca, no passar el full del llibre, ni tossir, ni mirar el micro si funciona ni manipular-lo quan es parla”.

El Doctor Cabau també va reiterar que la meditació prèvia fa que els sentiments s’expressin amb la lectura, cal utilitzar un llibre adequat que dignifiqui la proclamació de la paraula i recollir la impressió dels companys després de la lectura”. La jornada va acabar amb un taller pràctic amb dues de les participants a la trobada.

Podeu veure les intervencions als següents vídeos:

- Xerrada de Mossèn Víctor Martínez: https://youtu.be/_YuZYTEqjQI

- Xerrada de Jacint Cabau: <https://youtu.be/P2EfSAer7YM>

L’Acadèmia Mariana de Lleida renova la seva junta directiva amb Yolanda Soria com a nova directora

L’Acadèmia Bibliogràfico-Mariana ha renovat la seva junta directiva que estarà dirigida per Yolanda Soria Villalonga. El doctor Joan Viñas, director de l’Acadèmia Mariana des del 23 d’octubre de 2011, passarà a ser director honorífic de la institució, a petició dels membres de la comissió gestora com a mostra d’estimació i agraïment al seu director, que ha estat molt ben acollida pel bisbe Salvador.

La nova junta directiva incorpora Jordi Curcó com a sotsdirector i Javier Terrado com a secretari, mentre que Xavier Martí continuarà com a tresorer. Comptarà també amb Francesca Agustí, Juan Luis Salinas, Josep Segués i Anna Maria Gaya com a vocals amb funcions específiques, i la inestimable col·laboració catequètica del pare Jaume Sidera.

La Junta directiva ha estat escollida per l'Assemblea de socis de l'Acadèmia Mariana, convocada pel seu director el doctor Joan Viñas i presidida pel bisbe Salvador Giménez el darrer dilluns d'aquest mes de novembre. Al llarg de la sessió, el doctor Viñas ha fet memòria dels deu anys com a director de l'Acadèmia Mariana. En nom de tots els membres de la Comissió gestora, el pare Jaume Sidera ha dedicat un emotiu escrit d'agraïment cordial “al nostre doctor Joan Viñas”, el primer director laic de l'Acadèmia Mariana, que l'ha guiat amb saviesa, fermesa i suavitat, presentant l'homenatge que volem retre-li: “No el necessita, però ens fa feliços compartir l'honor que tant et mereixes.”

El pare Sidera ha destacat la lleialtat del doctor Viñas al Bisbe, el seu amor a l'Església... la generositat, llibertat, atenció a tots i, sobretot, el mesuratge “que has exercit més amb obres que amb paraules, que també...” I ha afegit que “sense un gran amor a Santa Maria, la Blanca que ens guarda a tots en el seu Cor, no hauries pogut fer front amb tanta dignitat i alegria als problemes que aquesta presidència comporta. I tot això enmig de les teves ocupacions i obviant i superant les xacres d'una llarga malaltia.”

L'etnògraf lleidatà, Joan Bellmunt, dona la seva col·lecció de llibres Marians a l'Acadèmia Mariana de Lleida

L'etnògraf lleidatà Joan Bellmunt i Figueras ha donat 150 llibres de la seva col·lecció de llibres marians a l'Acadèmia Bibliografico-Mariana. Bellmunt ha fet donació del seu ampli i valuós llegat material a diferents institucions o llocs oberts al públic per posar-lo a disposició de la gent que el vulgui consultar.

La decisió ha estat motivada fonamentalment per la seva vinculació personal a la institució i a la patrona de Lleida de qui va néixer providencialment el dia de la Verge Blanca de l'Acadèmia, patrona de Lleida, i n'és un fervent devot. Bellmunt, a més va formar part molts anys de la Junta de l'Acadèmia Mariana i va ser guardonat en diferents certàmens marians.

Entre els llibres més rellevants d'aquest llegat marià hi figuren “**El Jardín de María**” del pare Camós, del segle XVII; publicacions del bisbe Messeguer i d'altres del segle XIX; i “**Maria a Catalunya**”, obra de Joan

Bellmunt guardonada al Certamen Marià de 1989, dedicat a les devocions marianes de Catalunya amb ocasió de la celebració del mil·lenari: “Un llibre on llegenda i història es fonen en un sol himne a Maria. Són els goigs que amb una sola veu i un sol cor canten les comarques de Catalunya a la seva Mare.”

Aquest tresor bibliogràfic ja té un espai propi dins de la **Biblioteca-Arxiu de l'Acadèmia Mariana: “Llegat de Joan Bellmunt i Figueras”**. El passat dissabte 6 de novembre es va formalitzar la donació dels llibres marians en un acte presidit per Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, el doctor Joan Viñas, director de l'Acadèmia Mariana, i el senyor Josep Segués, bibliotecari-arxiver, en el marc del **V Simposi Marià**. L'Acadèmia Mariana agraeix de cor tota la seva dedicació i acull amb molta estimació el seu llegat.

Joan Bellmunt i Figueras (Puiggròs, les Garrigues) és etnògraf i gran coneixedor de la cultura i la geografia de les terres de Lleida. Durant 23 anys ha explorat el territori procurant recuperar, a través de les converses orals amb els vells de cada lloc, la tradició, el costum i la llegenda de cada un dels pobles. Del resultat de les entrevistes a 6.318 persones dels 963 pobles visitats va néixer la seva obra monumental “**Fets, costums i llegendes**” (Pagès Editors) que recull, en 32 volums, les manifestacions religioses, culturals, gastronòmiques i festives dels pobles de les comarques de Lleida.

A més d'aquesta i d'altres obres de recerca etnogràfica, Joan Bellmunt és autor d'un centenar de llibres de temàtica diversa: història, novel·la, poesia i assaig. Maria a Catalunya, publicat el Nadal de 1995, és el volum cinquantè de la seva obra que obrí la porta als 11 volums de les “Devocions marianes populars” de les comarques de ponent. Entre l'1 d'abril de 2005 i el 30 de novembre de 2007 va col·laborar amb el diari “La Mañana” en la publicació “Un poble cada dia” i de Som Garrigues des dels inicis de la publicació.

L'església d'Algerri reobrí les seves portes el 5 de desembre

L'Església de Nostra Senyora de la Purificació d'Algerri tornà a obrir les portes el diumenge 5 de desembre després de tres anys tancada a causa d'importants danys a la fonamentació de l'edifici.

Les obres realitzades fins al moment han tingut un cost de 388.628,64 euros, els quals han sigut avançats, fent un enorme esforç, pel Bisbat de Lleida. Cal destacar les aportacions dels fidels d'aquesta parròquia i la

col·laboració entusiasta de l'Ajuntament d'Algerri. El projecte aprovat i realitzat compta amb subvencions públiques. Per una banda, 195.936,84 euros provinents del fons P.O. FEDER i departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya 2014-2020, 37.546 euros de l'Oficina de Suport de la Iniciativa Cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i 100.000 euros de la Diputació de Lleida.

Cal destacar que aquestes ajudes públiques atorgades es rebran de forma progressiva fins al 2023. És per això que el Bisbat ha avançat els diners per fer possible les obres.

Amb la seguretat del temple ja garantida, l'edifici es tornarà a obrir al culte el diumenge 5 de desembre. Als mesos vinents, en una darrera fase de les obres, es faran tasques d'embelliment de la façana principal i de reforma de les instal·lacions interiors del temple.

Recordem que l'edifici comptava amb importants patologies estructurals, però la més problemàtica associada a la fonamentació, tal com explica l'arquitecte encarregat de l'obra Miquel Àngel Sala.

El Bisbat de Lleida vol agrair l'esforç per part de l'Ajuntament d'Algerri per cedir un local per a les celebracions i les activitats pastorals i per mostrar la seva constant preocupació i ajuda per buscar solucions.

Per valorar el temple el dia 28 de novembre es va celebrar una jornada de portes obertes per explicar a la comunitat d'Algerri les tasques executades, la inauguració del qual tingué lloc el dia 5 de desembre i fou presidida pel Bisbe Salvador. Per altra banda, el dimecres 8 de desembre acollí un concert de l'Orfeó Lleidatà.

El Bisbe emèrit Joan Piris beneïx més de 200 'Jesusets' a la Catedral de Lleida

El bisbe emèrit de Lleida Joan Piris, presidí a les 12 del migdia a la Catedral de Lleida l'Eucaristia del tercer diumenge d'Advent, anomenat "Diumenge Gaudete".

El bisbe Piris en la seva homilia, es referí a l'Advent com un temps que ens convida a la conversió i a la preparació: "...per això la missió dels possebristes és també en aquest temps litúrgic tan important, preparar el naixement de Jesús que neix a Betlem i que és el mateix que mort a la creu per nosaltres i ressuscita. Si donem importància al seu Naixement, també cal que donem importància a la seva mort i Resurrecció, a tot el seu itinerari de Redempció, que ens convida a ser bons germans, amb capacitat d'estima.".

En finalitzar la celebració i com ja és costum, ha tingut lloc la benedicció dels Jesusets organitzada per l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes. Així el bisbe Piris ha beneït més de 200 *Jesusets*, dels quals uns 180 els ha portat a beneir la mateixa Agrupació de Pessebristes, tots ells fets i pintats a mà per les religioses carmelites de la Caparrella, que serà enguany l'obsequi de Nadal que l'entitat lliurarà als socis pessebristes. També han estat beneïts els 6 diorames del mestre pessebrista Albert Bertran, que han quedat exposats sota el Cor de creuer de la Catedral, amb diverses escenes plàstiques del naixement de Jesús.

Aquest simpàtic costum de beneir els “jesusets” del pessebre, fou introduït a Lleida fa 15 anys per l'Agrupació de Pessebristes, seguint l'exemple de la benedicció que feia el Papa Joan Pau II a la Plaça de Sant Pere del Vaticà el tercer diumenge d'Advent. Des d'aleshores s'ha celebrat tots els anys, a excepció feta l'any passat per la pandèmia, alhora que s'ha estès a altres parròquies de Lleida ciutat i diòcesi: *“El diumenge “Gaudete” ens convida a alegrar-nos i preparar-nos davant el proper Naixement de Jesús i que millor que fer-ho amb els “jesusets” beneïts del nostre pessebre”*, ha dit el president dels pessebristes Jordi Curcó, que ha convidat a tothom a fer i posar el pessebre a les llars: *“Com ha penyora de l'autèntic esperit cristià del Nadal”*.

Finalitzada la benedicció, el Petit Cor de la Catedral de Lleida i els Petits Cantors Verge del Blau, dirigits per Mn. Joaquim Mesalles que han solemnitzat la celebració, han interpretat la Nadala “Rondava un Estel”, amb lletra de Sebastià Petit i música del mateix Mn. Mesalles i que fou la Nadala de l'any 2008 de l'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes.

Primera trobada de Nadal de comunitats migrades a l'Església del Pilar

Aquest diumenge, 19 de desembre de 2021, l'Església del Pilar ha obert les seves portes per acollir la primera trobada de Nadal de les diferents comunitats de persones migrades de Lleida.

Convocades per la Delegació de Pastoral per a la Migració i com a fruit de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat celebrada l'últim diumenge de setembre, totes les comunitats s'han trobat per manifestar la mateixa fe, més enllà de l'origen, de la cultura o del color de la pell. Una fe en un Nen que ve al món per salvar-lo, que neix en un pessebre i que assumeix la nostra condició per complir la seva missió.

La primera comunitat que ha intervingut ha estat la colombiana, que a través de les veus dels infants ens ha fet partíceps de la Novena al Nen Jesús, celebrada del 16 al 24 de setembre a Colòmbia i a altres països de Llatinoamèrica.

Tot seguit la coral de la comunitat catòlica romanesa ens ha cantat un conjunt de nades, en romanès i en llatí, convidant-nos a la joia: Gaudete, gaudete, Christus es natus de Maria Vergine, gaudete!

A continuació, el grup de joves de la comunitat copta egípcia ens a introduït al món litúrgic propi, amb els himnes de Nadal 'Nuestro Señor, nuestro Señor' i 'Apenshoys'.

El grup de *l'Aguinaldo* de la comunitat veneçolana ens ha regalat un seguit de cançons típiques de les misses *Aguinaldo*, celebrades també del 16 al 24 de desembre, dies de regal de Déu per a nosaltres, un camí espiritual cap al pessebre de Betlem.

Després de compartir els cants de la missa de *l'Aguinaldo*, la comunitat ortodoxa romanesa de Lleida ens ha transportat al món cristià oriental, amb dues bellíssimes nades tradicionals, contant la història del naixement de Jesús i convidant-nos a fer el camí espiritual cap al pessebre de Betlem.

L'últim grup que ha intervingut, ha estat el grup de joves de la UPA Pilar-Magdalena, el grup camerunès que cada diumenge anima els cants de la missa de la parròquia. Amb força i energia, han compartit una nadala catalana i una nadala cantada en francès i anglès, les llengües que es parlen al seu país.

Abans d'acabar, la coneguda nadala Santa Nit ha sonat en les llengües dels participants: castellà, romanès, francès, ucraïnès, anglès i català, omplint l'església del missatge de pau, d'amor i d'esperança.

Des de la Delegació de Pastoral per a la Migració agraïm a tothom l'esforç i la il·lusió de participar-hi, a la UPA Pilar-Magdalena per acollir-nos d'aquesta manera tan familiar i també un agraïment especial als mossens que sempre estan presents quan se'ls necessiten, no només en les seves parròquies, sinó per tot allò que es requereixi.

Sentim-nos com una família, obrint el nostre cor i llar per acollir a Jesús que neix en mig nostre per fer renèixer l'amor, la pau i l'esperança, malgrat els temps que vivim.

Bon Nadal!

Clementina Budau

<https://www.facebook.com/Migrantes-en-camino-pastoral-diocesana-Lleida-104516768085973>

El pessebre de la parròquia de Sant Pau de la Mariola guardonat amb el primer premi del Concurs de Pessebres

El pessebre monumental de la parròquia de Sant Pau de la Mariola, ha estat guardonat un any més, amb el Primer Premi del LXXXVII Concurs de Pessebres en l'apartat "Esglésies", convocat per l'Agrupació Llerdenca de Pessebristes.

El jurat, que ha visitat tots els pessebres inscrits en aquest apartat, ha valorat en primer lloc i molt positivament l'esforç i treball de l'autor del pessebre, el jubilat Virgilio del Olmo, que als seus 83 anys, continua fidel a la construcció anual d'aquest incomparable pessebre iniciat l'any 1991, fa 30 anys. Ja el 2013 Virgilio del Olmo, va rebre el títol de Mestre Pessebrista, atorgat per l'Agrupació de Pessebristes, reconeixent la seva tasca en el món del pessebrisme a la nostra ciutat de Lleida.

El pessebre monumental d'aquest Nadal 2021 medeix prop de 10 metres de llarg per 6 d'ample. Compta amb unes 500 figures, de totes mides, 16 d'elles mòbils. El jurat ha valorat també la composició artística de tot el conjunt, que enguany ha recuperat l'aigua pel riu que el travessa i que fa el paisatge molt més real.

El Jurat, ha atorgat el Segon Premi, al magnífic pessebre, a mena de diorama, del santuari de Sant Antoni de Pàdua "els frarets", construït pel mestre Pessebrista Josep Figueras i la seva esposa Montserrat Lluna.

Així mateix, el Jurat ha atorgat el Tercer Premi al diorama del Naixement del santuari-parròquia de Santa Teresina dels pares carmelites.

Tanmateix el Jurat ha atorgat Accèssits als pessebres de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de Lleida, de la parròquia de Santa Teresa Jornet del barri de Cappont, de la parròquia de Sant Llorenç, de la parròquia de la Mare de Déu de la Mercè dels pares mercedaris i una Menció Honorífica, al pessebre de la Catedral de Lleida.

El jurat, considerant la tasca de promoció del pessebrisme, ha atorgat finalment dos distincions especials. La primera, a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, per la promoció del taller de Pessebres amb els infants de catequesi i la segona a la unitat parroquial de la Mare de Déu del Carme i Sant Joan, per promoure i fer present el pessebre en totes les seves festes i celebracions.

L'acte de Lliurament de Premis tingué lloc el diumenge 16 de gener de 2021, a les 11.30 del matí a la Seu Vella de Lleida.

Acord d'ús compartit dels locals de Maria Magdalena.

Divendres dia 31 de desembre al Saló del Retaule de la Paeria de Lleida s'ha signat l'acord de cessió d'ús compartit, dels locals parroquials de Maria Magdalena.

Aquest conveni signat entre l'alcalde de Lleida, el secretari Canceller del Bisbat de Lleida i el rector de la parròquia de Maria Magdalena, ha estat el resultat d'un procés de caminar en comú, que ara s'ha vist finalitzat.

A partir d'ara hi ha una petita comissió formada per un representant de l'Ajuntament, una de l'Associació de veïns del Clot, una de l'Associació de Dones i una representant del Consell parroquial, que vetllaran per posar fil a l'agulla. La idea és que al mes de gener l'Associació de veïns i la de Dones, puguin fer ús de manera coordinada, dels locals parroquials en els moments que no tinguin activitats parroquials.

La Paeria també en podrà fer ús de manera puntual.

La parròquia de Maria Magdalena no cobrarà diners per aquesta cessió d'ús, però la Paeria s'encarregarà de fer setmanalment la neteja dels locals.

El Papa torna a convocar un sínode

4 de juliol de 2021

La paraula **sínode** té diversos significats (fer un camí al costat d'altres persones...), però nosaltres, en aquest cas, ens volem fixar en una accepció: la reunió d'alguns bisbes de l'Església universal, convocats pel Papa, per reflexionar sobre un tema concret que afecta la vida eclesial. La família, les vocacions, el sacerdoci, la catequesi, el laïcat... són algunes qüestions que s'han abordat en el passat i, sempre, el Papa, amb les aportacions dels pares sinodals, elabora al final de la trobada un document adreçat als catòlics amb les orientacions oportunes per a la seva vida i per a la seva missió.

En aquesta ocasió el papa Francesc afronta una qüestió que el preocupa molt i que vol que tots els catòlics hi reflexionin en profunditat i actuïn en conseqüència. Ha titulat el sínode “**Per una Església Sinodal: Comunió, Participació i Missió**”, amb una fase final l'octubre de 2023 per a la XVI Assemblea General Ordinària del Sínode dels Bisbes. Des d'ara fins llavors hi ha un itinerari assenyalat per a les diferents fases, que és el següent:

- 9-10 d'octubre de 2021, obertura amb el Sant Pare al Vaticà; 17 d'octubre, diumenge, obertura a les Esglésies particulars.
- Octubre 2021- abril 2022, fase a les Esglésies particulars i en altres realitats eclesials. Es compta amb la participació i suport de les Conferències Episcopals dels diferents països o regions.
- Setembre 2022 - març 2023, fase continental.
- Octubre de 2023, fase de l'Església Universal.

Hi ha una Secretaria del Sínode que s'encarregarà d'enviar els documents preparatoris perquè funcionin bé les diferents fases previstes. A més, cada bisbe nomenarà un responsable diocesà de la consulta que pugui ser punt de referència i enllaç amb la Conferència Episcopal. També se'ns diu que la consulta al Poble de Déu en cada Església particular es clausurarà amb una reunió presinodal, que serà el moment culminant del discerniment diocesà.

És un ambiciós programa de consulta i de participació per tal que tots els membres del Poble de Déu tinguin l'oportunitat de donar la seva opinió i col·laborar, amb la seva presència i amb la seva reflexió, en la dinàmica de caminar junts amb altres germans fent en la pràctica un exercici de corresponsabilitat pastoral.

Aquesta convocatòria es va fer pública el passat 21 de maig en una roda de premsa al Vaticà. Uns dies més tard vam poder anunciar aquesta iniciativa papal a tots els assistents a la nostra Assemblea Diocesana. En vam donar només la notícia i en vam explicar breument l'itinerari i la disposició del Sant Pare, que convida tots els catòlics a implicar-se en aquesta consulta universal.

No hi ha cap mena de dubte que les característiques que envolten aquest Sínode ens obliguen a revisar el nostre propi plantejament proposat el passat estiu com a Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024), ja sigui adaptant els nostres objectius diocesans als de la consulta sinodal o bé sumant les dues línies d'actuació i participant en els dos projectes. Molts de nosaltres ja estem acostumats a treballar en equip i no se'ns farà estrany seguir amb el procediment que se'ns proposa. Durant el mes de setembre es valoraran les alternatives i s'estudiarà la documentació que arribi des de la Secretaria del Sínode. També dedicarem altres comentaris semblants a aquest per informar dels diferents continguts i per explicar la importància del mètode sinodal.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Viure en la comunitat cristiana

11 de juliol de 2021

Tota persona batejada ha de tenir un lligam vivencial amb la comunitat cristiana que l'acull. Per això us recordo alguns textos que il·luminen la importància i el fonament d'aquesta vinculació.

El Concili Vaticà II afirma: “La santa església, per voluntat divina, està ordenada i es regeix amb una varietat meravellosa. «Perquè, així com en un sol cos tenim molts membres [...] cadascun està al servei dels altres” (Rom 12, 4-5). Un de sol és, doncs, el Poble de Déu elegit: «un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme» (Ef 4,5).[...] Davant Crist i davant l'Església no existeix cap desigualtat per raó d'estirp o naixement, condició social o sexe [...] Encara que no tothom a l'Església vagi per un mateix camí, tothom, però, és cridat a la santedat” (LG 32)

L'últim document dels bisbes de Catalunya amb motiu dels 25 anys del Concili Provincial Tarraconense deia en el punt 2.4: “La missió (de l'Es-

glésia) és responsabilitat de tots i, per tant, els itineraris de l'acció eclesial han de portar el segell de la corresponsabilitat"; i en el 2.5: "En efecte, un dels punts forts de la conversió pastoral i missionera ha de ser la integració dels laics en la construcció de la comunitat cristiana..."

També les ponències i l'esperit general del Congrés de Laics, celebrat a Madrid el febrer de l'any passat, anaven en la mateixa línia d'implicar-nos a tots, pastors i fidels, en la renovació permanent de l'Església i en l'aplicació constant de la corresponsabilitat en el testimoniatge personal i en la funció que cadascú té assignada en la comunitat.

Aquest és un tema molt recurrent però fonamental en el viure de la comunitat cristiana. Tots hem de participar en les nostres parròquies, en les comunitats religioses i en els moviments apostòlics dels treballs i de les decisions que conformen la comunitat i que fan més creïble la presència de l'Església de Jesucrist en el món d'avui. Tots aportem el coneixement, les facultats i les qualitats personals en benefici dels altres; tots estem cridats a implicar-nos perquè les nostres comunitats i parròquies es presentin amables, acollidores, sense desigualtats, amb permanents maneres de fraternitat en tots els camps; a tots ens obliga l'anunci del missatge de Jesucrist en l'àmbit familiar, professional o social. La comunitat cristiana no és una empresa d'empleats i amos, de senyors i servents, de responsables de decisions i dels ignorats per a tot. L'Església és una família on tenim assignada una funció que ens omple d'orgull pel servei als altres i on som considerats com a responsables dels efectes de les nostres accions. La nostra forma personal de ser i les nostres actuacions repercuteixen, per a bé o per a mal, en la marxa de la comunitat.

Hem apel·lat moltes vegades al nostre Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024) per insistir amb fermesa com volem que la nostra diòcesi de Lleida es presenti neta i transparent davant la nostra societat, caritativa i solidària, alegre i esperançada, preocupada pels problemes que atabalen els nostres germans. I això és una obra de tots i de cadascun dels batejats. Ningú no pot quedar al marge de la seva responsabilitat. És una qüestió de coherència i, ahora, és una exigència de la fe que professem i que ens ajuda a créixer i a comprometre'ns amb l'estructura comunitària. Tot depèn de la dedicació de cadascú en els diferents àmbits.

Que cadascú pensi com pot ajudar més i millor la seva parròquia, la seva diòcesi; i que ningú deixi aquesta tasca en mans d'un altre. Cal que desenvolupem la nostra missió a l'Església d'avui.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Sant Jaume i Sant Ignasi

18 de juliol de 2021

A la nostra diòcesi hi ha alguns aspectes coincidents amb aquests dos sants que van seguir Jesucrist, ja que sant Jaume i sant Ignasi tenen dos llocs molt significatius en la pietat del nostre poble. El primer, a la capella del Peu del Romeu en ple carrer Major de la ciutat de Lleida, per on passen i resen infinitat de devots; el segon, el nom i el lloc d'una parròquia d'un poblat barri de la nostra ciutat que vincula moltes famílies a les iniciatives comunitàries.

Els dos donen nom a un camí que és imatge de la mateixa vida cristiana i que acumula molts pelegrins fins al final del recorregut. El Camí de Sant Jaume n'és l'exponent més clar i més antic d'Europa. Des de l'Edat mitjana infinitat de pelegrins han dedicat part del seu temps a recórrer un espai, amb diverses ramificacions i denominacions, que els condueix a Compostel·la, lloc on diu la tradició que hi ha la tomba de l'Apòstol. Alguns historiadors afirmen que és el primer embrió de la unió dels pobles europeus. Els pelegrins tenen diverses motivacions a l'hora d'iniciar el recorregut: culturals, físiques, psicològiques i, per descomptat, religioses. Aquest camí també passa per Lleida i en la nostra diòcesi hi ha senyals que l'indiquen. Aquest any Sant Compostel·là –en què la festa cau en diumenge– es reforcen aquests senyals.

El Camí Ignasià és molt més recent, perquè sant Ignasi va viure al segle XVI i sant Jaume al segle I. La peregrinació, que té gairebé 700 quilòmetres de recorregut entre la casa natal de sant Ignasi i la Cova de Manresa, travessa cinc Comunitats Autònomes, que han arribat a un acord per impulsar-ne i promoure'n accions conjuntes de gestió, promoció i difusió. L'objectiu és oferir una experiència espiritual de peregrinació al segle XXI seguint el procés interior pel qual Déu va conduir el pelegrí Ignasi i celebrar l'Any Jubilar amb motiu de la seva conversió. S'ofereix com un espai de trobada amb Déu i la possibilitat d'un major creixement espiritual. La referència als seus Exercicis Espirituals és el fonament teòric de l'acció transformadora que es complementa amb el silenci en caminar i la interioritat del missatge. Aquest camí també passa per la nostra ciutat i per moltes poblacions de la nostra diòcesi, des de ponent fins a llevant. La Companyia de Jesús, que regenta la parròquia de sant Ignasi de Lloiosa Brocadi i el col·legi Claver a Raimat, impulsa aquest nou recorregut amb la convicció de la seva vàlua i profit espiritual.

Pels cristians són dos personatges molt importants perquè van influir en la cultura occidental, però molt més importants pel model de seguiment de l'amic i mestre Jesús. També per la fortalesa i la constància que manifesten en la predicació del missatge cristià, vàlid per a totes les èpoques de la història i ple de sentit de vida i de felicitat per a aquells que el descobreixen.

Units també per la proximitat de la seva celebració, recordem sant Jaume i celebrem la seva festa el dia 25 de juliol i, sant Ignasi, el dia 31. El primer, amb el popular romiatge, anomenat “dels fanalets”, amb gran assistència de nens pels carrers de Lleida; i el segon, amb diverses celebracions parroquials que consoliden la comunitat i encoratgen la sensibilitat cristiana de l’entorn.

Els dos sants van iniciar el camí de la vida i, en un moment determinat, es van trobar amb el Senyor que els va canviar els passos per fer més autèntica i més caritativa la seva existència en aquest món. Segueix present la invitació perquè cadascun de nosaltres pugui fer l’experiència d’un dels dos camins. O tots dos. Això us canviarà el cor.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Tot fent balanç

25 de juliol de 2021

Estimats diocesans:

Els éssers humans i les nostres organitzacions acostumem a descriure i revisar els aspectes positius i negatius de totes les activitats que programem. En diem avaluació i ens serveix per examinar i millorar les pròpies actuacions o els coneixements adquirits. Això es fa amb normalitat en el món escolar però també en els àmbits del temps lliure, en el comerç i, en general, en les diferents activitats econòmiques. Avui el terme balanç s’utilitza més per parlar de pèrdues i guanys en el món del negoci.

No obstant això, el balanç és extensible a qualsevol altra activitat i el seu resultat ens ajuda a extreure conclusions per avançar i millorar la nostra vida personal, professional i social. En el meu cas em vull centrar en la missió que els cristians tenim encomanada –la de viure amb coherència i anunciar amb alegria la salvació de Jesucrist– i centrar-me també en les parròquies, els moviments apostòlics i la mateixa diòcesi. Deixarem, ara, de banda, les altres actuacions o dimensions de la persona, que són legítimes, necessàries i que completen el seu desenvolupament harmònic.

El balanç d’enguany és una mica estrany perquè està condicionat per la realitat de la pandèmia de la COVID-19 i les seves conseqüències sanitàries, laborals i socials. Tal vegada aquesta mateixa circumstància m’impulsa

a mirar l'entorn i a procurar aconseguir uns efectes d'ajuda mútua i d'un compromís social explícit. Potser la meva pretensió és exagerada al voler ser un altaveu dels catòlics en aquests moments d'incertesa, sofriment i por. És cert que ara es respira un nou aire d'esperança i permet una anàlisi més assossegada de la situació.

Faig un esforç, doncs, i resumeixo el balanç en els tres àmbits en què es desenvolupa la vida cristiana: la Paraula, la Celebració i el Compartir, que es fan presents en totes les comunitats i s'hi ha de correspondre amb la implicació de cadascun de nosaltres.

Paraula. Aquest àmbit engloba tot el que es relaciona amb la paraula: parlem, escoltem, aprenem. Creiem que s'ha fet un gran esforç per mantenir en totes les parròquies la catequesi de nens, joves i adults. Durant uns mesos es va utilitzar la via telemàtica per a les trobades, però últimament s'ha tornat en gran part a la via presencial. S'ha après l'ús de les noves tecnologies i s'hi ha implicat més els pares, encara que hem trobat a faltar la proximitat entre uns i altres en la presentació del missatge de Crist.

Celebració. Durant uns quants mesos no s'han celebrat els sagraments amb l'assistència normalitzada dels fidels, però s'han obert alguns temples per a l'oració personal. Les restriccions sanitàries han assenyalat els aforaments corresponents per a l'interior de les esglésies. Els funerals van ser reduïts a la mínima expressió i les celebracions dels sagraments del matrimoni i de la confirmació es van ajornar; amb tot, l'atenció dels sacerdots als malalts i moribunds es va mantenir amb la deguda dignitat. En aquests moments es torna a la celebració presencial i, malgrat que es nota encara el temor al contacte, n'augmenta cada dia l'assistència dels fidels.

Compartir. No s'han tancat les atencions dels grups parroquials i diocesans als més necessitats. S'han complert les normes establertes, però s'ha intentat que ningú se sentís sol i sense ajuda. Esperem haver aconseguit plenament aquests objectius. I a més de la dedicació dels col·laboradors, que ha estat constant i continuada, hem creat un fons econòmic que complementa l'ajuda.

Per tot això, gràcies. Demanem a Déu que augmenti la nostra constància, fortalesa i esperança.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comencem el curs amb esperança

5 de setembre de 2021

Aquest és el primer comentari d'un nou curs pastoral encara sota el signe de la recuperació sanitària després de mesos de tota mena de sofriment. Dèiem l'any passat en aquestes dates que, malgrat tot, comencem. Ara hi afegim la virtut de l'esperança per continuar afrontant el repte de la pandèmia amb la mirada posada a dalt de tot i també al voltant fixant-nos en les dificultats viscudes pels nostres germans i col·laborant en la seva cura.

És impossible oblidar les circumstàncies tan dramàtiques que el nostre món ha experimentat en aquests últims mesos, però l'actitud no pot portar-nos al descoratjament o a la desesperació. Tenim prou exemples del combat contra el mal, de la lluita fins a l'extenuació, de la solidaritat sense limitacions. I en això trobem també un motiu de satisfacció: la bona actuació de milions d'éssers humans, que són com una resposta a la gràcia de Déu que es mou enmig de nosaltres i ens impulsa a fer el bé sempre i en tot lloc.

Comencem amb l'esperança que tothom es trobi amb el Senyor i amb els altres germans en l'àmbit de la formació i de la catequesi, en l'àmbit de les celebracions i en l'activitat socio-caritativa. Sobretot de forma presencial, perquè ens vegem i ens escoltem, per resar junts i per comprovar les mancances de la nostra societat. És cert que algunes persones viuen amb por als contagis, bé sigui per l'edat o per alguna malaltia que arrosseguen des de fa temps. Però seguint les indicacions de les autoritats sanitàries no hem de dubtar de "normalitzar" la nostra vida diària i també, és clar, la nostra vida cristiana.

Esperem els pares per a la inscripció dels nens i joves a la catequesi de Comunió i de Confirmació. Les parròquies ja s'han organitzat per atendre aquest servei fonamental i els catequistes confien en una bona resposta. Ens hem preparat també per als grups de formació d'adults en les comunitats parroquials i en els moviments apostòlics. La vostra presència enriquirà el diàleg i la cerca de la veritat. Així mateix, recordeu que l'IREL és la institució formativa per excel·lència de la nostra diòcesi, que ha valorat l'assistència a classe i vol servir tots els grups de la nostra societat per fer efectiva la relació fe-cultura.

Esperem que recupereu al més aviat possible la presència a les celebracions eucarístiques dominicals i que visqueu la Santa Missa amb gran intensitat els qui hi acudiu diàriament. Que participeu i acompanyeu els altres en els moments d'alegria o de dolor, en les noces o batejos, en els funerals i comiats de dol afrontant-los sempre amb esperança cristiana. Des d'ara quedeu convidats a les celebracions diocesanes: 30 de setembre, **festa de**

l'enviament; 12 d'abril, **missa crismal**; 28 de maig, **assemblea diocesana**. Ja concretarem les dates perquè tingueu una correcta informació també de la festa de **l'obertura del sínode**, el pròxim 17 d'octubre, a la nostra catedral.

Esperem que continueu interessant-vos pels necessitats de la nostra societat i per tots aquells que us demanin ajuda espiritual o material. Compartiu els vostres diners, col·laboreu amb el vostre temps, que la vostra caritat sigui constant. Coneixeu la gran quantitat d'institucions dedicades a promoure l'amor i la solidaritat que agrairan l'augment de socis, de simpatitzants, de donants circumstancials. No podem viure com a cristians oblidant la preocupació pels altres.

Així afavorim l'esperança que Déu ha dipositat en el cor humà.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El Sínode del Papa a la nostra diòcesi

12 de setembre de 2021

De manera inconscient, en el títol d'aquest comentari m'ha sortit la referència al Papa en parlar del Sínode de Bisbes que ell ha convocat per celebrar durant el mes d'octubre de l'any 2023. Perquè, parlant amb propietat, no és un sínode seu sinó de tota l'Església. Ell pren la iniciativa de convocar-lo, però el seu desenvolupament i resultats afecten tota la comunitat eclesial. En aquest sentit tenim una qüestió prèvia a la qual recorrem constantment: tots sabem que el primer i gran impulsor de la marxa de l'Església és el Senyor que, amb la seva gràcia i la seva fortalesa, fa possible que es manifesti com un sagrament o senyal i instrument de l'íntima unió amb Déu i de la unitat de tot el gènere humà (cf. LG 1). Els gestos i les iniciatives del Papa sempre s'inspiren i es deixen acompanyar per l'acció de l'Esperit.

El papa Francesc ha insistit en la responsabilitat i participació de tots els catòlics en aquest esdeveniment. Per a ell és primordial escoltar tothom i, si ha triat el tema de la sinodalitat (fer camí al costat dels altres) és perquè tothom doni la seva opinió amb la finalitat de complir amb el propòsit fun-

dacional de viure amb coherència els mandats del Senyor, anunciar-los amb alegria als altres i responsabilitzar-se d'algunes tasques eclesials.

Explícitament comporta una altra exigència: que les diòcesis i altres institucions promoguin un itinerari similar i complementari a la proposta per a l'Església universal. Això obliga la nostra diòcesi a col·laborar en aquesta iniciativa papal i a tractar d'harmonitzar el seu plantejament amb les resolucions del nostre Pla Diocesà de Pastoral (2020-2024). Estic convençut que no ens serà difícil encaixar els dos nivells de reflexió.

Durant el curs passat molts heu pensat com aplicar a la diòcesi i a cadascuna de les parròquies les intuïcions del nostre Pla que, com recordareu, va ser elaborat per una gran majoria que demanava participació en allò que interessava a tothom, com és la presència de l'Església de Jesucrist en la societat actual. Se seguirà el mateix estil de treball que es va presentar per dissenyar el Pla Diocesà per respondre els qüestionaris que s'enviaran des de la Secretaria del Sínode a totes les diòcesis del món. Nosaltres hi participarem amb interès, amb il·lusió i amb una gran esperança per renovar la nostra comunitat eclesial per assumir majors responsabilitats, dedicar més temps i posar les nostres qualitats al servei de tots.

En un recent article el sotssecretari del Sínode ens recordava les bases de la sinodalitat i explicava la història d'aquest mètode –que pertany a l'essència mateixa de la dimensió comunitària i que s'ha expressat al llarg dels segles– per acabar la seva reflexió en les disposicions del Concili Vaticà II. Adduïa la famosa frase de sant Joan Crisòstom quan afirmava que “Sínode és nom d'Església”, és a dir, que són sinònims. I insistia que el punt de referència és sempre Crist Ressuscitat i la seva crida a la conversió, a la renovació i a la purificació personal i comunitària.

Aquesta reforma de l'Església vol ser radical: vol una revitalització de la mateixa des del primat de la caritat; vol mantenir ben alt el procés comunitari, fugint de la temptació individualista; vol, finalment, que “sortim” de les nostres petites comoditats i “donem testimoniatge” a tothom per arribar a les perifèries que necessiten la llum de l'Evangeli.

Us demano les vostres oracions i la vostra col·laboració en aquest il·lusionant projecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Emigrants i refugiats

19 de setembre de 2021

Estimats diocesans:

Abunden al nostre voltant realitats que ens sorprenen, que ens sobrepassen, que ens enutgen o que són rebutjables per si mateixes. A aquestes realitats diem problemes perquè ens resulta difícil trobar una solució satisfactòria per al conjunt dels grups humans que estan sotmesos a les seves incomoditats o, el que és pitjor, als seus drames o tragèdies.

Reconeixent les dificultats en cadascun dels problemes socials als quals ens enfrontem no per això desistim de nomenar-los, de tractar-los o de pregar pels mateixos. Em refereixo a alguns que tots teniu en la vostra ment: la guerra i la pau, la fam, les desigualtats socials, els maltractaments de dones i nens, la persecució per motius religiosos (diversos estudis assenyalen als cristians com els grups més perseguits del planeta en l'actualitat), la lluita contra les malalties que esdevenen en pandèmies que a tots afecten, etc.

Avui vull alertar sobre una realitat que omple els nostres carrers, ajuda en el nostre sistema productiu i que ens costa trobar solució efectiva i afectiva per a tots els estaments relacionats amb ella. Parlo dels emigrants i els refugiats que són un grup humà molt nombrós en la nostra societat. Alguns amb situació jurídica aclarida, uns altres estan sense papers, alguns amb estabilitat familiar, amb domicili i amb un treball relativament precari, uns altres que només porten la motxilla a la seva esquena com a única pertinença, alguns ajuden a resoldre els problemes als semblants i altres que dediquen el seu temps a la mendicitat o fan cua en els serveis socials o en les nostres Càritas parroquials o diocesana.

Els cristians, tant personalment com en les nostres institucions, som conscients dels problemes socials, però no volem assenyalar-los solament sinó ser part de la solució. Per una senzilla raó que neix del missatge de Jesucrist: és germà nostre, ens ha descobert la paternitat de Déu i ens mana que actuem i expandim la fraternitat. Tots tenen una dignitat personal que ningú pot qüestionar i, oblidant procedències i cultures, han de ser tractats com a germans. La nostra actitud ha de ser l'acolliment, l'afecte i l'ajuda continuada. És cert que hi ha una exigència que a tots obliga, com és el compliment de les lleis i el respecte a les normes vigents. L'acompanyament i l'adaptació social són bons recursos a utilitzar.

Reconec la gran dificultat del món laboral i els enormes esforços de les administracions públiques i les patronals en aquest sentit. No és aquest l'espai per a una anàlisi rigorosa. Només agrair a tots, quan aquest cas es produeix, l'actitud evangèlica cap a aquells que viuen en condicions deplorables.

A propòsit d'aquesta enorme realitat que en alguns moments es converteix en problema us recordo que l'Església celebra com cada any la **Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat**. Fa la número 107 i està prevista la seva realització diumenge 26 de setembre. Us demano oracions i noves actituds cap a tots perquè ningú resulti estrany. Us convido a llegir el missatge que el papa Francesc ens dirigeix als cristians i a totes les persones de bona voluntat. El seu títol és "**Cap a un nosaltres cada vegada més gran**". Ens demana evitar l'individualisme i ens proposa una Església més catòlica, amb una visió més inclusiva i amb un somni que pot ser una realitat, l'amor i la fraternitat.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La sintonia entre diòcesis

26 de setembre de 2021

Estimats diocesans:

M'heu sentit dir moltes vegades que la diòcesi de Lleida no és una illa enmig del gran mar de l'Església universal. Les iniciatives i propostes diocesanes han d'estar en una línia comuna amb les orientacions del Papa per a tota l'Església, amb les reflexions de la Conferència Episcopal Espanyola o amb les aportacions conjuntes que es fan per a les diòcesis de la Tarraconense.

Tot això enriqueix la nostra convivència i consolida la nostra pertinença a una institució gran, que no té fronteres culturals o administratives. Fa poques setmanes us ho comentava amb motiu de la presentació de la proposta del Sínode feta pel papa Francesc i en què, moralment, estem obligats a col·laborar-hi i, fent-ho, beneficiem totes les comunitats de la diòcesi. També compliu l'aplicació de les propostes dels bisbes de Catalunya, com l'última, que es va publicar en el **Full Dominical** d'uns textos comuns sobre l'eutanàsia i el testament vital.

En aquesta ocasió vull informar d'un document que es va elaborar en la passada Assemblea Plenària de l'Episcopat del mes d'abril i que s'ha publicat recentment. Es titula **Fidels a l'enviament missioner** i tracta de respondre al mandat de Jesucrist quan ens demana que anunciem el seu missatge a

tothom. Es concreta amb la mateixa pregunta que els cristians s'han fet al llarg de la història i en els diferents llocs del món: Com evangelitzar en l'actual societat, en aquest cas, l'espanyola?

Ja a les primeres línies de la presentació s'adverteix que la Conferència no fa un “pla de pastoral”, perquè aquesta acció és pròpia de cada bisbe en la seva respectiva diòcesi; només s'atreveix a oferir unes orientacions i unes línies de treball com a possible ajuda. En aquest sentit tots teniu informació del Pla Diocesà de Pastoral que es va aprovar l'any passat i que es prolonga en el seu desenvolupament fins a l'any 2024.

El document que comentem vol oferir algunes claus de l'actual context social i eclesial per ajudar al discerniment i a la sinodalitat que el Papa demana a totes les comunitats catòliques del món.

En aquesta nova època de constant dinamisme és pertinent un petit record que es remunta als documents del Concili Vaticà II i a la voluntat repetidament expressada pels successius papes que molts de nosaltres hem conegut. També explica amb brevetat els intents de l'Església espanyola de respondre des de l'evangeli als reptes que la transformació social i política li ha plantejat i els fruits de la qual, per bé o per mal, estem recollint nosaltres ara.

Hi trobem una descripció de la societat actual que es podria resumir en aquestes paraules: desvinculada, laboralment canviada, relativista, digitalitzada. Sembla que preval la suma d'individualitats aïllades que es poden comunicar en xarxa, però mai arriben a esdevenir un “nosaltres”; en definitiva, que la suma d'individus no fa comunitat, no fa poble que s'organitza, s'ajuda i manté unes aspiracions comunes.

La conseqüència de tot això és la desconfiança i l'enfrontament, tal com ho confirmen els estudis de diversos sociòlegs i filòsofs.

Continuarem aquesta qüestió en un segon comentari.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Mare de Déu de l'Acadèmia

3 d'octubre de 2021

Fa uns anys la festa de la Patrona de la nostra ciutat se celebrava el dia 2 d'octubre. En l'actualitat, a causa dels horaris comercials i a la fixació de les festes laborables per a tot l'any, es va fer coincidir amb el primer diumenge d'octubre. Per a aquesta ocasió l'Acadèmia Mariana organitza, com sempre ha fet, els actes en honor a la Mare de Déu amb la finalitat de recordar i actualitzar una tradició que neix en la segona meitat del segle XIX per l'impuls d'un grup de cristians interessats en l'estudi dels diversos temes marians i amb la intenció de propagar en totes les famílies lleidatanes la proximitat i la devoció a la Mare.

Durant molts anys el certamen que s'organitzava en la seu de l'Acadèmia Mariana tenia una indubtable projecció religiosa i cultural que repercutia en tota la diòcesi i a la qual assistia un nombrós grup de devots. Era un acte de primer ordre per a tota la ciutat. L'actual Junta Directiva posa la mateixa il·lusió de sempre en l'organització de les diferents activitats marianes malgrat que en les últimes edicions la situació sociosanitària s'ha fet notar i hi ha hagut grans dificultats per a una adequada realització. S'ha utilitzat la moderna tecnologia perquè les comunitats cristianes renovessin la seva devoció a la Patrona i gaudissin d'aquesta festa.

Em sento d'alguna manera portaveu dels membres de la Junta per a convidar a tots a participar en els diferents actes. A més, com a responsable diocesà, em sento obligat a recordar la importància de la Mare de Déu en la nostra pròpia història, a retre homenatge als fundadors d'aquesta tradició religiosa i a sol·licitar una major presència en la nostra societat d'aquesta advocació.

En la història de la salvació, Maria ocupa un lloc preferent i fonamental entre les persones que al llarg dels segles són cridades per Déu demanant la seva col·laboració en la presentació del seu disseny i de la seva voluntat de salvació. Patriarques, reis, jutges i profetes en l'Antic Testament. Apòstols en el Nou. En el cim d'aquesta gran muntanya de seguidors una jove de Natzaret que accepta sense condicions la petició de Déu.

Des d'un principi busca correspondre alegrant-se i cantant les meravelles del Senyor, visitant a la seva cosina Isabel per ajudar-la, confiant en Déu davant els dubtes de sant Josep, sentint solitud en el naixement del seu Fill a qui acompanya durant la seva vida fins al peu de la creu. Un elogi i un agraïment al grup de seglars que des de 1862, amb mossèn Escolà al capdavant, es preocupen de promoure la devoció mariana, d'aixecar una

casa i de celebrar cada any un esdeveniment en la societat. L'objectiu és clar: mirar a Maria i seguir el seu exemple.

Hi haurà una major presència de la Mare de Déu en la nostra societat si aconseguim fer creïble amb la nostra vida el missatge de Jesús perquè responem amb coherència a les seves exigències. A més de lloar Déu de manera permanent i donar-li gràcies, volem actuar com ho fa la Mare amb els més necessitats de la terra: els expulsats de les seves terres i perseguits per les seves idees, els que manquen d'aliments i medicines, els que són víctimes de les guerres o dels actes terroristes, els que sofreixen agressions i maltractaments sobretot dones i nens, els ferits en la seva dignitat i els morts pel descart (en paraules del Papa quan afirma que “sobren” o “no són productius”) recurrent a l'avortament o a l'eutanàsia. Quan aprendrem a actuar com una mare que promou sempre l'amor entre germans?

Que la Patrona de Lleida, igual que les moltes advocacions marianes de la nostra diòcesi, ens empenyi a la lloança a Déu i al compromís amb els germans.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Les diòcesis estan en sintonia (i 2)

10 d'octubre de 2021

Estimats diocesans:

Continuo amb aquest segon comentari a l'últim document de la Conferència Episcopal Espanyola, *Fidels a l'enviament missioner*, que s'ha publicat aquest estiu i conté observacions molt útils per la vida eclesial. Pot ser aprofitat, alhora, per la nostra comunitat diocesana, preocupada sempre per com fer arribar el missatge de Jesucrist a la societat i per anunciar i, sobretot, saber viure l'estil personal i comunitari que Ell, amb les seves paraules i obres, ens va ensenyar.

A més d'assenyalar les característiques de la societat actual, la reflexió posa l'accent en el moment concret en què estem vivint, en la pandèmia COVID-19 i les seves conseqüències. En aquest sentit fa una afirmació clarivident: “El problema més greu no és ni econòmic ni polític, sinó el de la salut espiritual i el sentit de la vida que il·lumina la mirada per reconèixer

qui està al costat com a germà”. I conclou: “Urgeix una gran renovació espiritual, cultural i política”.

Dedica una breu aportació sobre la situació política i social a Espanya (denuncia els atacs a la llibertat i a la justícia, i la seva responsabilitat de ser lloc de trobada i permanent reconciliació i per unir tothom en favor del bé comú) i parla més extensament de la situació eclesial: grups de cristians amb sensibilitats diferents i amb abandons pràctics de la seva fe; la cada vegada més visible pluralitat religiosa; la transparència i la informació detallada de totes les activitats de l'Església i, finalment, les dificultats que troba la seva missió evangelitzadora, les que venen de fora i fan irrellevant la seva presència, i les que són internes, com la mundanitat, la falta de comunió i la feblesa del testimoniatge missioner. No s'oblida d'assenyalar la pèrdua de confiança de sectors de la societat a causa dels greus casos d'abusos i d'altres comportaments inadequats i esmenta també els magnificats assumptes patrimonials. Aquesta situació ens obliga a fer una revisió constant, una forta autocrítica i una conversió autèntica.

En el citat document hi ha un apartat significatiu que afecta tothom: La transformació de la família, conseqüència i causa de l'acceleració del canvi i la seva repercussió en la transmissió de la fe. Aquesta referència a la família ens ha de fer pensar molt. També hi ha una gran coincidència amb els objectius i desitjos de totes les comunitats cristianes. Anomena aquest capítol “Pla d'acció”, que expressa amb encert alguns comentaris que hem fet per posar en pràctica el nostre Pla, interessat sobretot en l'anunci de l'Evangelí.

Ressenyo el títol dels diferents apartats perquè ho pugueu comprovar: 1. Anunciar el Déu revelat en Jesucrist i iniciar en la relació amb aquest Misteri acollidor que ens sosté. 2. Proposar un Jesucrist viu i facilitar la trobada amb qui dona un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva. 3. Oferir el testimoniatge de vida fraterna i lliurada en la família i la comunitat cristiana, i d'amistat civil en la vida ciutadana. 4. Fer de la comunitat cristiana un àmbit d'escolta i trobada, així com una via de comunicació profunda. 5. L'activitat de l'Església ha de ser una expressió de l'amor de Déu en totes les persones i institucions.

El document acaba fixant unes prioritats: assenyalava quatre itineraris preferents en les nostres accions pastorals i exposa l'ajuda que les diferents Comissions Episcopals, amb els seus tècnics i col·laboradors, poden aportar a tots els sectors de la nostra activitat pastoral. D'això ens en beneficiem tots i n'agraïm els suggeriments.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Obertura del Sínode a la Catedral

17 d'octubre de 2021

Em sembla que tots coneixeu la convocatòria del Sínode dels Bisbes que ha fet el Papa al Vaticà per a l'any 2023 i en la qual demana la col·laboració de totes les diòcesis del món en un procés de reflexió i oració que durarà més de dos anys. El tema és: “Per una Església sinodal, comunió, participació i missió”.

El papa Francesc ha demanat que el diumenge, 17 d'octubre, se celebri un acte d'obertura sinodal en cada diòcesi. Nosaltres el farem aquest diumenge a la tarda. Ho hem decidit així perquè en aquests moments hi ha moltes menys celebracions eucarístiques a les parròquies. Més que una invitació generalitzada a aquest acte –que la dono per descomptada– vull insistir en la vostra participació presencial i esperançada en tot allò que envolta aquest esdeveniment eclesial, malgrat les limitacions sanitàries imposades per les circumstàncies actuals. Comptem també, especialment, amb les oracions de tots, sobretot dels malalts i dels que no poden acudir a aquestes trobades generals.

En el comentari del passat 12 de setembre vaig informar de la convocatòria i del contingut d'aquesta iniciativa del Papa. Davant d'aquesta crida a l'Església universal, i concretant-la en la nostra condició particular i diocesana, animo tothom a esforçar-se a construir una comunitat acollidora i missionera. El mateix papa Francesc afirmava en l'encíclica *Fratelli tutti* (núm. 8): “Ningú no pot afrontar la vida aïlladament. Cal una comunitat que ens sostingui, que ens ajudi i en la qual ens ajudem els uns als altres a mirar endavant. Que n'és d'important somiar junts! Sols, es corre el risc de tenir miratges, en què veus el que no hi ha [...]”. En el nostre Pla Diocesà de Pastoral també en fèiem una clara referència: “Tots som necessaris i ningú ha de quedar exclòs de fer la seva aportació, perquè la paraula i l'actuació de cadascú enriqueix la vida de tots”.

En això trobem el perquè d'informar ara de l'obertura del Sínode en l'àmbit diocesà, tot apel·lant a la responsabilitat dels catòlics, amb la seva presència activa i participació entusiasta. El bisbat facilitarà les condicions adequades per la celebració d'aquest esdeveniment en el mateix dia que el faran totes les diòcesis del món. El diumenge anterior ja hi va haver la celebració al Vaticà presidida pel mateix papa Francesc.

És per aquest motiu que a les 17.30 hores, a la catedral, se celebrarà l'Eucaristia. Ens hi trobarem sacerdots, diaques, membres de Vida Consagrada i laics, demanant tots l'ajuda del Senyor perquè aquesta etapa ecle-

sial sigui beneficiosa i respongui adequadament als reptes que el món ens planteja davant la proposta d'evangelització constant que l'Església realitza.

Es respectaran els horaris de les misses parroquials del diumenge al matí i es prioritzarà l'acte de la catedral. És una hora en la qual no hi ha anunciada cap celebració en les diverses parròquies i es pot mantenir l'Eucaristia, en les que així ho tinguin establert, a partir de les 19.30 hores. Des d'aquest dia se'ns demana reflexió i respondre els qüestionaris que ha preparat la Secretaria del Sínode i que ja us farem arribar. Aquest període de consulta diocesana acaba el març de 2022.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Diumenge Mundial de les Missions

24 d'octubre de 2021

Estimats diocesans:

Avui és un diumenge important per a l'Església: se celebra el **Domund**, el dia en què d'una manera especial els catòlics miren, coneixen i col·laboren amb totes les missions del món. Portar el missatge de Jesucrist a totes les regions del planeta és una preocupació permanent de l'Església, però s'assenyala aquest dia perquè les parròquies i comunitats proclamïn amb fermesa l'amor de Déu envers tothom, que en ressaltin la seva vinculació fraterna, com assenyala el papa Francesc, i tractin d'ampliar l'ajuda a les comunitats més necessitades.

El segon aspecte de la comesa dels missioners, l'ajuda als altres, és el que desperta una admiració més gran per part dels que viuen en el món occidental, tant si són creients com si es manifesten allunyats de la fe o han prescindit totalment de Déu. Se'n fan grans elogis quan un programa de ràdio o unes imatges de televisió mostren la immensa dedicació d'aquest grup d'homes i dones –alguns amb molts anys de servei– en escoles, en feines del camp, en dispensaris i en qualsevol altre lloc on el centre és la persona a qui ajuden i curen, acompanyen i ensenyen.

Els són autèntics testimonis de l'amor de Déu. Per això són estimats i la seva paraula és plenament creïble. La seva vida suscita les grans preguntes de sentit que la persona es formula al llarg de la seva existència, sigui quin

sigui el seu nivell cultural o el seu estatus social, visqui en un país desenvolupat o en una comunitat sense recursos. Perquè les qüestions fonamentals del viure i del creure són a la base del créixer i del desenvolupament personal. Amb el do sagrat de la llibertat neixen les preguntes sobre Déu, sobre les relacions amb els altres, sobre la vida i la mort.

Fa poques setmanes que un columnista de la premsa local escrivia que els sacerdots li fan por i no li inspiren cap confiança; en canvi, per a la gran majoria dels conciutadans, són bons servidors de l'Evangelí, que atenen amb afany el poble de Déu i estan a disposició de tothom davant de tantes afliccions que pateix la nostra societat. I encara més: als països més pobres veuen reconeguda la seva tasca i són valorats de manera significativa per la seva actitud i lliurament cap als altres. Per descomptat que acceptem la crítica externa i hem de revisar de manera constant els elements negatius de la nostra gestió perquè alguna vegada oblidem el compromís adquirit. No obstant això, avui és un dia de festa en què ens alegrem perquè molts sacerdots i religiosos/es no tenen gens de por de viure amb persones pobres en països pobres i aquestes no temen estar amb ells. Fins i tot aquí en la nostra terra tots els sacerdots es commouen davant el sofriment i la solitud dels seus germans i s'obstinen fins al límit de les seves forces per estar prop dels que sofreixen i volen que la seva presència possibiliti l'alegria i l'esperança en el Senyor que sosté la vida de tots.

El lema d'enguany, **Explica el que has vist i sentit**, és una descripció preciosa del que tants missioners fan quan venen a visitar-nos; ens conten el que estan vivint i ens entusiasmen amb passió apostòlica. A Espanya hi ha al voltant de 10.000 missioners a temps total en tots els racons del món, repartits en 135 països; també hi ha més d'11.000 voluntaris que dediquen un temps de la seva vida a fer una experiència missionera. Són molts els que ens expliquen la seva missió evangelitzadora i la seva solidaritat amb el proïsme. Els qui estem vivint en aquesta societat de relatiu benestar hi hem de contribuir amb les nostres oracions, amb part del nostre temps i amb les aportacions econòmiques que ens vinculen a aquesta impressionant obra que es fa més evident en aquest diumenge del **Domund**.

Amb el meu afecte i benedicció,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Tots Sants

31 d'octubre de 2021

Demà, 1 de novembre, és la festa de Tots Sants, d'aquells que l'Església ha declarat oficialment com a tals, encara que és conscient que són molts més els qui van passar per aquest món tractant de viure l'esperit de les benaurances i gaudiran, després de la seva mort, de la glòria de Déu. Alguns d'aquests han estat familiars o coneguts nostres. Ens n'alegrem i els dediquem una festa.

També tenim un profund respecte a tots els difunts. S'ha instituït el dia 2 de novembre per recordar-los i pregar per ells. No hem de confondre el sentit de les dues dates, encara que popularment s'ha dedicat aquest període de temps a la visita als cementiris. Centrem-nos, ara, en la festa de Tots Sants. La paraula «sant» potser ens porta a pensar en algú molt excepcional, en algú que va ser extraordinari, fora del normal, en algú digne d'admirar però amb molt poques possibilitats de ser imitat per nosaltres. De fet, no és així.

Quan a l'Església commemorem el dia de Tots els Sants, estem celebrant el triomf definitiu, al costat de Déu, de tots aquells que van tractar de viure d'acord amb l'evangeli. Van ser persones com nosaltres: uns van fer grans miracles, uns altres no en van fer cap; uns van ser persones excepcionals, uns altres van passar com a persones normals. Van ser persones que van viure amb nosaltres i entre nosaltres. No van ser extraterrestres: van ser els nostres pares, els nostres amics, els nostres coneguts. Tots molt pròxims a nosaltres i que van participar dels nostres costums, dificultats, alegries i afectes. Van tenir els seus projectes vitals i els seus dubtes a l'hora de dur-los a la pràctica. Per a ells va comptar molt la fe en Jesucrist del qual no en van voler prescindir mai.

Si en volem remarcar uns trets comuns que els van portar a la santedat, direm que van ser persones honrades i veraces, coherents amb la seva fe, sense replecs i netes de cor; que la principal norma de la seva vida van ser les benaurances, que van tractar de viure personalment; que Déu va ocupar un lloc important en les seves vides i van saber estimar, perdonar i comprendre els altres; que van tractar de servir sempre el proïsme; i que han merescut sentir la veu de Crist que els ha dit: «Veni, beneïts del meu Pare: entreu en el Regne del vostre Senyor».

En aquest dia celebrem, doncs, el triomf definitiu al costat del Pare d'aquesta multitud incomptable d'homes i dones que en la seva vida van fer del seguiment de Jesús la seva meta, el seu objectiu principal i la seva norma de vida més important. Ells són avui per a nosaltres, els que encara

peregrinem per aquest món, un veritable exemple, un model i un autèntic testimoniatge a seguir. És possible imitar-los perquè ens recorden les principals característiques de la vida cristiana i Jesús, la seva obra i el seu missatge sempre van ser la norma principal de la seva vida i es van obstinar a transmetre-ho.

Els cristians actuals expressem moltes vegades una temptació que tenim: la proposta de Jesucrist és tan exigent que sembla impossible complir-la; mirem al nostre voltant i sembla triomfar la força sobre la humilitat i el servei; sembla triomfar l'odi i les separacions sobre l'amor; sembla triomfar la guerra sobre la pau; l'egoisme sobre la caritat. No cal afegir més elements antagònics a aquesta llista. Tots els coneixem.

Però els sants ens ensenyen que és possible el triomf del que Jesucrist, el Sant sobre tots els sants, ens encomanava per a la nostra vida. És festa d'alegria i d'esperança. Hem de treballar per no caure mai en la temptació de la impossibilitat i l'abandó. Reconeguem l'esforç dels sants que ens van precedir.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Jornada de Germanor

7 de novembre de 2021

En aquesta Jornada tan important per als membres de l'Església no acostumo a escriure dos textos diferents: un, el que arriba directament a les comunitats cristianes a través del full i l'altre, el que apareix en la premsa local per als lectors del diari. Us agraeixo a tots el vostre interès per informar-vos sobre les iniciatives eclesials. En la diada d'avui el més important és la consideració de l'Església com una gran família on tots tenen un lloc de responsabilitat. Reprodueixo a continuació el text que apareix en el **Full Dominical**.

Com cada any, quan arriba el mes de novembre, ens dirigim als membres de la Diòcesi per donar compte de les activitats promogudes i realitzades per les nostres comunitats i els recursos econòmics que ha utilitzat la nostra Església. Tot això amb una doble intenció: demanar a tothom la col·laboració en aquesta gran tasca comuna i agrair l'ajuda rebuda.

Hi ha una paraula que es repeteix en els lemes proposats en les Jornades dels últims anys: la **família**. S'ha intentat visualitzar i unir el contingut

de la família nuclear, del qual tots gaudim amb els nostres pares, avis o fills, i l'assenyalat per a l'Església –i per tant, la diòcesi– com una gran família on l'amor, el respecte i la llibertat per créixer i ser educats, adquireix una importància singular. Cada any ha tingut un matís diferent, però l'essencial de la institució s'ha explicat d'una manera adequada per arribar a tots els sectors de la societat.

En la Jornada d'enguany es vol accentuar la humilitat com a base de la fonamentació familiar dels cristians com a fills de Déu i germans de tothom. Una humilitat que destaca el treball i la dedicació de cadascú perquè augmenti significativament la suma final de la comunitat. S'assenyala la responsabilitat personal com a contribució al servei comunitari, tal com apareix en la primera part del lema amb una gran afirmació: **Som el que tu ens ajudes a ser**. Ni més ni menys. Es valora allò que és personal i la seva conseqüència social. Si cadascú no es compromet amb la família eclesial i amb tota la societat, si cadascú no participa de manera activa en l'ajuda, si cadascú no surt de si mateix i es lliura als altres, si cadascú no es responsabilitza de la sort dels seus germans... limita l'essència i el treball dels altres membres de la nostra església.

Quan una institució reconeix que cada membre, per insignificant que sembli, té el seu lloc assignat i la seva funció és insubstituïble, subratlla la dimensió personal i entronca amb l'amor i la salvació de Déu per a cadascun d'ells. Us convido a exercir conscientment la vostra responsabilitat perquè la comunitat pugui estendre la llum de Crist a tothom, que es concreta en el servei, en el tarannà i en compartir, amb la finalitat de continuar lloant i donant gràcies a Déu per haver-nos atorgat la filiació i recordar-nos cada dia la fraternitat.

Amb tu, som una gran família és l'altra part del lema. Repeteix la necessitat de comptar amb cada membre perquè la família desplegui tota la seva enorme potencialitat en l'ajuda i en el compromís amb tots els éssers humans en aquests moments tan durs de pandèmia.

En nom de tota la diòcesi el bisbe us demana un any més la vostra col·laboració personal i en nom de tots els qui es beneficien dels recursos comunitaris us agraeix la vostra generositat. En les pàgines del Full Dominical podeu trobar un resum anual de les activitats i de les partides econòmiques corresponents per desenvolupar-les. És un bon termòmetre per mesurar el treball i la creativitat de cada persona i de tota la comunitat.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Jornada Mundial dels Pobres

14 de novembre de 2021

Estimats diocesans:

Tinc especial interès a anunciar aquesta Jornada promoguda pel papa Francesc per a tota l'Església perquè vol que la realitat dels pobres, que està inserida en el cor de l'Evangelí, arribi també als cors de tots els catòlics. Vol que ningú oblidí aquesta preocupació durant tot l'any en les relacions de la seva vida diària, però prefereix que hi hagi un dia especial per expressar aquesta inquietud de manera comunitària. En tots dos nivells ha de fer-se visible la dolorosa realitat de les desigualtats socials, les causes de la pobresa, les possibilitats de contribuir a l'equitat en les relacions humanes i molts altres matisos que engloben el propòsit d'aquesta Jornada.

La iniciativa del papa Francesc es remunta a l'any 2017. Enguany és, per tant, la cinquena Jornada que celebrem i en continuem la reflexió que ha de possibilitar un canvi en la mentalitat dels catòlics en aquest camp concret. Només des de l'Evangelí es pot entendre aquesta insistència que té un fort component social, però que no resol totes les situacions injustes o abusives que es produeixen en el nostre món. Alguns comentaristes manifesten molèstia o decepció davant les paraules del Papa quan fa aquestes declaracions generals que no són només fruit d'anàlisis sociològiques convencionals o de solucions automàtiques sinó de contemplar la realitat social amb la mirada de Jesucrist als seus germans com a fills del Pare Déu que els estima i els acompanya.

L'objectiu és posar la persona al centre del problema, atendre les necessitats de tota mena que requereixi la seva dignitat, mostrar preferència pels qui més sofreixen o són els més pobres de la nostra societat i procurar, a més, que els sistemes econòmics actuals anteposin el factor humà als beneficis materials de les empreses. És una tasca àrdua, complexa, però necessària perquè el món que construïm i conservem entre tots tingui l'ésser humà com l'element més important de tot l'entramat socioeconòmic.

Acabo aquest comentari reproduint l'últim paràgraf del Missatge del Papa. La cita és una mica llarga, però resumeix breument totes aquelles motivacions i problemàtiques que compartim en aquesta Jornada:

“Desitjo que la Jornada Mundial dels Pobres, que arriba a la seva cinquena edició, arribi cada vegada més en les nostres Esglésies locals i s'obri a un moviment d'evangelització que en primera instància surti a l'encontre dels pobres, allí on siguin. No podem esperar que truquin a la nostra porta, és urgent que anem nosaltres a trobar-los a les seves cases, als hospitals i

a les residències assistencials, als carrers i als racons foscos on a vegades s'amaguen, als centres de refugi i acollida... És important entendre com se senten, què perceben i quins desitjos tenen en el cor. Fem nostres les urgents paraules de Primo Mazzolari: «Voldria demanar-los que no em preguntin si hi ha pobres, qui són i quants són, perquè temo que aquestes preguntes representen una distracció o el pretext per apartar-se d'una indicació precisa de la consciència i del cor. [...]

Mai no he comptat els pobres, perquè no es poden comptar: als pobres se'ls abraça, no se'ls compta» (“Adesso” n. 7 – 15 abril 1949). Els pobres són enmig nostre. Que evangèlic seria si poguéssim dir amb tota veritat: també nosaltres som pobres, perquè només així aconseguirem reconèixer-los realment i fer-los part de la nostra vida i instruments de salvació.”

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Un informe en positiu

21 de novembre de 2021

No tot són lamentacions en les activitats que protagonitzen les comunitats cristianes, i ens omple de goig comprovar el servei tan ampli i intens que fan al llarg de l'any, especialment en el període tan dur que tots hem viscut durant la pandèmia de la COVID 19.

Les entitats sociocaritatives de l'Església catòlica que estan agrupades en la Xarxa d'ajuda als més desfavorits han publicat un **Informe** titulat Estudi de la realitat social en temps de pandèmia a Lleida. És d'obligada lectura per observar la realitat, per analitzar la seva actuació i per intentar millorar l'atenció en les diferents activitats que es proposen per al futur. Encara que la pretensió de l'informe no és per fer-ne ostentació ni per rebre'n elogis pel treball fet, ens omple de satisfacció perquè suposa una resposta clara i senzilla a la pregunta que moltes vegades surt a les nostres converses i a les notícies i tertúlies de molts mitjans de comunicació: Què fa l'Església davant dels drames socials i les tragèdies naturals? La lectura d'aquest estudi aporta autèntiques i excel·lents respostes.

L'informe comença amb una breu introducció on s'explica la motivació inicial de la seva redacció, feta per tècnics en recerca social i comptant amb

la col·laboració dels membres que formen part de les diferents entitats. A continuació descriu la metodologia emprada i hi afegeix la relació de totes les institucions amb la seva activitat específica.

A l'apartat tres –titulat com a “resultats”– s’informa del destí de l’aportació econòmica del **fons de solidaritat** creat per la diòcesi per ajudar una mica els damnificats per la pandèmia. Hi ha una primera constatació referida a les famílies i a la població en general: l’alt nivell d’angoixa, temor i ansietat en què han viscut i suportat aquest temps els usuaris dels serveis d’aquestes entitats. S’esmenten també les grans dificultats de tota mena a què s’enfronten –mancances alimentàries, educació dels fills, falta de treball, habitatge precari...– i alhora els forts vincles de cooperació que s’han establert amb els voluntaris, així com les possibles línies de futures actuacions. Es demana a les entitats unes propostes realistes, operatives i adequades a la problemàtica tractada.

Després tracta el tema de la distribució d’aliments, en relata el funcionament actual i fa unes propostes a les diferents administracions per facilitar una major integració social i un clar reconeixement a la seva dignitat personal. Per descomptat, es mostren agraïts a l’atenció dispensada per les nombroses comunitats cristianes que es dediquen a aquesta finalitat.

Una altra realitat a què fan referència és la de les persones sense llar i la cruesa amb la qual viuen molts germans nostres. Es demana que es faciliti l’accés a un habitatge digne i que es replantegi l’ús d’espais susceptibles d’allotjament familiar. Hi ha una crida a totes les comunitats cristianes a involucrar-se en solucionar aquest greu problema.

També hi trobem un apartat dedicat a les persones amb problemes de salut (toxicomanies, salut mental...) i a l’atenció escolar a la infància i joventut.

Acaba amb una anàlisi de les dades i unes conclusions que es converteixen, al mateix temps, en unes propostes que ens comprometen a tots i, d’una manera especial, als cristians i a les nostres comunitats.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

El temps d'advent

28 de novembre de 2021

Estimats diocesans:

Els éssers humans solem recolzar la nostra existència en unes veritats permanents que no estan subjectes als canvis d'època o a les diferents sensibilitats de les generacions. Veritats que, a més, ens donen seguretat i enforteixen la nostra actitud davant dels esdeveniments, tant si són negatius, com la pandèmia soferta, com si són positius, com la felicitat familiar o les festes populars. La fe en Jesucrist és un dels fonaments vitals en què milions de cristians desenvolupen el seu ser i el seu que fer. Aquesta és una veritat permanent, immutable, que s'encarna en una persona el naixement de la qual celebrem en la festa de Nadal. El temps d'Advent ens ajuda a preparar aquest esdeveniment que, malgrat tot, l'Església el viurà amb molta alegria i amb l'esperança posada en la salvació anunciada.

És clar que també és cert que les circumstàncies externes condicionen d'alguna manera les nostres reaccions i les nostres pròpies responsabilitats. L'ésser humà, fràgil i poderós alhora, intenta no rendir-se davant les tempestes i inclemències naturals i procura aprofitar com a oportunitats beneficioses tot allò que la història li ofereix. Els cristians, més que no pas optimistes, estem plens d'esperança, i confiem en les potencialitats de la persona per sobreposar-se i ajudar els altres.

Aquesta breu introducció ve a tomb perquè m'agradaria unir la preparació del naixement de Jesús amb la participació responsable de tothom en el Sínode convocat pel Papa; unir una veritat permanent que celebrem cada any amb una circumstància que, per la seva pròpia naturalesa, resultarà propícia i, al mateix temps, efímera.

La meva primera invitació és esperonar a viure Nadal i la seva preparació amb renovada intensitat i autèntica alegria perquè la presència de Déu en la història humana possibiliti a l'Església i a cadascun dels catòlics una millor dedicació i servei a la societat en què estem immersos.

La segona invitació se centra en la petició de participar en la consulta eclesial que s'està fent en aquests moments a les nostres comunitats. El Sínode de Bisbes, convocat per a l'any 2023, ha generat una dinàmica nova per parlar i per escoltar. A la nostra Església és important la veu de tothom; ens interessa, fins i tot, conèixer la d'aquells que no senten cap vinculació eclesial o que, molt de tard en tard, hi venen per rebre algun sagrament o assisteixen a algun funeral. L'opinió de tots farà millorar el nostre comportament, la transparència de les nostres relacions eclesials i la llibertat de les nostres conviccions.

I tot això és possible gràcies a l'assistència de l'Esperit Sant, que condueix l'Església al llarg dels segles i que va poder preparar un poble, una part d'aquest mateix poble, una dona que es va posar incondicionalment al seu servei perquè naixés el Redemptor. En una de les seves reflexions el papa Francesc comentava que aquest procés sinodal no pot convertir-se en una lluita de majories i minories, fent servir les estratègies i maniobres de la societat civil per aconseguir el poder en un determinat moment. A vegades hem caigut en un procediment semblant que cal purificar. Nosaltres parlarem i escoltarem, i en aquesta dinàmica ens sentirem acompanyats per l'acció de l'Esperit; intentarem evitar falses expectatives que es deriven d'aplicar solucions fàcils a problemàtiques complexes. Nosaltres també ens prepararem en aquest temps d'Advent per viure amb immensa alegria la festa de Nadal.

Amb la meva benedicció i afecte.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Preparar Nadal amb responsabilitat

5 de desembre de 2021

Estimats diocesans:

Els cristians vivim en aquest temps d'Advent una preparació interna i externa per celebrar la vinguda del Fill de Déu. I entre nosaltres repetim molt que hem de fer aquesta preparació amb responsabilitat. En aquest camí, i tenint l'Evangelí com a marc de referència, se'ns demana practicar també moltes altres virtuts i fomentar molts altres valors, però aquesta vegada ens pararem a demanar a Déu, sobretot, una actitud responsable davant l'esdeveniment que s'apropa.

Què entenem per responsabilitat? Com que és un terme molt utilitzat per tothom i amb diferents accepcions convé que en delimitem el seu significat, i el millor és recórrer al diccionari per trobar-ne una definició precisa. S'anomena responsabilitat la capacitat que té tot subjecte actiu per reconèixer i acceptar les conseqüències d'un fet realitzat lliurement; s'aplica també a una persona digna de crèdit. Són dues característiques que ens serveixen per al nostre comentari: acceptar les conseqüències i ser persones dignes de crèdit.

Hi ha, però, una qüestió prèvia que cal tenir en compte: la responsabilitat com a exigència per a cadascun de nosaltres com a creixement personal, que comporta l'absència d'agressivitat i no fer-la servir mai com una arma llançívola contra el nostre proïsme. No hem de tapar o dissimular les nostres deficiències ni tampoc assenyalar o magnificar les limitacions alienes. Els deures, les obligacions i les exigències són un conjunt de realitats que comprometen tothom. Pel cristià, això vol dir que hem de tractar, en primer lloc, de convertir-nos, i després, o de manera simultània, ajudar els altres perquè es posin en el camí del seu compliment. Em sembla que tots recordem aquella frase de Jesús de la brossa a l'ull del germà i de la biga en el propi. Tenir una doble vara de mesurar els actes segons qui en sigui el subjecte condueix sempre a la hipocresia.

Amb aquesta actitud de ser responsables volem posar la mirada en el Nadal i en la seva preparació.

Responsables davant de Déu per buscar i construir la pau en els nostres ambients ordinaris de la família, del lloc de treball i de les relacions socials.

Responsables davant del Senyor que neix per transitar per les sendes de la fraternitat i per viure de la felicitat que ens porta, i que hem après a compartir-la.

Responsables davant dels altres per ser cada dia més austers. No ho necessitem tot i al mateix temps. Volem prescindir de la mentalitat infantil, com la dels nens que s'entretenen i ho acaparen tot al seu voltant. Podem viure amb menys objectes, menys roba, menys comoditats.

Responsables davant dels altres per ser més solidaris, per practicar una caritat més constant, per dedicar més temps al servei de la societat i de la mateixa Església. Moltes organitzacions esperen de la nostra col·laboració per ampliar els seus objectius i arribar a més persones necessitades o vulnerables.

Responsables també davant de la nostra pròpia consciència, que ens obligarà, més tard, a penedir-nos dels nostres oblits, de les nostres omissions, de les nostres indiferències.

Si actuem així, amb llibertat, acceptant les conseqüències dels nostres actes..., serem sempre dignes de crèdit i anunciarem Nadal amb la nostra vida.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

La visita al Sant Pare

12 de desembre de 2021

Els bisbes tenen prescrita periòdicament una visita oficial al Papa, prevista cada cinc anys, si fa no fa, que forma part d'una llarga tradició. Aquesta visita s'anomena en llatí *Visita ad limina Apostolorum*, és a dir, *Visita als llindars –portes, llars– dels Apòstols*; en plural, perquè es refereix a l'apòstol Pere i a l'apòstol Pau. La història de l'Església ha unit sempre les seves vides i els seus noms per a la nostra veneració i intercessió: Pere és l'assenyalat per Jesús com a cap dels Dotze Apòstols i Pau, com a principal evangelitzador dels gentils en els inicis de l'Església. Tots dos van sofrir martiri a Roma i ambdós tenen les seves tombes a la cripta de la basílica del Vaticà.

La Visita té un sentit precís: enfortir la responsabilitat dels bisbes com a successors dels Apòstols i la comunió jeràrquica amb el Successor de Pere, amb el Papa. Hi ha una referència significativa que parla de l'oració davant les tombes dels dos apòstols, pastors i pilars de l'Església Romana. L'esmentada Visita representa un moment central de l'exercici del ministeri pastoral del Sant Pare, qui rep els Pastors de les Esglésies particulars i tracta amb ells les qüestions pertinents a la seva missió eclesial.

Aquest acte no s'ha d'entendre com un simple acte administratiu, com el mer compliment d'una obligació protocol·lària i jurídica. Es fa des de la més remota antiguitat cristiana i continua conservant el seu profund significat espiritual i de comunió eclesial

Per preparar la Visita cada bisbe reuneix els seus col·laboradors i elabora un informe anomenat *Relació Quinquennal* sobre la situació pastoral de la diòcesi. Es dona prou temps perquè hi puguin col·laborar per escrit tots aquells que tenen alguna responsabilitat diocesana concreta. Des de la Secretaria d'Estat Vaticana el mes de maig passat es va informar del programa que havien de complir els bisbes de la Conferència Episcopal Espanyola durant els mesos de desembre i gener. Als bisbes de la Tarraconesa se'ls va assignar la setmana segona de gener de l'any vinent. Durant aquest temps acudim a Roma als diferents organismes pastorals del Vaticà per reflexionar amb els seus responsables sobre els assumptes de la seva competència: Ensenyament, Causes dels Sants, Doctrina de la Fe, Cultura i un llarg etcètera. Celebrem l'Eucaristia en les quatre basíliques romanes, tenim moments d'oració comunitària i participem en una trobada amb el papa Francesc durant un matí en què s'aborden tota mena de situacions pastorals de la mateixa Església, els problemes i reptes en l'evangelització i els serveis que les nostres comunitats fan a la societat.

En el cas de la nostra diòcesi l'informe va comptar amb la col·laboració de tots els responsables dels sectors pastorals que hi van exposar la problemàtica del seu camp d'actuació, els recursos amb què compten i les perspectives de futur. Amb el bisbe, més de trenta persones, amb els seus respectius equips, van intervenir en la seva redacció. L'informe tenia una orientació determinada, elaborada pels serveis vaticans, per aconseguir un tractament uniforme per a totes les diòcesis del món. La coordinació diocesana va ser a càrrec de la Secretaria. Deixem constància de l'agraïment a tothom per la seva col·laboració. És un treball per al present i, en el futur, per estudiar l'estat de cada diòcesi i de l'Església en general.

Us demano oracions pel Papa i pels bons fruits de la Visita.

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Una nota essencial per a aquest temps

19 de desembre de 2021

Estimats diocesans,

Repassant els últims comentaris dominicals m'he adonat de l'ús repetit de les conseqüències socials i externes del missatge evangèlic: la Jornada dels Pobres, el Sínode de Bisbes, el **Domund**, la solemnitat de Tots els Sants, l'Informe de la Xarxa, la Visita al Papa i molts altres aspectes de l'activitat ordinària de la vida cristiana. És un intent de mostrar i accentuar la implicació de les comunitats cristianes o d'individus a títol personal en la resposta que des de la fe es pot donar a les situacions difícils que es viuen en la nostra societat. Els cristians pretenem manifestar i ser part d'una solució davant els problemes dels quals més sofreixen. També és cert que hi ha hagut altres comentaris exclusivament informatius.

Aquest vessant d'ajuda als altres i d'implicació amb les institucions davant els drames socials, es converteix en un marcat potencial de credibilitat de l'Església davant la societat; això satisfà i enorgulleix a tots els membres de la comunitat, encara que no estiguem tots en totes les activitats. Des d'aquí, i com s'ha fet en altres ocasions, un agraïment sincer a aquells que fan possible i visible aquesta dimensió.

Però tots sabeu que existeix un altre vessant en la persona religiosa, el seu impuls per a actuar d'una manera determinada, la motivació de

l'èsser humà que queda relligat a la divinitat, com afirmen els estudiosos de l'antropologia. Un proper col·laborador parroquial em recordava amb molt d'afecte l'absència del significat profund del nucli cristià que s'escriuen i distribueixen amb profusió en molts escrits. Em suggeria aquest col·laborador que escrivís un resum sobre les veritats de la fe que ens servís, una vegada més, en aquest temps d'Advent.

La limitació del paper m'impedeix realitzar un aprofundiment del Credo. Els catòlics ho recitem o cantem en totes les Misses de festa. La meditació sobre cadascuna de les veritats ens porta a enfortir la nostra fe i a donar sentit al nostre actuar solidari. Així com la dedicació caritativa ens deixa satisfets perquè veiem en la pràctica els resultats en els ulls agraïts dels germans, així també hem de reconèixer i recordar que la força la rebem de Déu perquè la nostra acció sigui totalment coherent amb el nostre creure i pensar. La diem gràcia i amb ella ho podem tot, el nostre servei cobra sentit i les paraules es transformen en relació evangelitzadora.

Tots han de saber que la nostra acció, com a creients, està motivada i sostinguda per la fe en Jesucrist. Repetirem fins a l'avorriment que ens alegra preparar el seu Naixement perquè dona plenitud a la vida de la humanitat. El servei que el catòlic presta als diversos grups de necessitats, malalts, vulnerables o descartats... és possible pel seguiment que cadascun fa darrere les petjades del Senyor. L'alegria en el rostre, el cor en l'acolliment, les mans i els peus per arribar a les necessitats i la paraula per a recordar a tots el perquè actuem d'aquesta manera... això mateix ens omple de felicitat plena. No us avergonyiu de proclamar sempre i en tot lloc la vostra fe i la vostra pertinença a l'Església. En l'oració final de la Missa d'un diumenge podem escoltar: "L'acció d'aquest sagrament, Senyor, penetri en el nostre cos i el nostre esperit, perquè sigui la seva força, no el nostre sentiment, qui borini la nostra vida".

Segur que us sembla meravellós que puguem mostrar concordes la fe i la caritat de Crist. És el manteniment de l'esperança que ens toca viure de manera fonamental i radical en aquests dies de l'Advent que prepara el Nadal.

Amb la meva benedicció i afecte,

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Nadal

26 de desembre de 2021

Estimats diocesans,

A les parròquies de l'Església catòlica comencem la celebració de la Missa de Nadal amb un anunci explicant el motiu d'aquest esdeveniment amb una síntesi històrica anterior i vivint l'alegria del Naixement de Jesús. Li diem Pregó de Nadal i us ho ofereixo perquè tingueu l'oportunitat de llegir-ho, de recordar-ho i de transmetre el seu contingut als nens i joves de les vostres famílies.

Us anunciem, germans, una bona nova
que portarà a tot el poble una gran alegria;
escolteu-la amb cor joiós.

Havíem passat milers i milers d'anys
d'ençà que Déu, al principi, creà el cel i la terra
i feu l'home a la seva imatge i semblança;
i milers i milers d'anys des què havia cessat el diluvi
i l'Altíssim havia fet resplendir l'arc iris, senyal d'aliança i de pau.

Prop de dos mil anys després que Abraham,
el nostre pare en la fe, va deixar la seva terra;
1.250 anys després que els israelites,
guiats per Moisès, van sortir d'Egipte;
mil anys després de la unció de David com a rei;
l'any 752 de la fundació de Roma;
l'any 42 de l'imperi d'Octavi August;
quan el món sencer gaudia de gran pau,
ara fa 2.021 anys, a Betlem de Judà,
un poble humil d'Israel, ocupat per romans,
en una establia, perquè no hi havia lloc a l'hostal,
de Maria verge, esposa de Josep, de la casa i família de David,
va néixer Jesús, Déu etern, Fill de l'Etern Pare i home veritable,
anomenat Messies i Crist, que és el Salvador que la humanitat espera.

L'alegria d'aquesta festa no ha de fer-nos oblidar les dificultats que molts germans afronten amb motiu de la pandèmia, de l'erupció del volcà de la Palma, dels malalts i ancians en solitud i tants altres.

Serveixin les belles paraules del text anterior per a desitjar a tots un bon Nadal, un sant **naixement de Jesús, el messies, el senyor.**

† Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida

Comunicat de la reunió núm. 246

Els dies 5 i 6 d'octubre de 2021 ha tingut lloc la reunió n. 246 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a l'edifici del Seminari Conciliar de Barcelona.

1. Al matí del dia 5, els bisbes han participat en la inauguració del curs 2021-2022 de l'Ateneu Universitari Sant Pacià (AUSP). L'acte d'inauguració ha començat amb la celebració de l'eucaristia, presidida per **Mons. Bernardito Auza**, nunci apostòlic a Espanya i Andorra. A continuació, a l'Aula Magna ha tingut lloc la sessió acadèmica, que ha estat presidida pel cardenal arquebisbe de Barcelona i Gran Canceller de l'AUSP, **Joan Josep Omella**, i a la qual han assistit tots els bisbes de les diòcesis catalanes. La lliçó inaugural del curs 2021-2022 ha anat a càrrec de la **Dra. Maria Garganté Llanes**, professora de la Facultat Antoni Gaudí (FHEAG), amb el títol: «**Paisatge espiritual a la Catalunya del barroc: reflexions sobre art i patrimoni**».

2. Els bisbes han rebut la visita dels membres del moviment Germandat Obrera d'Acció Catòlica (GOAC) **Maria E. Fornos, Joan Mate i Miguel Romera**, els quals els han exposat els actes que aquest moviment d'adults d'Acció Catòlica en el món obrer està portant a terme en ocasió del 75 aniversari de la seva fundació a Espanya de la mà de Guillem Rovirosa, nascut a Vilanova i la Geltrú i actualment en procés de beatificació. Així mateix els han presentat les diverses accions que la GOAC realitza en defensa dels drets de les persones més vulnerables de la societat, enderrocant murs i construint ponts, tal com diu el lema d'aquest aniversari. El diumenge 10 d'octubre a les 12 del migdia se celebrarà l'Eucaristia a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona en ocasió d'aquest aniversari que presidirà **Mons. Sergi Gordo**, bisbe auxiliar de Barcelona i president del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya (SIPOC).

3. El **P. Joan M. Mayol, OSB**, director de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, ha presentat als bisbes les celebracions previstes per al VIIIè centenari de l'esmentada Confraria, que s'escaurà l'any 2023. La Confraria, d'acord amb els suggeriments del papa Francesc, vol afavorir la pietat popular, l'amistat social i la confraternitat universal. D'ençà del 2017 en què es va reactivar la vida de la Confraria, s'ha reprès el contacte amb les delegacions existents i s'ha restablert la relació amb molts dels centres d'arreu del món. Aquests centres integrats a les parròquies volen ser un

suport a la vida cristiana dels seus confreres. El monjo benedictí P. Mayol ha exposat als bisbes diverses propostes per a fer créixer la devoció a la Mare de Déu de Montserrat tant a les nostres diòcesis com arreu del món on es venera la «Moreneta».

4. Els bisbes han rebut la visita del **P. Enric Puig, SJ** acompanyat de la **Sra. Meritxell Ruiz**, actual secretària general de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC). El P. Puig ha fet una síntesi del seu treball com a secretari de la FECC, i la Sra. Ruiz ha presentat un informe de la situació de l'ensenyament a casa nostra en aquest moment, així com també els reptes que està vivint l'escola cristiana. Els bisbes han agrait al jesuïta P. Enric Puig el treball constant, ponderat, eficaç, acurat i abnegat realitzat durant disset anys al capdavant de la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i també han expressat a la Sra. Meritxell Ruiz el seu suport en la responsabilitat que ha assumit com a secretària general de la FECC.

5. S'ha iniciat la preparació de la propera visita ad limina que es portarà a terme del 15 al 19 de gener de l'any 2022. També s'han tractat diversos aspectes d'alguns àmbits de la pastoral com ara la formació dels seminaristes o el patrimoni cultural.

6. Els bisbes han nomenat la **Sra. Mercè Solé Tey** directora del Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya (SIPOC), per un trienni; **Mn. Miquel Álvarez Rodríguez**, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, consiliari de la JOC de Catalunya, per quatre anys; **Mn. Jordi Espí Vives**, prevere de l'arquebisbat de Barcelona, consiliari del MIJAC de Catalunya, per un bienni; i han donat el consentiment per tal que **Mn. Josep M. Riba**, prevere del bisbat de Vic i director del Secretariat Interdiocesà de Custòdia i Promoció de l'Art Sacre (SICPAS), pugui ser nomenat vocal de la Comissió Executiva de la Junta de Museus del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, per sis anys.

7. Els bisbes han acordat que **Mons. Salvador Cristau**, bisbe administrador diocesà de Terrassa, tingui cura del treball interdiocesà pel que fa al Clergat, Seminaris i Pastoral Vocacional; que **Mons. Sergi Gordo**, bisbe auxiliar de Barcelona, tingui cura de la Comissió Interdiocesana d'Apostolat Seglar (CIAS); i que **Mons. Xavier Vilanova**, bisbe auxiliar de Barcelona, sigui el president del Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ).

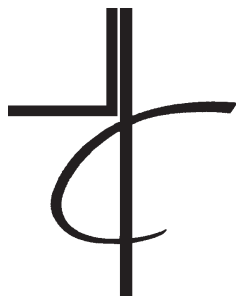
8. Finalment, els bisbes han fet arribar al bisbe de Tenerife, **Mons. Bernardo Álvarez**, la seva solidaritat i pregària a causa de la crisi humanitària provocada per l'erupció del volcà Cumbre Vieja de l'illa de La Palma.

Barcelona, 6 d'octubre de 2021

Asamblea Plenària

Nota de prensa final

15-19 de Noviembre de 2021

Los obispos españoles han celebrado del 15 al 19 de Noviembre su 118ª Asamblea Plenaria. Después de cuatro días de trabajo en la sede de la Conferencia Episcopal (CEE), 63 obispos españoles, dos administradores diocesanos y los dos vicesecretarios de la CEE, acompañados del nuncio apostólico en España, Mons. Bernardito C. Auza, peregrinan este viernes a Santiago de Compostela con motivo del Año Jubilar Compostelano.

Desde Santiago de Compostela han informado sobre los trabajos de la Asamblea Plenaria el secretario general de la CEE, Mons. Luis Argüello, y el vicesecretario para asuntos económicos, Fernando Giménez Barriocanal.

Peregrinación a Santiago de Compostela

A su llegada a Santiago, los obispos han sido saludados por el alcalde de Santiago, Xosé A. Sánchez Bugallo, y por el presidente de la Xunta, Alberto Núñez Feijóo.

El acto central ha sido la Misa del Peregrino a las 11.00 horas en la catedral. Los obispos han accedido al templo, en torno a las 10.45 horas, por la Puerta Santa para venerar, en la cripta, el sepulcro del Apóstol Santiago.

Ha presidido la celebración eucarística el arzobispo de Santiago, Mons. Julián Barrio. «El Año Santo, explicaba el prelado al inicio de la homilía— es tiempo favorable para curar las heridas, para no cansarnos de buscar a cuantos esperan ver y tocar con la mano los signos de la cercanía de Dios, para ofrecer a todos, el camino del perdón y de la reconciliación y para cultivar la memoria penitencial, reconociendo con humildad lo que hemos podido hacer mal y lo que tal vez podíamos haberlo hecho mejor. Es necesario asumir el pasado para liberar el futuro de las propias insatisfacciones, confusiones o proyecciones».

Tras la lectura del Evangelio, el presidente de la CEE, cardenal Juan José Omella, ha hecho la ofrenda al Apóstol en nombre de los obispos españoles: “Como peregrinos llegamos ante ti, para pedir tu protección sobre todos los proyectos de nuestras Iglesias locales, así como tu presencia alentadora en los gozos y sufrimientos de nuestro pueblo y de todas nuestras comunidades a las que servimos como pastores. De manera especial te presentamos la preocupación y el dolor de los habitantes de La Palma, que

llevan ya más de dos meses bajo la erupción del volcán. A ellos deseamos llegue, no solo la oración, tan necesaria, sino también la solidaridad de todos los pueblos de España”.

Sesión inaugural de la Asamblea Plenaria

La Asamblea Plenaria comenzaba los trabajos el lunes 15 en la sede de la CEE con el saludo de su presidente y arzobispo de Barcelona, cardenal Juan José Omella. A continuación, intervino el nuncio apostólico en España, Mons. Bernardito C. Auza, con su habitual saludo a los obispos españoles. Se han incorporado a la Asamblea Plenaria, como nuevos miembros, el obispo de Mondoñedo-Ferrol, Mons. Fernando García Cadiñanos, y el de Teruel y Albarraicín, Mons. José Antonio Satué Huerto, tras ser consagrados obispos el pasado mes de septiembre. Ambos se han incorporado a la Comisión Episcopal para la Pastoral social y Promoción humana.

Itinerario del Sínodo de los obispos y nueva fecha para la finalización de la fase diocesana en España

Uno de los temas del orden del día ha sido la puesta en marcha del Itinerario del Sínodo de los obispos que se celebra con el tema, “Por una Iglesia sinodal: comunión, participación y misión”. Para ello se ha contado con las intervenciones del subsecretario del Sínodo de los obispos, el agustino español Mons. Luis Marín de San Martín, y del obispo responsable del equipo sinodal, Mons. Vicente Jiménez.

Ya en la sesión inaugural, el cardenal Omella quiso resaltar la importancia de este Sínodo, que desde mediados de octubre vive su fase diocesana. La CEE apoya en este proceso a las diócesis a través de un equipo sinodal que, entre otras acciones, ha editado distintos materiales.

La Plenaria, además, ha marcado el 11 de junio como nueva fecha para la celebración de la Asamblea Sinodal Española, con la que finaliza la fase diocesana. Inicialmente había sido fijada para el 30 de abril, pero el Consejo Ordinario del Sínodo de los obispos amplió el plazo hasta el 15 de agosto de 2022.

Temas sobre Familia y Vida

El presidente de la Subcomisión Episcopal para la Familia y Defensa de la Vida, Mons. José Mazuelos, ha presentado para su estudio el borrador del documento “Orientaciones para la pastoral de las personas mayores en el contexto actual”.

Tras recoger las aportaciones que se han hecho en esta Asamblea, un equipo coordinado por la Subcomisión Episcopal para la Familia y Defensa de la Vida, seguirán trabajando en este texto. El equipo estará

formado por la Subcomisión Episcopal para la Acción Caritativa y Social, el departamento de Pastoral de la Salud, CONFER, Fundación LARES y movimiento Vida Ascendente.

También se ha avanzado en el programa de La Semana del Matrimonio, que tendrá lugar del 14 al 20 de febrero de 2022. La CEE se une así al Año “Familia Amoris Laetitia”.

Protección de menores

La Asamblea Plenaria ha aprobado el Decreto General sobre la protección de menores. Es la primera Conferencia Episcopal en el mundo que aprueba un conjunto de normas para afrontar los casos de abusos sexuales contra los menores de edad y personas que tienen habitualmente un uso imperfecto de razón. Este texto recoge en un único documento, la normativa canónica dispersa en varios documentos, y tendrá validez en todas las diócesis españolas, en las instituciones religiosas de derecho diocesano. Será también un buen instrumento para su aplicación en las de derecho pontificio. Su implantación permitirá una mayor coordinación y rapidez para afrontar este tipo de casos y también que se garantice los derechos de todas las partes clarificando aspectos que antes se interpretaban por analogía jurídica.

Este decreto incorpora ya las modificaciones que la Santa Sede introdujo, sobre esta materia, en el libro VI del Código de Derecho Canónico, que fue presentado el pasado 1 de junio de este año. El decreto general entrará en vigor en el momento en que reciba la recognitio de la Santa Sede.

También en relación a la protección de menores, la Asamblea Plenaria ha concretado la formación y el trabajo del Servicio de coordinación y asesoramiento para las Oficinas de protección de menores. Se han recogido las aportaciones de los responsables de las Oficinas diocesanas o provinciales con las que tuvo lugar un encuentro en Madrid el pasado mes de septiembre.

En esta reunión, de carácter técnico, se vislumbró la necesidad cada vez más amplia de acoger a todo tipo de personas que solicitan ayuda por abusos que han tenido lugar en otros ámbitos. También se habló de los servicios comunes que puede ofrecer la CEE para facilitar el trabajo de estas oficinas. Para ello, la Asamblea Plenaria, ha estudiado la formación de un equipo de personas en la Conferencia que pueda ayudar y prestar los servicios que las oficinas demanden.

Visita ad limina apostolorum de los obispos españoles

La Asamblea Plenaria también ha ultimado los detalles de la *visita ad limina apostolorum*, que comenzará el próximo 13 de diciembre. En

esta ocasión, los obispos se organizarán en cuatro grupos, distribuidos por provincias eclesíásticas, con el siguiente orden:

1º grupo, del 13 al 18 de diciembre: (24 obispos) de las provincias eclesíásticas de Santiago de Compostela, Oviedo, Burgos, Pamplona y Tudela y Zaragoza.

2º grupo, del 10 al 15 de enero: (22 obispos) de las provincias eclesíásticas de Tarragona, Barcelona y Valencia.

3º grupo, del 17 al 22 de enero: (18 obispos) de las provincias eclesíásticas de Granada, Sevilla y Mérida-Badajoz.

4º Grupo, del 24 al 29 de enero: (20 obispos) de las provincias eclesíásticas de Toledo, Madrid, Valladolid y el Ordinariato Castrense.

Además de la audiencia con el Santo Padre, los obispos celebrarán la Eucaristía en las cuatro Basílicas Romanas y visitarán distintos Dicasterios.

Otros temas del orden del día

El orden del día también ha incluido la aprobación de los Estatutos de la CEE y de sus organismos. Los obispos han recibido la información sobre el proyecto de estructura y funcionamiento del Consejo de Estudios y Proyectos de la CEE. La creación de este Consejo es una de las actividades previstas en el plan de acción de la CEE, “Fieles al envío misionero”, que se aprobó en la Plenaria de abril de 2021. Será debatido en la próxima Asamblea Plenaria.

Los obispos de la Asamblea Plenaria también han dado el visto bueno a la redacción de un documento sobre la actual situación de la sociedad española, que llevará por título “Persona, Familia y Bien Común”, después de conocer un primer borrador con el esquema del texto.

Por último, han aprobado la traducción al español y a las lenguas cooficiales –catalán, euskera y gallego– de los textos litúrgicos de la Memoria de San Juan de Ávila; de Santas Marta, María y San Lázaro; de Santa Hildegarda de Bingen; y de San Gregorio de Narek. Ha presentado estos textos el presidente de la Comisión Episcopal para Liturgia, Mons. Leonardo Lemos Montanet.

Durante estos días los presidentes de las Comisiones Episcopales han informado sobre las distintas actividades que están desarrollando. También se han tratado diversos asuntos de seguimiento.

Con respecto al tema de asociaciones nacionales, se ha aprobado la disolución de la “Comisión Católica Española de la Infancia, secretariado

de prensa y literatura infantil” (CCEI) y la modificación de estatutos de la Asociación de Caridad de San Vicente de Paúl.

La Subcomisión para la Juventud y la Infancia informó en la Plenaria de los trabajos realizados para la organización de la Peregrinación Europea de Jóvenes que tendrá lugar en Santiago de Compostela entre el 4 y el 8 de agosto de 2022 con el lema «Joven levántate y sé testigo. El Apóstol Santiago te espera» es el lema de este Encuentro, que se convoca con motivo del Año Santo Compostelano 2021. 10.000 jóvenes están ya inscritos para participar en esta peregrinación.

Constitución del Fondo Común Interdiocesano y Presupuestos de la CEE para 2022

Como es habitual en la Plenaria de noviembre, se han aprobado los balances y liquidación presupuestaria del año 2020, los criterios de constitución y distribución del Fondo Común Interdiocesano y los presupuestos de la CEE y de los organismos que de ella dependen para el año 2022.

A. Presupuesto del Fondo Común Interdiocesano para 2022

El Fondo Común Interdiocesano es el instrumento a través del cual se canaliza la distribución de la asignación tributaria a las diócesis españolas y otras realidades eclesiales.

La Asamblea Plenaria de noviembre de 2021 ha aprobado la Constitución y reparto del Fondo Común Interdiocesano para 2022 en los siguientes términos.

Constitución del fondo (Recursos o ingresos)

El Fondo Común Interdiocesano se constituye fundamentalmente con la partida correspondiente a la Asignación tributaria.

El importe a recibir de la Asignación tributaria en 2022, viene determinado por el resultado de la campaña de asignación correspondiente al IRPF 2020, campaña 2021. En concreto el dinero disponible será resultado de la liquidación de la última declaración efectuada y los pagos a cuenta previstos en el 70% del importe de la última liquidación definitiva. Dichos datos, de acuerdo con el mecanismo establecido de comunicación, no están disponibles a la hora de hacer el presupuesto por lo que procede realizar una estimación. Se ha establecido como cantidad objetivo algo más de 295 millones de euros, lo que representa un 3,5% de incremento con respecto al año anterior.

La Asamblea Plenaria ha aprobado que en el caso de que la partida definitiva sufra importantes modificaciones, el Consejo de Economía pueda

ajustar el presupuesto a la cantidad real, o bien aplicar recursos del fondo de reserva.

Distribución del Fondo (empleos o gastos)

La distribución del Fondo Común Interdiocesano se realiza en dos bloques: unas partidas las ejecuta y distribuye la Conferencia Episcopal a sus finalidades respectivas; el resto son remitidas a las diócesis por distintos conceptos que miden las necesidades de fondos de las mismas. Este envío no constituye una aplicación directa de fondos sino un método para evaluar necesidades. Las cantidades que recibe cada diócesis se integran en su presupuesto diocesano para financiar el conjunto de necesidades

Envío a las diócesis. Las diócesis perciben fondos teniendo en cuenta los siguientes factores:

Una cantidad lineal. Para atender gastos mínimos y beneficiar así a las diócesis más pequeñas.

Módulos en función de los sacerdotes. Unos módulos calculados en función del número de sacerdotes de cada diócesis y su dependencia total o parcial del presupuesto diocesano.

Módulos de atención pastoral. Se trata de módulos que tienen en cuenta el número de templos, la extensión de las diócesis, los habitantes y el tamaño medio de la parroquia.

Seminarios. Se trata de un reparto establecido por la Comisión Episcopal de Seminarios en función de la existencia de centros de estudios, bibliotecas, pastoral vocacional, número de seminaristas, etc.

Seguridad Social del Clero. Importe de las cotizaciones pagadas a la Seguridad Social por el conjunto de clérigos diócesis. Todos los clérigos diocesanos cotizan por el salario mínimo interprofesional, de acuerdo con el Real Decreto 2398/1977, de 27 de agosto de incorporación del Clero diocesano a la Seguridad Social. La Conferencia Episcopal realiza el pago centralizado de manera trimestral.

Retribuciones Señores Obispos. Cantidad total empleada en la retribución de todos los Obispos de España. Se realiza una estimación del total del número de Obispos

Ayuda a proyectos de rehabilitación y construcción de templos. Se trata de una ayuda compensatoria a las entidades de la Iglesia por la pérdida de la exención de IVA en la construcción de templos. La Conferencia solicita todos los proyectos de ejecución de obra y concede el importe correspondiente al 50% del IVA de las nuevas construcciones y el 25% de las rehabilitaciones

Centros de formación. Total de ayudas a distintas instituciones de formación como la Universidad Pontificia de Salamanca, Facultades eclesiásticas, Colegio Español de Roma, Centro Montserrat en Roma y Casa de Santiago en Jerusalén

Aportación a la actividad caritativa (Cáritas). Esta aportación, que con motivo de la crisis de 2009 se aprobó con carácter extraordinario, se ha aprobado consolidarla como una cantidad permanente de aplicación a la actividad caritativa que cada diócesis empleará con esa finalidad. Por ello, este es el último ejercicio en el que esta partida se presenta de manera independiente, dotándose un módulo específico para esta necesidad en la cantidad enviada a las Diócesis.

Actividades pastorales nacionales. Se trata de una partida para cubrir distintos proyectos aprobados por la Asamblea Plenaria en cada año.

Campañas de Financiación de la Iglesia. Importe para invertir en las campañas de la asignación tributaria y día de la Iglesia diocesana

Funcionamiento de la Conferencia Episcopal. Aportación al presupuesto de mantenimiento de la estructura de la Conferencia Episcopal

Actividades pastorales en el extranjero. Incluye la aportación al Fondo Nueva Evangelización y las ayudas a las Conferencias Episcopales del Tercer Mundo.

Conferencia de religiosos. Aportación a los fines generales de la **CONFER.**

Insularidad. Ayuda para compensar gastos específicos de transporte de las diócesis con insularidad.

Instituciones Santa Sede. Aportación a la Santa Sede (Óbolo de San Pedro) y al mantenimiento del Tribunal de la Rota.

Fondo intermonacal. Se trata una partida destinada a ayudas puntuales a religiosas contemplativas en el pago de la seguridad social.

Plan de transparencia. Esta partida sirve para atender a los distintos programas del Plan de Transparencia aprobado por la Conferencia Episcopal, como la oficina de transparencia, el desarrollo y difusión de la memoria de actividades, etc.

Ordinariato de las Iglesias Orientales. Esta partida se ha habilitado para cubrir las necesidades pastorales específicas del nuevo ordinariato creado por el Santo Padre.

B. Presupuesto de la Conferencia Episcopal para 2022

El presupuesto se presenta equilibrado con un descenso del 0,6 % en el volumen de gastos e ingresos previstos en relación con el presupuesto aprobado para el año 2021.

Presupuesto de ingresos

Se prevé un ligero aumento del presupuesto de ingresos por el incremento de la aportación del Fondo Común, aunque proporcionalmente menor al incremento del mismo.

Presupuesto de gastos

Se continúa realizando un esfuerzo en la contención de gastos y la reducción de estos, aunque adecuando las partidas a lo realmente ejecutado en el último ejercicio cerrado.

Protección de la creación.

**Mensaje conjunto
del Santo Padre Francisco,
su Santidad Bartolomé I,
patriarca ecuménico
y su Gracia Justin Welby,
Arzobispo de Canterbury**

16 de julio de 2021

Durante más de un año, todos hemos experimentado los efectos devastadores de una pandemia mundial: todos nosotros, pobres o ricos, débiles o fuertes. Algunos estaban más protegidos o eran más vulnerables que otros, pero la rápida propagación de la infección ha hecho que dependamos unos de otros en nuestros esfuerzos por mantenernos a salvo. Nos hemos dado cuenta de que, ante esta calamidad mundial, nadie está a salvo hasta que todo el mundo esté a salvo, que nuestras acciones realmente afectan a los demás, y que lo que hacemos hoy afecta a lo que ocurrirá mañana.

No son lecciones nuevas, pero hemos tenido que afrontarlas de nuevo. Ojalá no desperdiciemos este momento. Debemos decidir qué tipo de mundo queremos dejar a las generaciones futuras. Dios manda: “Escoge la vida, para que vivas tú y tu descendencia” (Dt 30,19). Debemos elegir vivir de otra manera; debemos elegir la vida.

Muchos cristianos celebran el mes de septiembre como la Estación de la Creación, una oportunidad para rezar y cuidar la creación de Dios. Mientras los líderes mundiales se preparan para reunirse en noviembre en Glasgow para deliberar sobre el futuro de nuestro planeta, rezamos por ellos y consideramos las decisiones que todos debemos tomar. En consecuencia, como líderes de nuestras Iglesias, hacemos un llamamiento a todos, sea cual sea su creencia o visión del mundo, para que se esfuercen por escuchar el clamor de la tierra y de las personas que son pobres, examinando su comportamiento y comprometiéndose a realizar sacrificios significativos por el bien de la tierra que Dios nos ha dado.

La importancia de la sostenibilidad

En nuestra tradición cristiana común, las Escrituras y los santos proporcionan perspectivas iluminadoras para comprender tanto las realidades del presente como la promesa de algo más grande que lo que vemos en este momento. El concepto de administración -la responsabilidad individual

y colectiva sobre la dotación que Dios nos ha dado- representa un punto de partida vital para la sostenibilidad social, económica y medioambiental. En el Nuevo Testamento, leemos sobre el hombre rico e insensato que almacena grandes riquezas de trigo mientras se olvida de su finitud (Lc 12,13-21). También conocemos al hijo pródigo que se lleva su herencia antes de tiempo, para luego despilfarrarla y acabar hambriento (Lc 15,11-32). Se nos advierte que no debemos adoptar soluciones a corto plazo y aparentemente baratas para construir sobre la arena, en lugar de construir sobre la roca para que nuestra casa común resista las tormentas (Mt 7,24-27). Estos relatos nos invitan a adoptar una perspectiva más amplia y a reconocer nuestro lugar en la historia universal de la humanidad.

Pero nosotros hemos tomado la dirección contraria. Hemos maximizado nuestro propio interés a costa de las generaciones futuras. Al concentrarnos en nuestra riqueza, nos encontramos con que los bienes a largo plazo, incluida la riqueza de la naturaleza, se agotan para obtener ventajas a corto plazo. La tecnología ha desplegado nuevas posibilidades de progreso, pero también de acumulación de riqueza desenfrenada, y muchos de nosotros nos comportamos de una manera que demuestra poca preocupación por otras personas o por los límites del planeta. La naturaleza es resistente, pero delicada. Ya estamos viendo las consecuencias de nuestra negativa a protegerla y preservarla (Gn 2,15). Ahora, en este momento, tenemos la oportunidad de arrepentirnos, de dar un giro decidido, de ir en dirección contraria. Debemos perseguir la generosidad y la equidad en la forma en que vivimos, trabajamos y utilizamos el dinero, en lugar de la ganancia egoísta.

El impacto en las personas que viven en la pobreza

La actual crisis climática dice mucho sobre quiénes somos y cómo vemos y tratamos la creación de Dios. Estamos ante una justicia implacable: la pérdida de biodiversidad, la degradación del medio ambiente y el cambio climático son las consecuencias inevitables de nuestras acciones, ya que hemos consumido con avidez más recursos de la Tierra de los que el planeta puede soportar. Pero también nos enfrentamos a una profunda injusticia: las personas que soportan las consecuencias más catastróficas de estos abusos son las más pobres del planeta y las que menos responsabilidad han tenido en causarlos. Servimos a un Dios de justicia, que se deleita en la creación y crea a cada persona a imagen y semejanza de Dios, pero que también escucha el clamor de las personas que son pobres. En consecuencia, hay una llamada innata dentro de nosotros para responder con angustia cuando vemos una injusticia tan devastadora.

Hoy estamos pagando el precio. El clima extremo y las catástrofes naturales de los últimos meses nos revelan de nuevo con gran fuerza y con

un gran coste humano que el cambio climático no es sólo un reto futuro, sino una cuestión inmediata y urgente de supervivencia. Inundaciones, incendios y sequías generalizadas amenazan a continentes enteros. El nivel del mar sube, obligando a numerosas comunidades a trasladarse; los ciclones devastan regiones enteras, arruinando vidas y medios de subsistencia. El agua se ha vuelto escasa y el suministro de alimentos inseguro, provocando conflictos y desplazamientos para millones de personas. Ya lo hemos visto en lugares donde la gente depende de explotaciones agrícolas a pequeña escala. Hoy lo vemos en los países más industrializados, donde ni siquiera las sofisticadas infraestructuras pueden evitar por completo una destrucción extraordinaria.

Mañana podría ser peor. Los niños y adolescentes de hoy se enfrentarán a consecuencias catastróficas si no asumimos ahora la responsabilidad, como “compañeros de trabajo con Dios” (Gn 2,4-7), de sostener nuestro mundo. Con frecuencia escuchamos a los jóvenes que entienden que su futuro está amenazado. Por su bien, debemos elegir comer, viajar, gastar, invertir y vivir de forma diferente, pensando no sólo en el interés y las ganancias inmediatas, sino también en los beneficios futuros. Nos arrepentimos de los pecados de nuestra generación. Nos ponemos al lado de nuestros hermanos y hermanas más jóvenes de todo el mundo en una oración comprometida y una acción decidida por un futuro que corresponda cada vez más a las promesas de Dios.

El imperativo de la cooperación

A lo largo de la pandemia, hemos aprendido lo vulnerables que somos. Nuestros sistemas sociales se han deshilachado y hemos comprobado que no podemos controlarlo todo. Debemos reconocer que la forma en que utilizamos el dinero y organizamos nuestras sociedades no ha beneficiado a todos. Nos descubrimos débiles y ansiosos, sumergidos en una serie de crisis: sanitaria, medioambiental, alimentaria, económica y social, todas ellas profundamente interconectadas.

Estas crisis nos plantean una elección. Nos encontramos en una posición única para afrontarlas con miopía y especulación o para aprovecharlas como una oportunidad de conversión y transformación. Si pensamos en la humanidad como una familia y trabajamos juntos hacia un futuro basado en el bien común, podríamos encontrarnos viviendo en un mundo muy diferente. Juntos podemos compartir una visión de la vida en la que todos prosperen. Juntos podemos elegir actuar con amor, justicia y misericordia. Juntos podemos caminar hacia una sociedad más justa y plena con los más vulnerables en el centro.

Pero esto implica hacer cambios. Cada uno de nosotros, individualmente, debe responsabilizarse de la forma en que utilizamos nuestros recursos. Este camino requiere una colaboración cada vez más estrecha entre todas las iglesias en su compromiso con el cuidado de la creación. Juntos, como comunidades, iglesias, ciudades y naciones, debemos cambiar de ruta y descubrir nuevas formas de trabajar juntos para romper las barreras tradicionales entre los pueblos, para dejar de competir por los recursos y empezar a colaborar.

A quienes tienen responsabilidades de mayor alcance -dirigiendo administraciones, llevando empresas, empleando personas o invirtiendo fondos- les decimos: elegid beneficios centrados en las personas; haced sacrificios a corto plazo para salvaguardar todos nuestros futuros; convertíos en líderes de la transición hacia economías justas y sostenibles. “A quien se le dio mucho, se le reclamará mucho” (Lc 12, 48).

Esta es la primera vez que los tres nos sentimos obligados a abordar juntos la urgencia de la sostenibilidad medioambiental, su impacto en la pobreza persistente y la importancia de la cooperación mundial. Juntos, en nombre de nuestras comunidades, apelamos al corazón y a la mente de cada cristiano, de cada creyente y de cada persona de buena voluntad. Rezamos por nuestros líderes que se reunirán en Glasgow para decidir el futuro de nuestro planeta y de su gente. Una vez más, recordamos la Escritura: “Escoge la vida, para que vivas tú y tu descendencia” (Dt 30,19). Escoger la vida significa hacer sacrificios y ejercer la moderación.

Todos nosotros, seamos quienes seamos y estemos donde estemos, podemos desempeñar un papel en el cambio de nuestra respuesta colectiva a la amenaza sin precedentes del cambio climático y la degradación del medio ambiente.

El cuidado de la creación de Dios es un mandato espiritual que requiere una respuesta de compromiso. Este es un momento crítico. El futuro de nuestros hijos y el de nuestra casa común dependen de ello.

1 de septiembre de 2021

Patriarca Ecuménico
Bartolomé

Papa
Francisco

Arzobispo de Canterbury
Justin

Boletín de la Oficina de Prensa de la Santa Sede,

7 de septiembre de 2021

Mensaje del Santo Padre Francisco para la 107ª Jornada Mundial del Migrante y del Refugiado 2021.

https://www.vatican.va/content/francesco/es/messages/migration/documents/papa-francesco_20210503_world-migrants-day-2021.html

Mensaje del Santo Padre Francisco para la XXXVI Jornada Mundial de la Juventud.

https://www.vatican.va/content/francesco/es/messages/youth/documents/papa-francesco_20210914_messaggio-giovani_2021.html

Mensaje del Santo Padre Francisco para la Jornada Mundial de la Alimentación 2021.

https://www.vatican.va/content/francesco/es/messages/food/documents/papa-francesco_20211015_messaggio-giornata-alimentazione.html

Mensaje del Santo Padre Francisco con ocasión de la primera Jornada Mundial de los Abuelos y de los Mayores.

<https://www.vatican.va/content/francesco/es/messages/nonni/documents/20210531-messaggio-nonni-anziani.html>

Mensaje del Santo Padre Francisco por la V Jornada Mundial de los Pobres:

<https://www.vatican.va/content/francesco/es/messages/poveri/documents/20210613-messaggio-v-giornatamondiale-poveri-2021.html>

